II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2022/439,

annettu 20 päivänä lokakuuta 2021,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä niiden arviointimenetelmien täsmentämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla, joita toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattavatko luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) ja erityisesti sen 144 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan, 173 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan ja 180 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimus, jonka mukaan toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, noudattaako laitos sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRB-menetelmä) käyttöä koskevia vaatimuksia, liittyy kaikkiin IRB-menetelmän käyttöä koskeviin vaatimuksiin niiden olennaisuudesta riippumatta ja koskee vaatimusten noudattamista kaikkina aikoina. Näin ollen kyseinen vaatimus ei liity ainoastaan sellaisen ensimmäisen hakemuksen arvioimiseen, jolla laitos hakee lupaa käyttää luokitusjärjestelmiä omien varojen vaatimusten laskemiseen, vaan se liittyy myös seuraaviin: sellaisten mahdollisten lisähakemusten arvioiminen, joilla laitos hakee lupaa käyttää luokitusjärjestelmiä, joita sovelletaan laitoksen hyväksytyn IRB-menetelmää koskevan vaiheittaisen käyttöönotto-suunnitelman mukaisesti; sellaisten sisäisten menetelmien olennaisia muutoksia koskevan hakemuksen arviointi, joita laitos on saanut luvan käyttää kyseisen asetuksen 143 artiklan 3 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 ([2]) mukaisesti; IRB-menetelmään tehtävät muutokset, joista on ilmoitettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 4 kohdan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 mukaisesti; sitä IRB-menetelmää koskeva Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([3]) 101 artiklan 1 kohdan mukainen jatkuva tarkastelu, jota laitos on saanut luvan käyttää; sellaisten hakemusten arviointi, joilla haetaan lupaa siirtyä takaisin vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 149 artiklan mukaisesti.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 529/2014, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä sisäisten luottoluokitusten menetelmän ja kehittyneen mittausmenetelmän laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnissa käytettävien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 148, 20.5.2014, s. 36).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava samoja kriteerejä kaikkiin näihin erityisiin näkökohtiin, jotka liittyvät IRB-menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen arviointiin. Sen vuoksi sääntöjen, joissa kyseiset arviointimenetelmät vahvistetaan, täytyisi olla sovellettavissa kaikkiin näihin tapauksiin, jotta varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset yhdenmukaistavat arviointimenetelmiä, ja vältetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön riski.

(2) Arviointimenetelmien olisi koostuttava menetelmistä, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät joko valinnaisesti tai pakollisesti, ja niissä olisi vahvistettava kriteerit, jotka toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat.

(3) Jotta voidaan varmistaa, että IRB-menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamista arvioidaan yhdenmukaisesti koko unionissa, on tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat arvioinnissa samoja menetelmiä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa menetelmät, joita kaikkien toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava. Ottaen kuitenkin huomioon mallien arvioinnin luonne sekä mallien monimuotoisuus ja erityispiirteet toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytettävä harkintavaltaansa soveltaessaan menetelmiä tarkasteltavina oleviin malleihin. Tässä asetuksessa vahvistettavissa arviointimenetelmissä olisi täsmennettävä vähimmäiskriteerit, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa IRB-menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen, sekä velvoitettava toimivaltaiset viranomaiset tarkistamaan kaikki muut tähän tarvittavat merkitykselliset kriteerit. Lisäksi tietyissä tapauksissa, joissa toimivaltainen viranomainen on hiljattain arvioinut samassa vastuuryhmässä käytettäviä luokitusjärjestelmiä, on asianmukaista sallia tällaisten arviointien tulosten käyttö sen sijaan, että toimivaltaisen viranomaisen olisi toistettava arvioinnit, jos toimivaltainen viranomainen katsoo käytettyään harkintavaltaansa, että ne pysyvät olennaisilta osiltaan muuttumattomina. Näin pyritään välttämään monimutkaisuutta, tarpeettomia rasituksia ja päällekkäistä työtä.

(4) Jos toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, noudattaako laitos vaatimuksia, jotka koskevat IRB-menetelmän käyttöä muihin kuin alkuperäisen lupahakemuksen tarkoituksiin, toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava ainoastaan niitä sääntöjä, jotka ovat merkityksellisiä näiden muiden tarkoitusten arvioinnin laajuuden kannalta, ja niiden olisi kussakin tapauksessa käytettävä lähtökohtana aiempien arviointien päätelmiä.

(5) Jos arviointi liittyy asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin lupahakemuksiin, sovelletaan kyseisen artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka liittyvät yhteistä päätöstä koskevaan menettelyyn.

(6) Toimivaltaisten viranomaisten edellytetään tarkistavan, noudattavatko laitokset IRB-menetelmän käyttöä koskevia erityisiä sääntelyvaatimuksia, sekä arvioivan laitoksen soveltamien ratkaisujen, järjestelmien ja menetelmien yleisen laadun ja pyytävän jatkuvia parannuksia ja mukautuksia muuttuneisiin olosuhteisiin, jotta varmistettaisiin kyseisten vaatimusten jatkuva noudattaminen. Tällainen arviointi edellyttää suuressa määrin, että toimivaltaiset viranomaiset käyttävät harkintavaltaansa. Arviointimenetelmiä koskevilla säännöillä olisi toisaalta annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus tehdä harkintavaltaansa käyttäen lisätarkastuksia tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten lisäksi, jos se on tarpeen, ja toisaalta varmistettava valvontakäytäntöjen yhdenmukaistaminen ja vertailtavuus eri lainkäyttöalueilla. Samoista syistä toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava riittävästi joustovaraa soveltaa sopivinta valinnaista menetelmää tai muuta menetelmää, joka on tarpeen erityisten vaatimusten tarkistamiseksi, otettuaan huomioon muun muassa kuhunkin luokitusjärjestelmään kuuluvien vastuutyyppien olennaisuuden, mallien monimutkaisuuden, tilanteen erityispiirteet, laitoksen soveltaman erityisratkaisun, laitoksen toimittaman näytön laadun ja toimivaltaisten viranomaisten omat resurssit. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi samoista syistä voitava tehdä tarvittaessa lisätestejä ja -tarkastuksia suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jos on epävarmuutta IRB-menetelmän vaatimusten täyttymisestä, otettuaan huomioon laitoksen liiketoiminnan ja rakenteen luonteen, koon ja monimuotoisuuden.

(7) Jotta voidaan varmistaa koko IRB-menetelmän arvioinnin johdonmukaisuus ja kattavuus, toimivaltaisten viranomaisten olisi siinä tapauksessa, että lupapyyntöjä esitetään myöhemmin laitoksen hyväksytyn vaiheittaisen käyttöönottosuunnitelman perusteella, käytettävä arviointinsa perustana ainakin niitä sääntöjä, jotka koskevat käyttö- ja kokemustestiä, luokittelua luokkiin tai ryhmiin, luokitusjärjestelmiä ja riskin kvantifiointia, koska nämä arvioinnin näkökohdat liittyvät IRB-menetelmän jokaiseen yksittäiseen luokitusjärjestelmään.

(8) Jotta voidaan arvioida IRB-menetelmän soveltamisen asianmukaisuutta, kaikki luokitusjärjestelmät ja niihin liittyvät prosessit olisi tarkistettava, jos laitos on siirtänyt luokitusjärjestelmien suunnitteluun, toteuttamiseen ja validointiin liittyviä tehtäviä, toimia tai toimintoja kolmannelle osapuolelle tai ostanut luokitusjärjestelmän tai yhdistettyjä tietoja kolmannelta osapuolelta. Erityisesti olisi tarkistettava, että laitoksessa on toteutettu asianmukaisia valvontatoimia ja että kaikki asiakirjat ovat saatavilla. Koska laitoksen ylin hallintoelin on viime kädessä vastuussa siirretyistä prosesseista ja kolmannelta osapuolelta ostettujen luokitusjärjestelmien suorituskyvystä, olisi tarkistettava myös, että laitoksen henkilökunta ymmärtää siirretyt prosessit ja ostetut luokitusjärjestelmät riittävän hyvin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi arvioitava kaikki siirretyt tehtävät, toimet ja toiminnot ja kolmansilta osapuolilta ostetut luokitusjärjestelmät, samalla tavoin kuin jos IRB-menetelmä olisi kehitetty kokonaan laitoksen sisäisten prosessien välityksellä.

(9) Sen estämiseksi, että laitokset saattavat IRB-menetelmän vaiheittaisen käyttöönoton pitkän ajan kuluessa vain osittain päätökseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, onko niin kutsutun vaiheittaisen käyttöönoton suunnitelman soveltamiselle asetettu määräaika asianmukainen, noudatetaanko tätä määräaikaa ja onko suunnitelmaan tarpeen tehdä muutoksia. Olisi varmistettava, että kaikille vaiheittaisen käyttöönoton suunnitelman piiriin kuuluville vastuille on määritetty kohtuullinen enimmäisaika, jonka kuluessa IRB-menetelmä on otettava käyttöön.

(10) On tärkeää arvioida validointitoiminnon vankkuutta ja näin ollen sen riippumattomuutta luottoriskin valvontayksiköstä sekä menetelmien ja menettelyjen kattavuutta, käyttötiheyttä ja asianmukaisuutta ja raportointiprosessin vakautta, jotta voidaan varmistaa, että luokitusjärjestelmiä arvioidaan objektiivisesti ja että kannustimet mallin puutteiden ja heikkouksien peittelyyn ovat vähäisiä. Arvioidessaan, onko validointitoiminto riittävän riippumaton, toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus.

(11) Koska luokitusjärjestelmät ovat IRB-menetelmän ydin ja niiden laatu voi vaikuttaa merkittävästi omien varojen vaatimusten tasoon, luokitusjärjestelmien suorituskykyä olisi tarkasteltava säännöllisesti. Ottaen huomioon, että riskiparametrien estimaatteja on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa ja että toimivaltaisten viranomaisten ja sisäisen tarkastuksen toiminnon olisi arvioitava luokitusjärjestelmiä säännöllisesti ja että tämän tehtävän suorittaminen edellyttää validointitoiminnolta saatavia tietoja, on aiheellista tarkistaa, että sellaisten luokitusjärjestelmien suorituskyky, joiden piiriin kuuluu olennaisia salkkuja sekä kaikkien muiden luokitusjärjestelmien toteutumatestit, validoidaan vähintään kerran vuodessa.

(12) Kaikkien IRB-menetelmän alojen on tosiasiallisesti kuuluttava sisäisten tarkastusten piiriin. Olisi kuitenkin tarkistettava, että sisäisen tarkastuksen resursseja käytetään tehokkaasti ja että tarkastusten painopiste on kaikkein riskialtteimmilla aloilla. Jonkinasteinen joustavuus on tärkeää erityisesti sellaisten laitosten kohdalla, jotka käyttävät hyvin monia luokitusjärjestelmiä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että vuosittaiset tarkastelut tehdään sellaisten alojen määrittämiseksi, jotka edellyttävät perusteellisempia tarkasteluja vuoden aikana.

(13) Jotta varmistettaisiin yhdenmukaistamisen vähimmäistaso luokitusjärjestelmien käytön laajuuden osalta (niin kutsuttu käyttötesti), toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että luokitusjärjestelmät sisällytetään laitoksen asiaankuuluviin prosesseihin osana laajempia riskienhallinta-, luotonhyväksymis- ja päätöksentekoprosesseja, sisäisen pääoman kohdentamista sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää. Nämä ovat keskeisiä aloja, joilla sisäiset prosessit edellyttävät riskiparametrien käyttöä, joten jos näillä aloilla käytettävien riskiparametrien ja omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävien parametrien välillä on eroja, olisi varmistettava, että ne ovat perusteltuja.

(14) Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat kokemustestiä koskevien vaatimusten osalta, olivatko luokitusjärjestelmät, joita laitos käytti ennen IRB-menetelmän käyttöönottoa, ”pääosin” IRB-menetelmän vaatimusten mukaisia, niiden olisi erityisesti tarkistettava, että luokitusjärjestelmää on käytetty vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöönottoa laitoksen sisäisissä riskienmittaus- ja riskienvalvontaprosesseissa ja että luokitusjärjestelmä on ollut valvonnan, sisäisen validoinnin ja sisäisen tarkastuksen kohteena. Tällainen arviointimenetelmien täsmentäminen on tarpeen yhdenmukaistamisen vähimmäistason varmistamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että luokitusjärjestelmiä on sovellettu ainakin olennaisimmilla käyttöaloilla, jotta voidaan varmistaa, että laitos on tosiasiallisesti käyttänyt luokitusjärjestelmiä ja että sekä henkilöstö että johto ovat tottuneet näihin parametreihin ja ymmärtävät hyvin niiden merkityksen ja heikkoudet. Lisäksi kokemusjakson aikana suoritetun valvonnan, validoinnin ja sisäisen tarkastuksen tulisi osoittaa, että luokitusjärjestelmät ovat olleet IRB-menetelmän perusvaatimusten mukaisia ja että niitä on parannettu asteittain kyseisenä aikana.

(15) Muiden kuin vähittäisvastuiden osalta edellytetään, että vastuiden luokittelu luokkiin tai ryhmiin on riippumatonta, koska tässä prosessissa tarvitaan yleensä asiantuntija-arvioita. Vähittäisvastuiden tapauksessa vastuiden luokitusprosessi on yleensä täysin automaattinen ja perustuu vastapuolta ja sen liiketoimia koskeviin objektiivisiin tietoihin. Vastuiden luokitusprosessin oikeellisuus varmistetaan ottamalla luokitusjärjestelmä asianmukaisesti käyttöön laitoksen tietotekniikkajärjestelmissä ja menettelyissä. Jos korvaamiset kuitenkin sallitaan, luokitusprosessissa on käytettävä asiantuntija-arvioita. Tästä syystä ja ottaen huomioon, että vastuiden alullepanosta ja uusimisesta vastaavat henkilöt ovat yleensä taipuvaisia antamaan parempia luokituksia luottojen myynnin ja määrän lisäämiseksi, olisi tarkistettava, että jos korvaamisia käytetään, myös vähittäisvastuiden tapauksessa, vastuiden alullepanosta ja uusimisesta vastaavista henkilöistä riippumaton henkilö tai komitea on hyväksynyt vastuiden luokituksen.

(16) Jos luokitukset ovat yli 12 kuukautta vanhoja tai jos vastuun luokitusta ei ole tarkistettu laitoksen toimintaperiaatteiden mukaisen ajan kuluessa, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että riskipainotettujen omaisuuserien laskennassa on tehty varovaisia oikaisuja. Tähän on useita syitä. Jos luokitus on vanhentunut tai perustuu vanhentuneisiin tietoihin, riskinarviointi ei välttämättä ole tarkka. Erityisesti, jos vastapuolen tilanne on heikentynyt viimeisten 12 kuukauden aikana, se ei näy luokituksessa ja riski arvioidaan liian pieneksi. Lisäksi riskiparametrien estimointia koskevan yleissäännön mukaan olisi otettava käyttöön suurempi varovaisuusmarginaali, jos riskiparametrien estimointi perustuu riittämättömiin tietoihin tai oletuksiin. Samaa sääntöä olisi sovellettava myös vastuiden luokitteluun luokkiin tai ryhmiin, eli jos luokitusprosessissa huomioon otetut tiedot eivät ole riittäviä, riskipainojen laskennassa olisi noudatettava lisävarovaisuutta. Menetelmää, jolla lisävarovaisuutta sovelletaan riskipainojen laskennassa, ei pitäisi määrittää tarkemmin, koska laitos voi mukauttaa joko luokitusta, riskiparametrien estimointia tai riskipainoa suoraan. Mukautuksen olisi oltava oikeassa suhteessa siihen, kuinka pitkän ajan luokitus tai luokituksen perustana olevat tiedot ovat vanhentuneita.

(17) Laitoksen on dokumentoitava sisäisesti käytettävät maksukyvyttömyyden ja tappion määritelmät ja varmistettava, että ne vastaavat asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä määritelmiä. Arvioidessaan tätä vastaavuutta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että laitoksilla on selkeät toimintaperiaatteet, joissa täsmennetään, milloin vastapuoli tai sopimustyyppi luokitellaan maksukyvyttömäksi. Näiden toimintaperiaatteiden on oltava yhdenmukaisia maksukyvyttömyyden toteamista koskevien yleisten periaatteiden kanssa. EPV on antanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti ohjeet maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisesta. Nämä toimintaperiaatteet olisi myös sisällytettävä laitosten riskienhallintaprosesseihin ja -järjestelmiin, koska asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään erityisesti, että sisäisillä luokituksilla, mukaan lukien luokittelu maksukyvyttömyysluokkaan, on keskeinen merkitys laitoksen riskienhallinta- ja muiden sisäisten prosessien kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava myös tämä seikka.

(18) Tiedot vastapuolen kyvystä selvitä velvoitteistaan ja tiedot maksukyvyttömyystilassa olevista ja muista vastuista ovat laitoksen sisäisten prosessien, riskiparametrien kvantifioinnin ja omien varojen vaatimusten laskennan perusta. Sen vuoksi maksukyvyttömien vastapuolten tunnistamisen lisäksi myös maksukyvyttömien vastapuolten uudelleenluokittelun maksukykyisiksi on oltava vankkaa ja tehokasta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että varovaisella uudelleenluokitusprosessilla varmistetaan, ettei vastapuolia luokitella uudelleen maksukykyisiksi, jos laitos odottaa, että vastuu todennäköisesti palaa maksukyvyttömyystilaan lyhyen ajan kuluessa.

(19) Saadakseen johdonmukaisen ja tarkan yleiskuvan laitoksen käyttämistä luokitusjärjestelmistä sekä niihin pitkällä aikavälillä tehdyistä parannuksista toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen käyttämien luokitusjärjestelmien nykyisistä ja aiemmista versioista laaditun rekisterin, jäljempänä 'luokitusjärjestelmärekisteri', kattavuus. Ottaen huomioon, että kokemustestiä koskevat vaatimukset liittyvät sisäisen mallin hyväksyntää koskevan hakemuksen käsittelyajankohtaa edeltäneisiin kolmeen vuoteen ja että toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava sisäisen mallin yleinen tarkastelu säännöllisesti vähintään kolmen vuoden välein, niiden on aiheellista tarkistaa, että luokitusjärjestelmärekisteri sisältää vähintään laitoksen kolmen edellisen vuoden aikana käyttämien sisäisten mallien versiot.

(20) Asiantuntija-arvioita käytetään luokitusjärjestelmien kehittämisen ja käytön eri vaiheissa. Niiden järkevä käyttö voi parantaa mallin laatua ja sen ennusteiden tarkkuutta. Koska asiantuntija-arviot kuitenkin muuttavat estimaatteja aiemman kokemuksen perusteella subjektiivisella tavalla, asiantuntija-arvioiden käyttöä olisi valvottava. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että asiantuntija-arvioiden käyttö on perusteltua siitä syystä, että se vaikuttaa positiivisesti ennusteiden tarkkuuteen. Monet mallin tulosten korvaamiset saattavat viitata siihen, että luokitusjärjestelmästä puuttuu joitakin tärkeitä tietoja. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että laitokset analysoivat säännöllisesti korvaamisten lukumäärää ja perusteluja ja että mallissa havaittuihin heikkouksiin puututaan asianmukaisesti mallin tarkastelussa.

(21) Toimivaltaisten viranomaisten olisi kaikissa tapauksissa arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön riittävän varovaisuusmarginaalin riskiparametrien estimaateissaan. Varovaisuusmarginaalissa olisi otettava huomioon riskien kvantifioinnissa käytettävissä tiedoissa tai menetelmissä havaitut puutteet ja epävarmuuden lisääntyminen, joka voi johtua esimerkiksi luotonanto- tai palautumispolitiikan muutoksista. Jos laitos ei enää täytä IRB-menetelmää koskevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, täyttääkö laitos vaatimuksen siitä, että luokitusjärjestelmät korjataan kohtuullisessa ajassa. Varovaisuusmarginaalin soveltamista ei saisi käyttää vaihtoehtona mallien korjaamiselle eikä sen varmistamiselle, että mallit ovat täysin asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten mukaisia.

(22) Riskin kvantifioinnin osalta on suotavaa, että PD-estimaatit pysyvät pitkällä aikavälillä suhteellisen vakaina, jotta voidaan välttää omien varojen vaatimusten liiallinen syklisyys. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että PD-estimaatit perustuvat yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvoon. Koska omien varojen tulisi auttaa laitoksia selviytymään stressikauden aikana, riskiestimaateissa olisi lisäksi otettava huomioon taloudellisten olosuhteiden mahdollinen heikkeneminen myös hyvinä aikoina. Aina epävarmuuden lisääntyessä riittämättömien tietojen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että varovaisuusmarginaalia on suurennettu. Jos käytettävissä olevat aikasarjat eivät ole niin pitkiä, että ne kattaisivat maksukyvyttömyysasteiden odotetun vaihtelun, puuttuvien tietojen huomioon ottamiseksi olisi otettava käyttöön asianmukaiset menetelmät.

(23) LGD:n estimointi perustuu keskimääräisiin toteutuneisiin LGD:eihin, jotka on painotettu maksukyvyttömyyksien lukumäärällä. Jos vastuuarvo on merkityksellinen riskitekijä, se olisi otettava huomioon muiden mahdollisten riskitekijöiden ohella LGD-parametriin liittyvässä erottelussa tai riskien eriyttämisessä sen varmistamiseksi, että parametri lasketaan homogeenisille ryhmille tai sopimustyyppien riskiluokille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että tätä menetelmää sovelletaan asianmukaisesti, koska sillä varmistetaan yhdenmukaisuus PD-parametrin laskennan ja riskipainokaavan tarkoituksenmukaisen soveltamisen kanssa. Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 erotetaan toistaan menetelmä, jolla LGD estimoidaan yksittäisille vastuille riskipainotettujen vastuuerien määrittämiseksi, ja salkkutasolla laskettu LGD-estimaattien keskiarvo. Yksittäisen LGD:n estimoinnista poiketen kiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden LGD:n alaraja, jota sovelletaan koko salkun tasolla, määritellään vastuilla painotetuksi keskimääräiseksi LGD:ksi. Jotta varmistetaan, että kiinteistövakuudellisten vastuiden riskiparametrit ovat riittävällä tasolla, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että LGD:n alarajoja sovelletaan asianmukaisesti.

(24) Maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita, jotka palaavat ensin maksukykyisiksi mutta jotka luokitellaan lyhyen ajan kuluessa uudelleen maksukyvyttömyystilaan, olisi käsiteltävä maksukyvyttömyystilassa olevina vastuina siitä hetkestä alkaen, jona ne joutuivat alun perin maksukyvyttömyystilaan, koska niiden väliaikainen uudelleenluokittelu maksukykyisiksi johtuu todennäköisesti siitä, että tiedot vastapuolen todellisesta tilanteesta ovat puutteellisia. Näin ollen moninkertaisten maksukyvyttömyyksien käsittely yhtenä maksukyvyttömyytenä kuvaa paremmin todellista

maksukyvyttömyyttä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että lyhyen ajan kuluessa tapahtuneita saman vastapuolen moninkertaisia maksukyvyttömyyksiä käsitellään riskiparametrien estimoinnissa yhtenä maksukyvyttömyytenä. Saman vastapuolen monikertaisten maksukyvyttömyyksien käsittely erillisinä maksukyvyttömyyksinä voisi johtaa merkittäviin virheisiin riskiparametrien estimaateissa, koska suuret maksukyvyttömyysasteet johtaisivat suurempiin PD-estimaatteihin. Toisaalta LGD arvioitaisiin liian pieneksi, koska vastapuolen ensimmäisiä maksukyvyttömyyksiä käsiteltäisiin hoidettavissa olevina tapauksina, joihin ei liity tappiota, vaikka laitos onkin kärsinyt tappion. Lisäksi moninkertaisten maksukyvyttömyyksien käsittelyn pitäisi olla johdonmukaista PD:n ja LGD:n estimointia varten PD- ja LGD-estimaattien välisen yhteyden vuoksi sekä odotetun tappion realistisen estimoinnin varmistamiseksi.

(25) Tiedot, jotka ovat laitoksen saatavilla maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista, poikkeavat laajuudeltaan suuresti järjestettyjä vastuita koskevista tiedoista. Erityisesti mainittakoon, että maksukyvyttömyystilassa oleviin vastuisiin voidaan soveltaa kahta ylimääräistä riskitekijää, nimittäin maksukyvyttömyysaikaa ja toteutuneita palautumisia. Sen vuoksi ennen maksukyvyttömyyttä tehty LGD:n estimointi ei ole riittävä, koska riskiestimaateissa olisi otettava huomioon kaikki merkittävät riskitekijät. Lisäksi maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden osalta tiedetään, mitkä ovat olleet taloudelliset olosuhteet maksukyvyttömyyshetkellä. Maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden LGD:n olisi myös kuvastettava nykyisissä taloudellisissa olosuhteissa odotetun tappion ja palautumisjakson aikana mahdollisesti syntyvän odottamattoman tappion summaa. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden LGD, jäljempänä 'maksukyvyttömyystilaa koskeva LGD', estimoidaan joko suoraan tai summana, joka saadaan laskemalla yhteen odotetun tappion paras estimaatti, jäljempänä 'EL_{BE}', ja korotus, jossa otetaan huomioon palautumisjakson aikana mahdollisesti syntyvä odottamaton tappio. Käytetystä menetelmästä riippumatta maksukyvyttömyystilaa koskevan LGD:n estimoinnissa olisi otettava huomioon maksukyvyttömyysaikaa ja toteutuneita palautumisia koskevat tiedot estimointiajankohtaan saakka sekä mahdollinen epäsuotuisa muutos taloudellisissa olosuhteissa palautumisprosessin odotetun keston aikana.

(26) Sellaisten laitosten tapauksessa, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja, vakuuksien hallintaa koskevien sisäisten vaatimusten olisi vastattava yleisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 4 luvun 3 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä vakuuksien arvostusta ja oikeusvarmuutta koskeviin vaatimuksiin, koska on tärkeää varmistaa vakuuksien säännöllinen ja luotettava arvostus sekä se, että arvostus kuvastaa todellista markkina-arvoa vallitsevissa markkinaolosuhteissa. Uudelleenarvostuksen suoritustiheys ja luonne olisi sovitettava vakuustyypin mukaan, koska vanhentunut tai epätarkka arviointi voi johtaa luottovastuisiin liittyvän riskin aliarvioimiseen. Lisäksi on ratkaisevan tärkeää varmistaa, että vakuus on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla asiaankuuluvilla lainkäyttöalueilla. Päinvastaisessa tapauksessa vastuuta olisi käsiteltävä vakuudettomana. Jos tällainen vakuus hyväksytään riskin kvantifiointiin, se voi johtaa riskin aliarvioimiseen.

(27) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että käytettäessä edistynyttä IRB-menetelmää eli laitoksen omia LGD-estimaatteja takaajat katsotaan hyväksyttäviksi takaajiksi, jos ne luokitellaan IRB-menetelmän mukaisesti hyväksyttyä luokitusjärjestelmää käyttäen. Myös muut takaajat voivat olla hyväksyttäviä edellyttäen, että ne luokitellaan laitokseksi, keskushallinnoksi tai keskuspankiksi taikka yritykseksi, jolla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, ja takaus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 4 luvun 3 jaksossa vahvistetut vaatimukset, joita sovelletaan myös standardimenetelmään.

(28) Arvioinnissa, jossa tarkastellaan vastuiden luokittelua vastuuryhmiin, olisi vahvistettava erityiset vaatimukset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat vastuiden luokittelun vähittäisvastuisiin, koska nämä kuuluvat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa etuuskohtelun piiriin. Jotkin vastuuryhmät määritellään liiketoimen ominaisuuksien perusteella ja toiset vastapuolen tyypin perusteella. Näin ollen voi olla vastuita, jotka täyttävät useamman kuin yhden vastuuryhmän kriteerit. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että laitos suorittaa luokittelun oikeassa järjestyksessä, jotta voidaan varmistaa vastuiden johdonmukainen ja yksiselitteinen luokittelu vastuuryhmiin.

(29) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että stressitestien tulokset otetaan huomioon riskienhallinta- ja pääomanhallintaprosesseissa, koska integroimalla nämä tulokset päätöksentekoprosesseihin varmistetaan, että skenaariot ja niiden omiin varoihin kohdistuvat vaikutukset kehitetään ja toteutetaan tarkoituksenmukaisella tavalla ja että omien varojen vaatimusten tulevaisuuteen suuntautuvat näkökohdat otetaan huomioon laitoksen hallinnossa.

(30) Laitosten, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja ja omia luottovasta-arvokertoimien estimaatteja, olisi laskettava vastuiden efektiivinen maturiteetti IRB-menetelmän mukaisesti omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi. Uudistettavien vastuiden tapauksessa laitos altistuu riskille nykyisen noston takaisinmaksupäivää pidemmän ajan, koska velallinen voi nostaa lisämääriä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että uudistettavien vastuiden efektiivinen maturiteetti lasketaan velan erääntymispäivän perusteella.

(31) Odotettujen tappioiden yhteismäärän ja luottoriskioikaisujen, muiden arvonoikaisujen ja muiden omien varojen vähennysten välinen erotus, jäljempänä 'IRB-vaje', olisi laskettava kokonaistasolla erikseen maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista koostuvan salkun ja maksukykyisistä vastuista koostuvan salkun osalta. Maksukyvyttömyystilassa olevien ja maksukykyisten vastuiden erottaminen toisistaan on tarpeen sen varmistamiseksi, että negatiivisilla määrillä, jotka saadaan edellisistä vastuista koostuvalle salkulle suoritetussa laskennassa, ei kuitata positiivisia määriä, jotka saadaan jälkimmäisistä vastuista koostuvalle salkulle suoritetussa laskennassa. Sen lisäksi kokonaislaskelma on yhdenmukainen omien varojen yleisen käsitteen kanssa, jonka mukaan omien varojen olisi oltava kokonaan käytettävissä odottamattomien tappioiden kattamiseen laitoksen maksukyvyttömyystilanteessa. Koska IRB-vajeen laskentaan sisältyvät luottoriskioikaisujen, muiden arvonoikaisujen ja muiden omien varojen vähennysten määrät on jo vähennetty omista varoista odotettujen tappioiden (expected losses, EL) kattamiseksi, se osa näistä määristä, joka ylittää odotetut tappiot, voidaan käyttää kokonaan kattamaan kaikista maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista aiheutuvia tappioita. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että oikaisut, jotka tehdään omiin varoihin IRB-vajeen perusteella, lasketaan oikein ja niitä sovelletaan oikein.

(32) Epäluotettavat, epätarkat, puutteelliset tai vanhentuneet tiedot voivat aiheuttaa virheitä riskien estimoinnissa ja omien varojen vaatimusten laskennassa. Jos tällaisia tietoja käytetään laitoksen riskienhallintaprosesseissa, ne voivat myös johtaa huonoihin luotto- ja hallintapäätöksiin. Tietojen luotettavuuden ja korkean laadun varmistamiseksi tietojen keruuseen ja tallentamiseen liittyvät infrastruktuurit ja menettelyt olisi dokumentoitava hyvin, ja niiden olisi sisällettävä täydellinen kuvaus tietojen ominaisuuksista ja lähteistä, jotta voidaan varmistaa niiden asianmukainen käyttö sisäisissä prosesseissa ja omien varojen vaatimusten laskentaprosesseissa. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava niiden tietojen laatu ja dokumentointi, joita käytetään riskiparametrien estimoinnissa, vastuiden luokittelussa luokkiin tai ryhmiin sekä omien varojen vaatimusten laskennassa.

(33) Tietojen laatu, riskien estimoinnin tarkkuus ja omien varojen vaatimusten laskennan oikeellisuus riippuvat suuresti IRB-menetelmässä käytettävien tietotekniikkajärjestelmien luotettavuudesta. Lisäksi riskienhallintaprosessien ja omien varojen vaatimusten laskennan jatkuvuus ja yhdenmukaisuus voidaan varmistaa vain, jos näihin tarkoituksiin käytettävät tietotekniikkajärjestelmät ovat turvallisia, varmoja ja luotettavia ja tietotekniikkainfrastruktuuri on riittävän vankka. Sen vuoksi on tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat myös laitoksen tietotekniikkajärjestelmien luotettavuuden ja tietotekniikkainfrastruktuurin vankkuuden.

(34) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että sekä oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevien sisäisten mallien kehittämiseen että niiden validointiin käytetään mahdollisuuksien mukaan oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuottoja koskevia ei-päällekkäisiä havaintoja. Ei-päällekkäisillä havainnoilla varmistetaan ennusteiden parempi laatu, koska kaikille havainnoille annetaan sama paino eivätkä havainnot korreloi läheisesti keskenään.

(35) IRB-menetelmän käyttö edellyttää hyväksynnän saamista toimivaltaisilta viranomaisilta, ja kaikkiin kyseisen menetelmän olennaisiin muutoksiin on saatava hyväksyntä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, että sisäisellä hallintaprosessilla ja erityisesti tällaisten muutosten sisäisellä hyväksyntäprosessilla varmistetaan, että ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 mukaiset muutokset pannaan täytäntöön ja että tässä yhteydessä muutokset luokitellaan johdonmukaisesti, jotta vältetään eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttö.

(36) Tämän asetuksen säännökset liittyvät läheisesti toisiinsa, koska ne kaikki koskevat niiden arviointimenetelmien näkökohtia, joita toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmää. Jotta varmistettaisiin niiden säännösten yhtenäisyys, joiden olisi tultava voimaan samanaikaisesti, ja tarjottaisiin kyseisten säännösten alaisille henkilöille mahdollisuus muodostaa niistä kattava kuva ja päästä helposti tutustumaan niihin, olisi suotavaa sisällyttää kaikki asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetyt IRB-menetelmän arviointimenetelmiin liittyvät tekniset sääntelystandardit samaan asetukseen.

(37) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin.

(38) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([4]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

ARVIOINTIMENETELMIÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen arvioiminen

1. Arvioidessaan, noudattaako laitos sisäisten luottoluokitusten menetelmää, jäljempänä 'IRB-menetelmä', koskevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava tätä asetusta seuraavasti:

a) arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan mukaisesti IRB-menetelmää koskevia alkuperäisiä käyttölupahakemuksia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia tämän asetuksen säännöksiä;

b) arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan mukaisesti hakemuksia, jotka koskevat lupaa laajentaa IRB-menetelmää hyväksytyn vaiheittaisen käyttöönottosuunnitelman mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 4, 5, 7 ja 8 lukua sekä mitä tahansa muuta tämän asetuksen osaa, joka on pyynnön kannalta merkityksellinen;

c) arvioidessaan hakemuksia, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua etukäteistä lupaa muutosten tekemiseen, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia tämän asetuksen osia, jotka ovat kyseisten muutosten kannalta merkityksellisiä;

d) arvioidessaan oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavia luokitusjärjestelmiä ja sisäisten mallien menetelmiä koskevia muutoksia, joista on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 4 kohdan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia tämän asetuksen osia, jotka ovat kyseisten muutosten kannalta merkityksellisiä;

e) suorittaessaan direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaista IRB-menetelmän käytön jatkuvaa tarkastelua toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia tämän asetuksen osia, jotka ovat kyseisen tarkastelun kannalta merkityksellisiä;

f) arvioidessaan hakemuksia, jotka koskevat lupaa siirtyä takaisin vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 149 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava tämän asetuksen 6–8 artiklaa.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tämän asetuksen säännöksissä vahvistettujen kriteerien lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki muut asiaankuuluvat kriteerit, jotka tarvitaan IRB-menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseen.

2 artikla

Menetelmät, joita toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava

1. Arvioidessaan IRB-menetelmää koskevia alkuperäisiä käyttölupahakemuksia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä pakollisia menetelmiä. Ne voivat soveltaa myös muita tässä asetuksessa säädettyjä menetelmiä 7 kohdan mukaisesti ja muita menetelmiä 8 kohdan mukaisesti.

2. Arvioidessaan hakemuksia, jotka koskevat lupaa laajentaa IRB-menetelmää vaiheittaisen käyttöönottosuunnitelman mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia 4, 5, 7 ja 8 luvussa säädettyjä pakollisia menetelmiä. Ne voivat soveltaa myös muita tässä asetuksessa säädettyjä menetelmiä 7 kohdan mukaisesti ja muita menetelmiä 8 kohdan mukaisesti.

3. Arvioidessaan hakemuksia, jotka koskevat etukäteistä lupaa tehdä muutoksia IRB-menetelmään, toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava asiakirjat, jotka laitosten on toimitettava muutoksen osalta delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 8 artiklan mukaisesti. Ne voivat soveltaa myös tässä asetuksessa säädettyjä menetelmiä 7 kohdan mukaisesti ja muita menetelmiä 8 kohdan mukaisesti.

4. Arvioidessaan oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavia luokitusjärjestelmiä ja sisäisten mallien menetelmiä koskevia muutoksia, joista on ilmoitettu, toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava asiakirjoja, jotka laitosten on toimitettava muutoksen osalta delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 8 artiklan mukaisesti, ja ne voivat soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä menetelmiä 7 kohdan mukaisesti ja muita menetelmiä 8 kohdan mukaisesti.

5. Suorittaessaan IRB-menetelmän käytön jatkuvaa tarkastelua toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tässä asetuksessa vahvistettuja menetelmiä 7 kohdan mukaisesti ja muita menetelmiä 8 kohdan mukaisesti.

6. Arvioidessaan hakemuksia, jotka koskevat siirtymistä vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön, toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tämän asetuksen 2 luvussa säädettyjä menetelmiä 7 kohdan mukaisesti ja muita menetelmiä 8 kohdan mukaisesti.

7. Jos tässä asetuksessa säädetään menetelmien valinnaisesta käytöstä, toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa mitä tahansa näistä menetelmistä, jotka ovat laitoksen liiketoiminta- ja organisaatiorakenteen luonteen, koon ja monimuotoisuuden kannalta sopivia ja asianmukaisia, ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) luokitusjärjestelmien piiriin kuuluvien vastuutyyppien olennaisuus;

b) luokitusmallien ja riskiparametrien ja niiden soveltamisen monimutkaisuus.

8. Tässä asetuksessa säädettyjen menetelmien lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää muita menetelmiä, jotka ovat laitoksen liiketoiminta- ja organisaatiorakenteen luonteen, koon ja monimuotoisuuden kannalta sopivia ja asianmukaisia, jos tämä on tarpeen IRB-menetelmän käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi.

9. Soveltaessaan tässä asetuksessa säädettyjä menetelmiä toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon itse tekemiensä tai muiden toimivaltaisten viranomaisten tekemien viimeaikaisten arviointien tulokset, jos kyseiset arvioinnit täyttävät molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) arviointi on kokonaan tai osittain perustunut pakollisiin menetelmiin;

b) arvioinnin kohteena on ollut sama tai samankaltainen luokitusjärjestelmä samassa vastuuryhmässä.

3 artikla

Dokumentoinnin laatu

1. Tarkistaakseen, että laitos noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyä dokumentointivaatimusta, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 142 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä luokitusjärjestelmiä, jäljempänä 'luokitusjärjestelmät', koskeva dokumentaatio

a) on riittävän yksityiskohtaista ja tarkkaa, jotta sitä voidaan käyttää tehokkaasti;

b) hyväksytään laitoksen asianmukaisella johtotasolla;

c) sisältää jokaisesta asiakirjasta ainakin tiedot asiakirjatyypistä, asiakirjan laatijasta, tarkastajasta, valtuuttajasta, omistajasta, laatimis- ja hyväksymispäivistä, version numerosta ja asiakirjaan tehdyistä muutoksista;

d) antaa kolmansille osapuolille mahdollisuuden luokitusjärjestelmien toiminnan ja erityisesti seuraavien seikkojen tutkimiseen ja vahvistamiseen:

   i) luokitusjärjestelmän suunnittelua koskeva dokumentaatio on riittävän yksityiskohtaista, jotta kolmannet osapuolet voivat ymmärtää luokitusjärjestelmän kaikkien näkökohtien taustalla olevat perustelut, mukaan lukien oletukset, matemaattiset kaavat ja, jos mukana on asiantuntija-arvioita, päätökset sekä luokitusjärjestelmän kehittämismenettelyt;

   ii) luokitusjärjestelmää koskeva dokumentaatio on riittävän yksityiskohtaista, jotta kolmannet osapuolet voivat ymmärtää kunkin luokitusmallin ja kunkin riskiparametrin toiminnan, rajoitukset ja keskeiset oletukset ja toistaa mallin kehittämisen;

   iii) luokitusjärjestelmää koskeva dokumentaatio on riittävän yksityiskohtaista, jotta kolmannet osapuolet voivat ymmärtää menetelmän, jolla vastuut luokitellaan luokkiin tai ryhmiin, sekä niiden tosiasiallisen luokittelun luokkiin tai ryhmiin ja jotta ne voivat toistaa luokittelun.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, että laitoksella on käytössä toimintaperiaatteet, joissa esitetään erityiset dokumentointistandardit ja joilla varmistetaan, että

a) sisäinen dokumentaatio on riittävän yksityiskohtaista ja tarkkaa;

b) tietyille henkilöille tai yksiköille on annettu tehtäväksi varmistaa, että dokumentaatio on täydellistä, johdonmukaista, tarkkaa, ajantasaista, asianmukaiseksi hyväksyttyä ja luotettavaa;

c) laitos dokumentoi IRB-menetelmän soveltamiseen liittyvät toimintaperiaatteensa, menettelynsä ja menetelmänsä asianmukaisesti.

4 artikla

Kolmannen osapuolen osallistuminen

1. Jotta toimivaltainen viranomainen voi arvioida asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdassa vahvistetun luokitusjärjestelmien vakautta ja asianmukaisuutta koskevan vaatimuksen noudattamista, kun laitos on siirtänyt luokitusjärjestelmiensä suunnitteluun, toteuttamiseen ja validointiin liittyviä tehtäviä, toimia tai toimintoja kolmannelle osapuolelle tai on ostanut luokitusjärjestelmän tai yhdistettyjä tietoja kolmannelta osapuolelta, toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, ettei siirtäminen tai ostaminen estä tämän asetuksen soveltamista ja että

a) direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa määritelty laitoksen toimiva johto, jäljempänä 'toimiva johto', sekä laitoksen ylin hallintoelin tai sen nimeämä komitea osallistuvat aktiivisesti kolmannelle osapuolelle siirrettyihin tehtäviin, toimiin tai toimintoihin tai kolmansilta osapuolilta saatuihin luokitusjärjestelmiin liittyvään valvontaan ja päätöksentekoon;

b) laitoksen henkilöstöllä on riittävät tiedot ja ymmärrys kolmansille osapuolille siirretyistä tehtävistä, toimista tai toiminnoista sekä kolmansilta osapuolilta saatujen tietojen ja luokitusjärjestelmien rakenteesta;

c) ulkoistettujen toimintojen tai prosessien jatkuvuus varmistetaan muun muassa asianmukaisen valmiussuunnittelun avulla;

d) kolmannen osapuolen osallistuminen ei rajoita tai estä kolmansille osapuolille siirrettyjen tehtävien, toimien ja toimintojen sisäistä tarkastusta tai muuta valvontaa;

e) kaikki merkitykselliset tiedot annetaan kokonaan toimivaltaisen viranomaisen saataville.

2. Jos kolmas osapuoli osallistuu laitoksen luokitusjärjestelmän ja riskien estimoinnin kehittämiseen liittyviin tehtäviin, toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, että

a) 1 kohdan a–e alakohdan vaatimukset täyttyvät;

b) kyseinen kolmas osapuoli ei suorita näihin luokitusjärjestelmiin ja riskiestimaatteihin liittyviä validointitoimia;

c) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tiedot, jotka tarvitaan validointitoimien suorittamiseen.

3. Jos laitos käyttää luokitusjärjestelmän ja riskiparametrien estimoinnin kehittämiseksi eri laitoksista kerättyjä yhdistettyjä tietoja ja kolmas osapuoli kehittää luokitusjärjestelmän, kolmas osapuoli voi avustaa laitosta sen validointitoimissa suorittamalla validointitehtäviä, jotka edellyttävät pääsyä yhdistettyihin tietoihin.

4. Sovellettaessa 1, 2 ja 3 kohtaa toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) niiden on tarkasteltava kolmannen osapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia ja muita merkityksellisiä asiakirjoja, joissa täsmennetään kolmannen osapuolen tehtävät;

b) sen on saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asiaankuuluvalta henkilöstöltä tai kolmannelta osapuolelta, jolle tehtävä, toimi tai toiminto on siirretty;

c) sen on saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen toimivalta johdolta tai ylimmältä hallintoelimeltä, kolmannelta osapuolelta, jolle tehtävä, toimi tai toiminto on siirretty, tai ylimmän hallintoelimen nimeämältä komitealta;

d) sen on tarvittaessa tarkasteltava muita laitoksen tai kolmannen osapuolen merkityksellisiä asiakirjoja.

5 artikla

Väliaikainen IRB-menetelmän vaatimusten noudattamatta jättäminen

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 146 artiklan a alakohtaa toimivaltaisen viranomaisen on

a) tarkasteltava, onko laitoksen suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen, riittävä korjaamaan vaatimusten noudattamatta jättämisen ja onko aikataulu kohtuullinen ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

   i) vaatimusten noudattamatta jättämisen olennaisuus;

   ii) niiden toimenpiteiden laajuus, jotka tarvitaan, jotta vaatimuksia voidaan noudattaa uudelleen;

   iii) laitoksen käytettävissä olevat resurssit;

b) valvottava säännöllisesti, miten laitoksen laatiman vaatimusten pikaista uudelleen täyttämistä koskevan suunnitelman toteuttaminen edistyy;

c) tarkistettava, että laitos noudattaa asiaankuuluvia vaatimuksia suunnitelman toteuttamisen jälkeen, soveltamalla tässä asetuksessa säädettyjä arviointimenetelmiä.

2 LUKU

VAIHEITTAISTEN KÄYTTÖÖNOTTOSUUNNITELMIEN JA STANDARDIMENETELMÄN PYSYVÄN OSITTAISEN KÄYTÖN ARVIOINTIMENETELMÄT

6 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, noudattaako laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklassa säädettyjä IRB-menetelmän soveltamisedellytyksiä ja kyseisen asetuksen 150 artiklassa säädettyjä pysyvän osittaisen käytön edellytyksiä, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava molemmat seuraavista seikoista:

a) laitoksen alkuperäinen IRB-menetelmän vaiheittaisen käyttöönoton laajuus ja vaiheittainen käyttöönottosuunnitelma ovat riittäviä, mikä on tarkistettava 7 artiklan mukaisesti;

b) vastuuryhmät, vastuutyypit tai liiketoimintayksiköt, joihin standardimenetelmää sovelletaan, voidaan vapauttaa pysyvästi IRB-menetelmästä.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkistettava IRB-menetelmää koskeva laitoksen vaiheittainen käyttöönottosuunnitelma;

b) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita ja menettelyjä, mukaan lukien menetelmät, joilla lasketaan IRB-menetelmän vaiheittaisen käyttöönoton piiriin kuuluvien ja sellaisten vastuiden osuus, jotka on vapautettu pysyvästi IRB-menetelmästä;

c) tarkasteltava niiden yksiköiden ja ylimpien hallintoelinten rooleja ja vastuualueita, jotka osallistuvat yksittäisten vastuiden luokitteluun IRB-menetelmän tai standardimenetelmän piiriin kuuluviksi;

d) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia kokouspöytäkirjoja;

e) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen toiminnon tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

f) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia asiaankuuluvia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

g) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaiset viranomaiset voivat

a) tarkastella niitä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota, joita käytetään luokiteltaessa yksittäisiä vastuita IRB-menetelmän tai standardimenetelmän piiriin kuuluviksi;

b) suorittaa otantatestejä ja tarkastella asiakirjoja, jotka liittyvät vastapuolten ominaisuuksiin sekä otokseen kuuluvien vastuiden alullepanoon ja ylläpitoon;

c) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

7 artikla

IRB-menetelmän vaiheittainen käyttöönotto

1. Arvioidessaan IRB-menetelmän vaiheittaisen käyttöönoton alkuperäistä laajuutta ja vaiheittaista käyttöönottosuunnitelmaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) vaiheittainen käyttöönottosuunnitelma sisältää ainakin seuraavat tiedot:

   i) tarkemmat tiedot kunkin luokitusjärjestelmän soveltamisalasta sekä vastuutyypeistä, jotka luokitellaan kunkin luokitusmallin avulla;

ii) IRB-menetelmän suunnitellut soveltamispäivät kunkin vastuutyypin osalta;

iii) tiedot yhteenlasketuista vastuuarvoista arviointiajankohtana ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, jotka on laskettu kuhunkin vastuutyyppiin arviointiajankohtana sovelletun menetelmän mukaisesti;

b) vaiheittainen käyttöönottosuunnitelma käsittää kaikki laitoksen ja tapauksen mukaan sen emoyrityksen vastuut sekä kaikki laitoksen tytäryritysten vastuut, paitsi jos vastuut arvioidaan 8 artiklan mukaisesti;

c) käyttöönotto on suunniteltu toteutettavaksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti;

d) jos laitos saa käyttää IRB-menetelmää mihin tahansa vastuuryhmään, se käyttää IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tapauksia;

e) IRB-menetelmän käyttöönottovaiheiden järjestys ja käyttöönottoajankohdat määritetään laitoksen todellisten valmiuksien perusteella, kun on otettu huomioon tietojen saatavuus, luokitusjärjestelmät ja kokemusjaksot asetuksen (EU) N:o 575/2013 145 artiklan mukaisesti, eikä niitä käytetä valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten aikaansaamiseksi;

f) IRB-menetelmän käyttöönottovaiheiden järjestyksellä varmistetaan, että laitoksen ydinliiketoimintaan liittyvät luottovastuut asetetaan käyttöönotossa etusijalle;

g) IBR-menetelmän käyttöönotolle asetetaan tarkka määräaika kutakin vastuutyyppiä ja liiketoimintayksikköä varten, ja se on laitoksen toiminnan luonteen ja laajuuden perusteella kohtuullinen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun määräajan kohtuullisuus kaikkien seuraavien seikkojen perusteella:

a) laitoksen toimintojen monimuotoisuus emoyrityksen ja sen tytäryritysten toiminnot mukaan luettuina;

b) liiketoimintayksiköiden ja liiketoiminta-alueiden lukumäärä laitoksessa ja tapauksen mukaan sen emoyrityksessä ja tytäryrityksissä

c) niiden luokitusjärjestelmien lukumäärä ja monimutkaisuus, jotka kaikkien vaiheittaisen käyttöönottosuunnitelman soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen on otettava käyttöön;

d) suunnitelmat luokitusjärjestelmien ottamiseksi käyttöön sellaisissa kolmansissa maissa sijaitsevissa tytäryrityksissä, joissa IRB-mallien hyväksymiseen liittyy merkittäviä oikeudellisia tai muita vaikeuksia;

e) tarkkojen, asianmukaisten ja täydellisten aikasarjojen saatavuus;

f) laitoksen operatiiviset valmiudet luokitusjärjestelmien kehittämiseen ja käyttöönottoon;

g) laitoksen aiemmat kokemukset tietyntyyppisten vastuiden hallinnasta.

3. Arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmää koskevaa vaiheittaista käyttöönottosuunnitelmaa, jolle on saatu toimivaltaisten viranomaisten lupa asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan mukaisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää vaiheiden järjestystä ja ajanjaksoa koskevia muutoksia asianmukaisina vain, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) liiketoimintaympäristössä on tapahtunut merkittäviä muutoksia ja erityisesti strategiaan, sulautumisiin ja yritysostoihin liittyviä muutoksia;

b) asiaankuuluvissa sääntelyvaatimuksissa on merkittäviä muutoksia;

c) toimivaltainen viranomainen tai sisäinen tarkastus tai validointitoiminto on havainnut luokitusjärjestelmissä olennaisia puutteita;

d) edellä 2 kohdassa tarkoitetut seikat ovat muuttuneet merkittävästi tai jotakin 2 kohdassa tarkoitettua seikkaa ei ole otettu riittävästi huomioon IRB-menetelmää koskevassa hyväksytyssä vaiheittaisessa käyttöönottosuunnitelmassa.

8 artikla

Pysyvän osittaisen käytön edellytykset

1. Arvioidessaan, täyttääkö laitos standardimenetelmän pysyvän osittaisen käytön edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos arvioi ja ottaa huomioon edustavia vastapuolia koskevien ulkoisten tietojen saatavuuden;

b) kustannukset, joita laitokselle aiheutuu luokitusjärjestelmän kehittämisestä asiaankuuluvaan vastuuryhmään kuuluville vastapuolille, arvioidaan ottaen huomioon laitoksen koko sekä sen toiminnan luonne ja laajuus;

c) laitoksen operatiivisia valmiuksia luokitusjärjestelmän kehittämiseen ja käyttöönottoon arvioidaan ottaen huomioon laitoksen toiminnan luonne ja laajuus.

2. Arvioidessaan, täyttääkö laitos standardimenetelmän pysyvän osittaisen käytön edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos on tarkistanut ja ottanut huomioon ainakin yhden seuraavista seikoista:

a) vastuut, mukaan lukien erikseen hallinnoitujen salkkujen ja liiketoiminta-alueiden lukumäärä, eivät ole riittävän homogeenisia vankan ja luotettavan luokitusjärjestelmän kehittämiseksi;

b) standardimenetelmän mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on huomattavasti suurempi kuin IRB-menetelmän mukaisesti laskettu odotettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;

c) vastuut liittyvät laitoksen liiketoimintayksikköön tai liiketoiminta-alueeseen, joka aiotaan lopettaa;

d) vastuihin sisältyy salkkuja, joihin sovelletaan osittain omistettujen tytäryritysten suhteellista konsolidointia asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan mukaisesti.

3. Arvioidessaan, täyttääkö laitos standardimenetelmän pysyvän osittaisen käytön edellytykset, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos valvoo säännöllisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan vaatimusten noudattamista.

3 LUKU

SISÄISTEN ESTIMAATTIEN VALIDOINTITOIMINNON SEKÄ LAITOKSEN SISÄISEN HALLINNOINNIN JA VALVONNAN ARVIOINTIMENETELMÄT

1 JAKSO

Yleiset säännökset

9 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, noudattaako laitos sisäistä hallinnointia koskevia vaatimuksia, mukaan lukien toimivaa johtoa ja ylintä hallintoelintä, sisäistä raportointia, luottoriskin valvontaa ja sisäistä tarkastusta, valvontaa ja validointia koskevat vaatimukset, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) laitoksen luokitusjärjestelmien validointijärjestelyjen, -mekanismien ja -prosessien vankkuus sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan c ja f alakohdassa, 174 artiklan d alakohdassa, 185 artiklassa ja 188 artiklassa tarkoitetun validoinnin suorittamisesta vastaavan henkilöstön, jäljempänä 'validointitoiminto', asianmukaisuus seuraavien seikkojen osalta:

   i) validointitoiminnon riippumattomuus 10 artiklan mukaisesti,

   ii) validointiprosessin kattavuus ja suoritustiheys 11 artiklan mukaisesti;

   iii) validointitoiminnon menetelmien ja menettelyjen asianmukaisuus 12 artiklan mukaisesti;

   iv) raportointiprosessin sekä validoinnin päätelmien, havaintojen ja suositusten käsittelyprosessin asianmukaisuus 13 artiklan mukaisesti;

b) laitoksen sisäinen hallinnointi ja valvonta, mukaan lukien luottoriskin valvontayksikkö ja laitoksen sisäinen tarkastus, asetuksen (EU) N:o 575/2013 189, 190 ja 191 artiklan mukaisesti seuraavien seikkojen osalta:

   i) toimivan johdon ja ylimmän hallintoelimen rooli 14 artiklan mukaisesti;

   ii) johdon raportointi 15 artiklan mukaisesti;

   iii) luottoriskin valvontayksikkö 16 artiklan mukaisesti;

   iv) sisäinen tarkastus 17 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita ja menettelyjä;

b) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

c) tarkasteltava luokitusjärjestelmiä koskevia asiaankuuluvia raportteja sekä kyseisten raporttien perusteella tehtyjä päätelmiä ja päätöksiä;

d) tarkasteltava luottoriskin valvontatoiminnon, sisäisen tarkastuksen toiminnon, valvonta- ja validointitoimintojen toimintaa koskevia asiaankuuluvia raportteja, jotka kustakin näistä toiminnoista vastaava henkilöstö tai jokin muu laitoksen valvontatoiminto on laatinut, sekä näiden toimintojen päätelmiä, havaintoja ja suosituksia;

e) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Validointitoiminnon arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettujen menetelmien lisäksi sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava validointitoimintoon osallistuvan koko henkilöstön rooleja ja vastuualueita;

b) tarkasteltava validointia koskevan vuotuisen työsuunnitelman riittävyyttä ja asianmukaisuutta;

c) tarkasteltava validointitoiminnon käyttämiä validointikäsikirjoja;

d) tarkasteltava prosessia, jolla havainnot ja asiaankuuluvat suositukset luokitellaan niiden olennaisuuden mukaisesti;

e) tarkasteltava validointitoiminnon päätelmien, havaintojen ja suositusten yhdenmukaisuutta;

f) tarkasteltava validointitoiminnon roolia luokitusjärjestelmien ja kaikkien niihin liittyvien muutosten sisäisessä hyväksyntämenettelyssä;

g) tarkasteltava kutakin asiaankuuluvaa suositusta koskevaa toimintasuunnitelmaa, myös jatkotoimien osalta, sellaisena kuin se on hyväksytty asianmukaisella johtotasolla.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi sovellettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 190 artiklassa tarkoitetun luottoriskin valvontayksikön arvioimiseksi kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava luottoriskin valvontayksikön kaikkien asiaankuuluvien henkilöstön jäsenten ja toimivan johdon rooleja ja vastuualueita;

b) tarkasteltava asiaankuuluvia raportteja, jotka luottoriskin valvontayksikkö ja toimiva johto ovat toimittaneet ylimmälle hallintoelimelle tai sen nimetylle komitealle.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi sovellettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 191 artiklassa tarkoitetun sisäisen tarkastuksen tai muun vastaavan riippumattoman tarkastusyksikön arvioimiseksi kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava sisäiseen tarkastukseen osallistuvien kaikkien asiaankuuluvien henkilöstön jäsenten rooleja ja vastuualueita;

b) tarkasteltava sisäistä tarkastusta koskevan vuotuisen työsuunnitelman riittävyyttä ja asianmukaisuutta;

c) tarkasteltava asiaankuuluvia tarkastuskäsikirjoja ja työohjelmia sekä asiaankuuluvien tarkastuskertomusten sisältämiä havaintoja ja suosituksia;

d) tarkasteltava kutakin asiaankuuluvaa suositusta koskevaa toimintasuunnitelmaa, myös jatkotoimien osalta, sellaisena kuin se on hyväksytty asianmukaisella johtotasolla.

6. Edellä 2 kohdassa lueteltujen menetelmien lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 kohdan mukaista tarkistamista varten tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

2 JAKSO

Validointitoiminnon arviointimenetelmät

10 artikla

Validointitoiminnon riippumattomuus

1. Arvioidessaan validointitoiminnon riippumattomuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan f alakohdan, 174 artiklan d alakohdan, 185 artiklan ja 188 artiklan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että validointitoiminnosta vastaava yksikkö tai, jos validointitoimintoa varten ei ole erillistä yksikköä, validointitoimintoa hoitava henkilöstö täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) validointitoiminto on riippumaton henkilöstöstä ja liikkeenjohdosta, jotka vastaavat vastuiden alullepanosta tai uusimisesta sekä mallien suunnittelusta tai kehittämisestä;

b) validointitoimintoa hoitava henkilöstö on eri kuin henkilöstö, joka vastaa luokitusjärjestelmän suunnittelusta ja kehittämisestä, ja henkilöstö, joka vastaa luottoriskin valvontatoiminnosta;

c) se raportoi suoraan toimivalle johdolle.

2. Jos validointitoiminnosta vastaava yksikkö on organisatorisesti erillinen luottoriskin valvontayksiköstä ja kumpikin yksikkö raportoi toimivan johdon eri jäsenille, toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohtaa sovellettaessa tarkistettava molemmat seuraavista seikoista:

a) validointitoiminnolla on riittävät resurssit, mukaan lukien kokenut ja pätevä henkilöstö validointitoiminnon tehtävien suorittamiseen;

b) validointitoiminnosta vastaavan henkilöstön ja toimivan johdon jäsenten palkitseminen ei ole kytköksissä luottoriskin valvontaan tai vastuiden alullepanoon tai uusimiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen.

3. Jos validointitoiminnosta vastaava yksikkö on organisatorisesti erillinen luottoriskin valvontayksiköstä ja kumpikin yksikkö raportoi toimivan johdon samalle jäsenelle, toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohtaa sovellettaessa tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) validointitoiminnolla on riittävät resurssit, mukaan lukien kokenut ja pätevä henkilöstö validointitoiminnon tehtävien suorittamiseen;

b) validointitoiminnosta vastaavan henkilöstön ja toimivan johdon jäsenten palkitseminen ei ole kytköksissä luottoriskin valvontaan tai vastuiden alullepanoon tai uusimiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen;

c) käytössä on päätöksentekoprosessi, jolla varmistetaan, että laitoksen toimiva johto ottaa validointitoiminnon päätelmät, havainnot ja suositukset asianmukaisesti huomioon;

d) validointitoiminnon päätelmiin, havaintoihin ja suosituksiin ei vaikuteta sopimattomalla tavalla;

e) kaikista korjaavista toimenpiteistä, jotka tarvitaan validointitoiminnon päätelmien, havaintojen ja suositusten käsittelemiseksi, päätetään ja ne pannaan täytäntöön oikea-aikaisesti;

f) sisäinen tarkastus arvioi säännöllisesti a–e alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä.

4. Jos validointitoiminnosta vastaavaa erillistä yksikköä ei ole, toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohtaa sovellettaessa tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) validointitoiminnolla on riittävät resurssit, mukaan lukien kokenut ja pätevä henkilöstö validointitoiminnon tehtävien suorittamiseen;

b) validointitoiminnosta vastaavan henkilöstön ja toimivan johdon jäsenten palkitseminen ei ole kytköksissä luottoriskin valvontaan tai vastuiden alullepanoon tai uusimiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen;

c) käytössä on päätöksentekoprosessi, jolla varmistetaan, että laitoksen toimiva johto ottaa validointitoiminnon päätelmät, havainnot ja suositukset asianmukaisesti huomioon;

d) validointitoiminnon päätelmiin, havaintoihin ja suosituksiin ei vaikuteta sopimattomalla tavalla;

e) kaikista korjaavista toimenpiteistä, jotka tarvitaan validointitoiminnon päätelmien, havaintojen ja suositusten käsittelemiseksi, päätetään ja ne pannaan täytäntöön oikea-aikaisesti;

f) sisäinen tarkastus arvioi säännöllisesti a–e alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä;

g) validointitoimintoa hoitava henkilöstö ja muita tehtäviä hoitava henkilöstö on tosiasiallisesti erotettu toisistaan;

h) laitos ei ole direktiivin 2013/36/EU 131 artiklassa tarkoitettu maailmanlaajuinen tai muu järjestelmän kannalta merkittävä laitos.

5. Arvioidessaan validointitoiminnon riippumattomuutta toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava myös, onko laitoksen valinta 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun validointitoiminnon organisoinnin osalta asianmukainen, kun otetaan huomioon laitoksen luonne, koko ja laajuus sekä sen liiketoimintamalliin liittyvien riskien monimutkaisuus.

11 artikla

Validointiprosessin kattavuus ja suoritustiheys

1. Arvioidessaan validointitoiminnon kattavuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan f alakohdan, 174 artiklan d alakohdan, 185 artiklan ja 188 artiklan vaatimusten soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos on määritellyt ja dokumentoinut kattavan validointiprosessin kaikkia luokitusjärjestelmiä varten;

b) laitos suorittaa a alakohdassa tarkoitetun validointiprosessin riittävän usein.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua validointiprosessin kattavuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että validointitoiminto

a) tarkastelee kriittisesti kaikkia sisäisten luokitusten ja riskiparametrien määrittelyyn liittyviä näkökohtia, mukaan lukien tietojenkeruu- ja tietojenpuhdistusmenettelyt, menetelmien ja mallirakenteen valinnat, sekä muuttujien valintaprosessia;

b) tarkistaa, että sisäiset luokitukset ja riskiparametrit on otettu tietotekniikkajärjestelmissä asianmukaisesti käyttöön ja että luokkien ja ryhmien määritelmiä sovelletaan johdonmukaisesti laitoksen eri yksiköissä ja maantieteellisillä alueilla;

c) tarkistaa luokitusjärjestelmien suorituskyvyn ottaen huomioon ainakin riskien eriyttämisen ja kvantifioinnin, sisäisten luokitusten ja riskiparametrien vakauden sekä mallin määrittelyt;

d) tarkistaa kaikki sisäisiin luokituksiin ja riskiparametreihin liittyvät muutokset ja niiden olennaisuuden delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 mukaisesti ja toteuttaa johdonmukaisesti omiin päätelmiinsä, havaintoihinsa ja suosituksiinsa liittyviä seurantatoimia.

3. Arvioidessaan, onko 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu validointiprosessin suoritustiheys riittävä, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että validointiprosessi suoritetaan säännöllisesti laitoksen kaikkien luokitusjärjestelmien osalta vuotuisen työsuunnitelman mukaisesti ja että

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 185 artiklan b alakohdassa ja 188 artiklan c alakohdassa vaaditut prosessit, jäljempänä 'toteutumatestit', suoritetaan kaikkien luokitusjärjestelmien osalta vähintään kerran vuodessa;

b) sellaisten luokitusjärjestelmien osalta, joiden piiriin kuuluu olennaisia vastuutyyppejä, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu luokitusjärjestelmien suorituskyvyn tarkistaminen suoritetaan vähintään kerran vuodessa.

4. Jos laitos hakee lupaa käyttää luokitusjärjestelmän sisäisiä luokituksia ja riskiparametreja tai luokitusjärjestelmän sisäisten luokitusten ja riskiparametrien olennaisia muutoksia, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos suorittaa 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun validoinnin ennen kuin luokitusjärjestelmää käytetään omien varojen vaatimusten laskemiseen ja sisäiseen riskienhallintaan.

12 artikla

Validointitoiminnon menetelmien ja menettelyjen asianmukaisuus

Arvioidessaan validointimenetelmien ja -menettelyjen asianmukaisuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan f alakohdan, 174 artiklan d alakohdan, 185 artiklan ja 188 artiklan vaatimusten soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että kyseiset menetelmät ja menettelyt mahdollistavat sisäisten luokitus- ja riskienestimointijärjestelmien suorituskyvyn johdonmukaisen ja tarkoituksenmukaisen arvioinnin, ja että

a) validointimenetelmät ja -menettelyt soveltuvat luokitusjärjestelmän tarkkuuden ja johdonmukaisuuden arviointiin;

b) validointimenetelmät ja -menettelyt ovat asianmukaisia laitoksen luokitusjärjestelmien ja tietojen saatavuuden luonteen, monimuotoisuuden ja soveltamisalan kannalta;

c) validointimenetelmissä ja -menettelyissä täsmennetään selkeästi validointitavoitteet, -standardit ja -rajoitukset, esitetään kuvaus kaikista validointitesteistä, tiedoista ja tietojenpuhdistusprosesseista, vahvistetaan tietolähteet ja viitekaudet sekä asetetaan kiinteät tavoitteet ja toleranssit määritellyille mittareille alkuvalidointia ja säännöllistä validointia varten;

d) käytettyjä validointimenetelmiä ja erityisesti suoritettuja testejä, validoinnissa käytettyjä viitetietoja ja vastaavaa tietojen puhdistamista sovelletaan johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä:

e) validointimenetelmiin kuuluvat toteutumatestaus ja vertailuanalyysi asetuksen (EU) N:o 575/2013 185 artiklan c alakohdan ja 188 artiklan d alakohdan mukaisesti;

f) validointimenetelmissä otetaan huomioon, miten suhdannevaihtelut ja niihin liittyvä järjestelmällinen vaihtelu maksukyvyttömyyden tasossa huomioidaan sisäisissä luokituksissa ja riskiparametreissa, erityisesti PD:n estimoinnin osalta.

13 artikla

Raportointiprosessin sekä validoinnin päätelmien, havaintojen ja suositusten käsittelyprosessin asianmukaisuus

Arvioidessaan raportointiprosessin sekä validoinnin päätelmien, havaintojen ja suositusten käsittelyprosessin asianmukaisuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan f alakohdan, 174 artiklan d alakohdan, 185 artiklan ja 188 artiklan vaatimusten soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) validointiraporteissa yksilöidään ja kuvataan käytetyt validointimenetelmät, suoritetut testit, käytetyt viitetiedot ja vastaavat tietojenpuhdistusprosessit ja esitetään kyseisten testien tulokset, validoinnin päätelmät, havainnot ja vastaavat suositukset;

b) validointiraporttien päätelmät, havainnot ja suositukset ilmoitetaan suoraan laitoksen toimivalle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle tai sen nimeämälle komitealle;

c) validointiraporttien päätelmät, havainnot ja suositukset otetaan huomioon sisäisten luokitusten ja riskiestimaattien suunnittelua koskevissa muutoksissa ja parannuksissa, myös asetuksen (EU) N:o 575/2013 185 artiklan e alakohdan ja 188 artiklan e alakohdan ensimmäisessä virkkeessä kuvatuissa tilanteissa;

d) laitoksen päätöksentekoprosessi suoritetaan asianmukaisella johtotasolla.

3 JAKSO

Sisäisen hallinnoinnin ja valvonnan arviointimenetelmät

14 artikla

Toimivan johdon ja ylimmän hallintoelimen rooli

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 189 artiklassa tarkoitettua laitoksen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitoksen päätöksentekoprosessi, hierarkia, raportointisuhteet ja vastuutasot vahvistetaan selkeästi sen sisäisissä asiakirjoissa ja otetaan johdonmukaisesti huomioon sen sisäisten elinten pöytäkirjoissa;

b) sekä ylin hallintoelin tai sen nimeämä komitea että toimiva johto hyväksyvät ainakin seuraavat luokitusjärjestelmien olennaiset näkökohdat:

   i) kaikki asiaankuuluvat toimintaperiaatteet, jotka liittyvät luokitusjärjestelmien suunnitteluun ja toteuttamiseen sekä IRB-menetelmän soveltamiseen, mukaan lukien toimintaperiaatteet, jotka liittyvät luokittelun sekä riskiparametrien estimointi- ja validointiprosessien kaikkiin olennaisiin näkökohtiin;

   ii) kaikki asiaankuuluvat riskienhallinnan toimintaperiaatteet, mukaan lukien tietotekniikkainfrastruktuuriin ja valmiussuunnitteluun liittyvät toimintaperiaatteet;

   iii) kaikkien sisäisissä riskienhallintaprosesseissa ja omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävien luokitusjärjestelmien riskiparametrit;

c) ylin hallintoelin tai sen nimeämä komitea vahvistaa virallisella päätöksellä asianmukaisen organisaatiorakenteen luokitusjärjestelmien moitteetonta toteuttamista varten;

d) ylin hallintoelin tai sen nimeämä komitea hyväksyy virallisella päätöksellä hyväksyttävän riskitason määrityksen ottaen huomioon laitoksen sisäisen luokitusjärjestelmän;

e) toimiva johdolla on hyvät tiedot laitoksen kaikista luokitusjärjestelmistä, niiden rakenteesta ja toiminnasta, IRB-menetelmää koskevista vaatimuksista ja laitoksen tavasta täyttää kyseiset vaatimukset;

f) toimiva johto ilmoittaa ylimmälle hallintoelimelle tai sen nimeämälle komitealle vakiintuneita toimintaperiaatteita koskevista olennaisista muutoksista tai poikkeuksista, jotka vaikuttavat olennaisesti laitoksen luokitusjärjestelmien toimintaan;

g) toimiva johto pystyy jatkuvasti varmistamaan luokitusjärjestelmien moitteettoman toiminnan;

h) toimiva johto toteuttaa asiankuuluvat toimenpiteet, jos luottoriskin valvonta, validointi, sisäinen tarkastus tai jokin muu valvontatoiminto havaitsee luokitusjärjestelmissä heikkouksia.

15 artikla

Johdon raportointi

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 189 artiklassa tarkoitetun johdon raportoinnin asianmukaisuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) johdon raportointiin sisältyvät tiedot kaikista seuraavista:

   i) vastapuolten tai vastuiden riskiprofiili luokittain;

   ii) luokkien väliset siirtymät;

   iii) merkityksellisten riskiparametrien estimointi luokittain;

   iv) toteutuneiden maksukyvyttömyysasteiden ja, jos käytetään omia estimaatteja, toteutuneiden LGD:iden ja toteutuneiden luottovasta-arvokertoimien vertailu odotusarvoihin;

   v) stressitestien oletukset ja tulokset;

   vi) luokitusprosessin suorituskyky, parannuksia vaativat osa-alueet sekä edistyminen luokitusjärjestelmissä aiemmin havaittujen puutteiden korjaamisessa;

   vii) validointiraportit;

b) johdon raportoinnin muoto ja suoritustiheys ovat asianmukaiset ottaen huomioon tietojen merkitys ja tyyppi sekä vastaanottajan asema hierarkiassa, kun otetaan huomioon laitoksen organisaatiorakenne;

c) johdon raportointi helpottaa toimivan johdon harjoittamaa luottoriskin valvontaa koko IRB-menetelmän soveltamisalaan kuuluvista vastuista koostuvan salkun osalta;

d) johdon raportointi on laitoksen liiketoiminta- ja organisaatiorakenteen luonteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen nähden oikeasuhteista.

16 artikla

Luottoriskin valvontayksikkö

1. Arvioidessaan laitoksen sisäistä hallinnointia ja valvontaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 190 artiklassa tarkoitetun luottoriskin valvontayksikön osalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) luottoriskin valvontayksikkö tai -yksiköt ovat erillisiä ja riippumattomia henkilöstöstä ja liikkeenjohdosta, jotka vastaavat vastuiden alullepanosta tai uusimisesta;

b) luottoriskin valvontayksikkö tai -yksiköt ovat toimivia ja tehtäviensä kannalta asianmukaisia.

2. Suorittaessaan 1 kohdan a alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) luottoriskin valvontayksikkö tai -yksiköt ovat laitoksessa erillisiä organisaatiorakenteita;

b) luottoriskin valvontayksikön johtaja tai tällaisten yksiköiden johtajat kuuluvat toimivaan johtoon;

c) luottoriskin hallintatoiminto organisoidaan ottaen huomioon direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 5 kohdassa säädetyt periaatteet;

d) luottoriskin valvontayksiköstä tai -yksiköistä vastaava henkilöstö ja toimiva johto eivät ole vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta;

e) luottoriskin valvontayksikön tai -yksiköiden toimivan johdon jäsenet ja vastuiden alullepanosta tai uusimisesta vastaavien yksiköiden toimivan johdon jäsenet raportoivat laitoksen ylimmän hallintoelimen tai sen nimeämän komitean eri jäsenille;

f) luottoriskin valvontayksiköstä tai -yksiköistä vastaavan henkilöstön ja toimivan johdon palkitseminen ei ole kytköksissä vastuiden alullepanoon tai uudistamiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen.

3. Suorittaessaan 1 kohdan b alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) luottoriskin valvontayksikkö tai -yksiköt ovat oikeasuhteisia laitoksen liiketoiminta- ja organisaatiorakenteen luonteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen sekä erityisesti luokitusjärjestelmien ja niiden toteuttamisen monimutkaisuuteen nähden;

b) luottoriskin valvontayksiköllä tai -yksiköillä on riittävät resurssit ja kokenut ja pätevä henkilöstö kaikkien asiaankuuluvien toimien suorittamiseen;

c) luottoriskin valvontayksikkö tai -yksiköt vastaavat luokitusjärjestelmien suunnittelusta tai valinnasta, toteutuksesta, valvonnasta ja suorituskyvystä asetuksen (EU) N:o 575/2013 190 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaisesti ja kyseisen yksikön tai kyseisten yksiköiden vastuualueisiin kuuluvat mainitun asetuksen 190 artiklan 2 kohdassa luetellut tehtävät;

d) luottoriskin valvontayksikkö tai -yksiköt tiedottavat toimivalle johdolle säännöllisesti luokitusjärjestelmien suorituskyvystä, parannuksia vaativista osa-alueista sekä edistymisestä aiemmin havaittujen puutteiden korjaamisessa.

17 artikla

Sisäinen tarkastus

1. Arvioidessaan laitoksen sisäistä hallinnointia ja valvontaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 191 artiklassa tarkoitetun sisäisen tarkastuksen tai muun vastaavan riippumattoman tarkastusyksikön osalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö tarkastaa seuraavat seikat vähintään kerran vuodessa:

   i) laitoksen kaikki luokitusjärjestelmät;

   ii) luottoriskin valvontatoiminnon toiminnot;

   iii) luotonhyväksymisprosessin toiminnot;

   iv) luottoriskin valvontatoiminnon toiminnot;

b) a alakohdan mukainen tarkastus helpottaa sellaisten osa-alojen määrittämistä vuotuisessa työsuunnitelmassa, jotka edellyttävät kaikkien asetuksen (EU) N:o 575/2013 142–191 artiklassa vahvistettujen IRB-menetelmään sovellettavien vaatimusten noudattamisen perusteellista tarkastelua;

c) sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö on toimiva ja tehtäviensä kannalta asianmukainen.

2. Suorittaessaan 1 kohdan c alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö antaa laitoksen toimivalle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle riittävästi tietoa siitä, ovatko luokitusjärjestelmät kaikkien IRB-menetelmään sovellettavien vaatimusten mukaisia;

b) sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö on oikeasuhteinen laitoksen liiketoiminta- ja organisaatiorakenteen luonteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen sekä erityisesti luokitusjärjestelmien ja niiden toteuttamisen monimutkaisuuteen nähden;

c) sisäisellä tarkastuksella tai muulla vastaavalla riippumattomalla tarkastusyksiköllä on riittävät resurssit ja kokenut ja pätevä henkilöstö kaikkien asiaankuuluvien toimien suorittamiseen;

d) sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö ei osallistu mihinkään 1 kohdan a alakohdan mukaisesti arvioimiensa luokitusjärjestelmien toimintaan;

e) sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö on riippumaton henkilöstöstä ja johdosta, jotka vastaavat vastuiden alullepanosta tai uusimisesta, ja raportoi suoraan toimivalle johdolle;

f) sisäisen tarkastuksen toiminnosta vastaavan henkilöstön ja toimivan johdon palkitseminen ei ole kytköksissä vastuiden alullepanoon tai uudistamiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen.

4 LUKU

KÄYTTÖTESTIN JA KOKEMUSTESTIN ARVIOINTIMENETELMÄT

18 artikla

Yleistä

1. Sen arvioimiseksi, noudattaako laitos luottoluokitusjärjestelmien käyttöä koskevia vaatimuksia sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 145 artiklaa, 171 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 172 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 172 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 172 artiklan 2 kohtaa ja 175 artiklan 3 kohtaa, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) omien varojen vaatimusten laskentaan käytettävillä luokitusjärjestelmien sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla on keskeinen merkitys riskienhallinta-, luotonhyväksymis- ja päätöksentekoprosessissa 19 artiklan mukaisesti;

b) omien varojen vaatimusten laskentaan käytettävillä luokitusjärjestelmien sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla on keskeinen merkitys sisäisen pääoman kohdentamisprosessissa 20 artiklan mukaisesti;

c) omien varojen vaatimusten laskentaan käytettävillä luokitusjärjestelmien sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla on keskeinen merkitys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä 21 artiklan mukaisesti;

d) laitoksen omien varojen laskentaan käyttämät sekä sisäisiin tarkoituksiin käytettävät tiedot ja estimaatit ovat yhdenmukaisia, ja kun eroja esiintyy, ne dokumentoidaan kokonaan ja ne ovat kohtuullisia;

e) luokitusjärjestelmät ovat pääosin asetuksen (EU) N:o 575/2013 169–191 artiklan vaatimusten mukaisia, ja laitos on käyttänyt niitä vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöä, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 145 artiklassa säädetään, 22 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita ja menettelyjä;

b) tarkasteltava luottoriskin hallintaan osallistuvien laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

c) tarkasteltava luottopäätösten tekoa, luotonhallinnan käsikirjoja ja jakelukanavajärjestelmiä koskevan toimivallan jakoa;

d) tarkasteltava laitoksen luoton hyväksynnöistä ja hylättyjä luottohakemuksia koskevista tiedoista tekemää analyysiä, mukaan lukien kaikki seuraavat seikat:

   i) luottolaitoksen luottopolitiikasta poikkeavat luottopäätökset, jäljempänä 'poikkeukset',

   ii) tapaukset, joissa asiantuntija-arviot johtavat poikkeamiseen luokitusjärjestelmien syöttötiedoista tai luokituksista, jäljempänä 'korvaamiset', ja korvaamisten perustelut,

iii) luokittelemattomat vastuut ja syyt luokitusten puuttumiseen,

iv) manuaaliset päätökset ja raja-arvot;

e) tarkasteltava luoton uudelleenjärjestelyä koskevia laitoksen toimintaperiaatteita;

f) tarkasteltava dokumentoitua säännöllistä luottoriskin raportointia;

g) tarkasteltava asiakirjoja, jotka koskevat laitoksen sisäisen pääoman laskentaa ja sisäisen pääoman kohdentamista riskityyppeihin, tytäryrityksiin ja salkkuihin;

h) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

i) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

j) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) tarkastella varhaisvaroitusjärjestelmien dokumentointia;

b) tarkastella luottoriskioikaisumenetelmiä ja dokumentoitua analyysiä sen yhdenmukaisuudesta omien varojen vaatimusten laskennan kanssa;

c) tarkastella dokumentoitua analyysiä laitoksen riskipainotetusta kannattavuudesta;

d) tarkastella laitoksen hinnoittelupolitiikkaa;

e) tarkastella velkojen perintä- ja palautumismenettelyjä;

f) tarkastella riskikustannusten budjetointia koskevia suunnittelukäsikirjoja ja raportteja;

g) tarkastella palkitsemisjärjestelmää ja palkitsemiskomitean pöytäkirjoja;

h) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

19 artikla

Käyttötesti riskienhallinnassa, päätöksenteossa ja luotonhyväksymisprosessissa

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, onko omien varojen vaatimusten laskentaan käytettävillä luokitusjärjestelmien sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla keskeinen merkitys laitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosessissa ja laitoksen luottojen hyväksymisessä, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetään, kun on kyse mainitun asetuksen 171 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan mukaisesta luokittelusta luokkiin tai ryhmiin, 172 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesta vastuiden luokituksesta ja 175 artiklan 3 kohdan mukaisesta luokitusjärjestelmien dokumentoinnista, niiden on tarkistettava, että

a) luokittelemattomien vastuiden ja vanhentuneiden luokitusten lukumäärä on vaikutukseltaan vähäinen;

b) kyseisillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla on suuri merkitys erityisesti silloin, kun

i) tehdään päätöksiä luottojärjestelyn hyväksymisestä, hylkäämisestä, uudelleenjärjestelystä ja uusimisesta;

ii) laaditaan lainanantopolitiikkaa vaikuttamalla enimmäisriskirajoihin, vaadittuihin riskienvähentämismenetelmiin ja erillisiin takauksiin tai mihin tahansa muuhun laitoksen yleisen luottoriskiprofiilin näkökohtaan;

iii) sovelletaan vastapuolten ja vastuiden valvontaprosessia.

2. Jos laitokset käyttävät sisäisiä luokituksia ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaatteja jollakin seuraavista osa-alueista, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, miten niiden käyttö edistää 1 kohdassa tarkoitettua kyseisten luokitusten ja estimaattien keskeistä merkitystä laitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosesseissa ja laitoksen luottojen hyväksymisessä:

a) kunkin luottojärjestelyn tai vastapuolen hinnoittelu;

b) luottoriskin hallinnassa käytettävät varhaisvaroitusjärjestelmät;

c) perintä- ja palautumispolitiikan ja -prosessien vahvistaminen ja täytäntöönpano;

d) luottoriskioikaisujen laskenta, jos se on sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaista;

e) hallintoneuvoston suorittama luotonhyväksymisprosessia koskeva toimivallan jako tai delegointi sisäisille komiteoille, toimivalle johdolle ja henkilöstölle.

20 artikla

Käyttötesti sisäisen pääoman kohdentamisessa

1. Arvioidessaan, onko omien varojen vaatimusten laskentaan käytettävillä luokitusjärjestelmien sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu keskeinen merkitys laitoksen sisäisen pääoman kohdentamisessa, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko näillä luokituksilla ja estimaateilla suuri merkitys seuraavissa:

a) direktiivin 2013/36/EU 73 artiklassa tarkoitettu arviointi sisäisen pääoman määrästä, jonka laitos katsoo riittävän kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joita laitoksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua;

b) sisäisen pääoman kohdentaminen riskityyppeihin, tytäryrityksiin ja salkkuihin.

2. Jos laitokset ottavat huomioon sisäiset luokitukset ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaatit laskiessaan laitokselle aiheutuvia riskikustannuksia budjettitarkoituksia varten, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, miten näiden tekijöiden ottaminen huomioon edistää kyseisten luokitusten ja estimaattien keskeistä merkitystä laitoksen sisäisen pääoman kohdentamisessa.

21 artikla

Käyttötesti hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä

1. Arvioidessaan, onko omien varojen vaatimusten laskentaan käytettävillä luokitusjärjestelmien sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu keskeinen merkitys laitoksen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko näillä luokituksilla ja estimaateilla suuri merkitys seuraavissa:

a) johdon raportointi;

b) luottoriskin valvonta salkkutasolla.

2. Jos laitokset ottavat sisäiset luokitukset ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaatit huomioon jollakin seuraavista osa-alueista, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, miten näiden tekijöiden ottaminen huomioon edistää kyseisten luokitusten ja estimaattien keskeistä merkitystä 1 kohdassa tarkoitetussa hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä:

a) sisäisen tarkastuksen suunnittelu;

b) palkitsemisjärjestelmän rakenne.

22 artikla

Kokemustesti

1. Arvioidessaan, onko laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 145 artiklan mukaisesti käyttänyt pääosin asetuksen (EU) N:o 575/2013 169–191 artiklan vaatimusten mukaisia luokitusjärjestelmiä vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöönottoa omien varojen vaatimusten laskentaan, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) kyseisiä luokitusjärjestelmiä on käytetty 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa laitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosesseissa ja luotonhyväksymisprosesseissa;

b) luokitusjärjestelmien tosiasiallisesta toiminnasta on saatavilla asianmukaiset asiakirjat kyseisten kolmen vuoden ajalta, erityisesti vastaavien valvonta-, validointi- ja tarkastuskertomusten osalta.

2. Arvioitaessa pyyntöä, joka koskee lupaa laajentaa IRB-menetelmää vaiheittaisen käyttöönottosuunnitelman mukaisesti, 1 kohtaa sovelletaan myös silloin, kun laajennus koskee vastuita, jotka poikkeavat merkittävästi järjestelmän nykyisestä soveltamisalasta, mikä aiheuttaa sen, että nykyisen kokemuksen ei voida kohtuudella katsoa riittävän asetuksen (EU) N:o 575/2013 145 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimusten täyttämiseen lisävastuiden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 145 artiklan 3 kohdassa säädetään.

5 LUKU

VASTUIDEN LUOKKIIN TAI RYHMIIN LUOKITTELUN ARVIOINTIMENETELMÄT

23 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, noudattaako laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 169, 171, 172 ja 173 artiklan vaatimuksia, jotka koskevat vastapuolten tai vastuiden luokittelua luokkiin tai ryhmiin, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava molemmat seuraavista seikoista:

a) niiden määritelmien, prosessien ja kriteerien asianmukaisuus, joita laitos käyttää luokitellessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin tai arvioidessaan niiden luokittelua, mukaan lukien korvaamisten kohtelu, 24 artiklan mukaisesti;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 173 artiklassa tarkoitettu luokitusprosessin asianmukaisuus, mukaan lukien luokitusprosessin riippumattomuus, ja luokituksen arvioinnit 25 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita ja menettelyjä;

b) tarkasteltava vastuiden alullepanosta ja uusimisesta vastaavien yksiköiden ja vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokittelusta vastaavien yksiköiden rooleja ja vastuualueita;

c) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

d) tarkasteltava laitoksen sisäisiä raportteja, jotka koskevat luokitusprosessin suorituskykyä;

e) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

f) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut luokitusprosessissa tai arviointiprosessissa havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja tarkastuksissa havaittujen riskien vähentämiseksi;

g) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta;

h) tarkasteltava kriteerejä, joita asiantuntija-arvioista vastaava henkilöstö käyttää luokitellessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) tarkastella asiaankuuluvien tietotekniikkajärjestelmien toiminnallista dokumentointia;

b) suorittaa otantatestejä ja tarkastella asiakirjoja, jotka liittyvät vastapuolten ominaisuuksiin sekä vastuiden alullepanoon ja ylläpitoon;

c) testata laitoksen tietoja omilla testeillään tai vaatia laitosta suorittamaan erityisiä testejä;

d) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

24 artikla

Luokittelussa käytettävät määritelmät, prosessit ja kriteerit

1. Arvioidessaan niiden määritelmien, prosessien ja kriteerien asianmukaisuutta, joita laitos käyttää luokitellessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin tai arvioidessaan niiden luokittelua asetuksen (EU) N:o 575/2013 169, 171, 172 ja 173 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan vastapuolten tai sopimusten johdonmukainen luokittelu asianmukaiseen luokitusjärjestelmään;

b) käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että jokainen laitoksen hallussa oleva vastuu luokitellaan johonkin luokkaan tai ryhmään luokitusjärjestelmän mukaisesti;

c) kun on kyse yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista sekä oman pääoman ehtoisista sijoituksista, joihin laitos soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 155 artiklan 3 kohdassa säädettyä PD-/LGD-menetelmää, käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että kaikki samaan vastapuoleen liittyvät vastuut luokitellaan samaan vastapuoliluokkaan, mukaan lukien eri liiketoiminta-alueille, yksikköihin, maantieteellisiin sijaintipaikkoihin, ryhmän oikeushenkilöille ja tietotekniikkajärjestelmiin kuuluvat vastuut, ja sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta vaatimuksesta laatia vastapuolten luokitusasteikko, jonka perusteella määritetään yksinomaan vastapuolten maksukyvyttömyysriskiä erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden osalta, ja poikkeusta kyseisen asetuksen 172 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetystä velvollisuudesta luokitella samaan vastapuoleen kohdistuvat erilliset vastuut samaan vastapuoliluokkaan sovelletaan asianmukaisesti;

d) luokittelussa käytettävät määritelmät ja kriteerit ovat riittävän yksityiskohtaisia sen varmistamiseksi, että kaikki henkilöstön jäsenet kaikilla liiketoiminta-alueilla, kaikissa yksiköissä, maantieteellisissä sijaintipaikoissa ja ryhmään kuuluvissa oikeushenkilöissä tulkitsevat niitä samalla tavalla ja luokittelevat vastuut johdonmukaisesti luokkiin tai ryhmiin riippumatta siitä, mitä tietotekniikkajärjestelmää käytetään;

e) käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit kaikkien merkityksellisten tietojen saamiseksi vastapuolista ja sopimuksista;

f) kaikki merkitykselliset, parhaillaan saatavilla olevat ja ajantasaisimmat tiedot otetaan huomioon;

g) yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden sekä oman pääoman ehtoisten sijoitusten osalta, joihin laitos soveltaa PD-/LGD-menetelmää, otetaan huomioon sekä taloudelliset että muut kuin taloudelliset tiedot;

h) jos vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokitteluun tarvittavat tiedot ovat puutteellisia tai eivät ole ajantasaisia, laitos on asettanut toleranssit määritellyille mittareille ja antanut sääntöjä, jotta tämä seikka voidaan ottaa asianmukaisella tavalla huomioon varovaisuutta noudattaen;

i) yli 24 kuukautta vanhat tilinpäätökset katsotaan vanhentuneiksi ja niitä käsitellään varovaisuutta noudattaen;

j) luokittelu luokkiin tai ryhmiin on osa luotonhyväksymisprosessia 19 artiklan mukaisesti;

k) luokkiin tai ryhmiin luokittelua koskevat kriteerit ovat yhdenmukaisia laitoksen luotonanto-ohjeistuksen ja ongelmallisten vastapuolten ja sopimusten käsittelyssä sovellettavien menettelyjen kanssa.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava tilanteet, joissa käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 172 artiklan 3 kohdan mukaisesti asiantuntija-arvioita korvaamaan luokitusjärjestelmän syöttötietoja tai luokituksia. Niiden on tarkistettava, että

a) on olemassa dokumentoidut toimintaperiaatteet, joissa esitetään korvaamisten perusteet ja suurin mahdollinen laajuus ja täsmennetään, missä luokitusprosessin vaiheissa korvaamiset ovat sallittuja;

b) korvaamiset perustellaan riittävällä tavalla viittaamalla a alakohdassa tarkoitetuissa toimintaperiaatteissa esitettyihin perusteisiin ja tämä perustelu dokumentoidaan;

c) laitos analysoi säännöllisesti niiden vastuiden kehitystä, joiden luokitus on perustunut asiantuntija-arvioon, mukaan lukien arviointi korvaamisia soveltavan henkilöstön kunkin jäsenen suorittamista korvaamisista, ja analyysin tulokset otetaan huomioon päätöksentekoprosessissa asianmukaisella johtotasolla;

d) laitos kerää kaikki korvaamisia koskevat tiedot, mukaan lukien tiedot korvaamisia edeltävältä ja niiden jälkeiseltä ajalta, valvoo säännöllisesti korvaamisten lukumäärää ja perusteluja ja analysoi korvaamisten vaikutuksia mallin suorituskykyyn;

e) korvaamisten lukumäärä ja perustelut eivät viittaa siihen, että luokitusmallissa on merkittäviä heikkouksia.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että luokittelussa käytettävillä määritelmillä, prosesseilla ja kriteereillä saavutetaan kaikki seuraavat seikat:

a) tunnistetaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritellyt asiakaskokonaisuudet;

b) tiedot asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asianomaisten yhteisöjen luokituksista ja maksukyvyttömyyksistä otetaan huomioon vastapuoliluokittelussa siten, että ryhmän kunkin asianomaisen yhteisön luokitusluokat kuvastavat kunkin asianomaisen yhteisön erilaista tilannetta ja sen suhteita ryhmän muihin asianomaisiin yhteisöihin;

c) tapaukset, joissa vastapuolet luokitellaan parempaan luokkaan kuin niiden emoyritykset, dokumentoidaan ja perustellaan.

25 artikla

Luokitusprosessin asianmukaisuus

1. Arvioidessaan luokitusprosessin riippumattomuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 173 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) henkilöstö ja johto, jotka vastaavat vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokittelun lopullisesta hyväksynnästä tai luokittelun arvioinnista, eivät osallistu vastuiden alullepanoon tai uusimiseen tai vastaa niistä;

b) toimivan johdon jäsenet, jotka johtavat vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokittelun lopullisesta hyväksynnästä tai luokitellun arvioinnista vastaavia yksiköitä, ja toimivan johdon jäsenet, jotka johtavat vastuiden alullepanosta tai uusimisesta vastaavia yksiköitä, raportoivat laitoksen ylimmän hallintoelimen tai asiaankuuluvan nimetyn komitean eri jäsenille;

c) vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokittelun lopullisesta hyväksynnästä tai luokitellun arvioinnista vastaavan henkilöstön ja johdon palkitseminen ei ole kytköksissä vastuiden alullepanoon tai uudistamiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen;

d) samoja a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä sovelletaan vähittäisvastuuryhmässä suoritettaviin korvaamisiin.

2. Arvioidessaan luokitusprosessin asianmukaisuutta ja suoritustiheyttä asetuksen (EU) N:o 575/2013 173 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) asianmukaisissa ja yksityiskohtaisissa toimintaperiaatteissa täsmennetään luokitusten arvioinnin suoritustiheys sekä perusteet, joiden mukaan arviointeja on tehtävä useammin, kun vastapuoliin tai ongelmallisiin vastuisiin liittyy suurempi riski, ja kyseisiä toimintaperiaatteita sovelletaan johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä;

b) luokitus arvioidaan viimeistään 12 kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä ja kaikki arvioinnissa tarpeellisiksi todetut luokituksen korjaukset tehdään kyseisen määräajan kuluessa;

c) luokitus arvioidaan, jos vastapuolesta tai vastuusta saadaan uutta olennaista tietoa, ja kaikki arvioinnissa tarpeellisiksi todetut luokituksen korjaukset tehdään ilman aiheetonta viivytystä;

d) laitos on määritellyt kriteerit ja prosessit, joilla arvioidaan uusien tietojen olennaisuutta ja sen jälkeen uudelleenluokituksen tarvetta, ja kyseisiä kriteerejä ja prosesseja sovelletaan johdonmukaisesti;

e) luokituksen arvioinnissa käytetään uusimpia saatavilla olevia tietoja;

f) jos luokitusta ei ole käytännön syistä arvioitu a–e alakohdan mukaisesti, käytössä on asianmukaiset toimintaperiaatteet tilanteen tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja korjaamiseksi ja toimenpiteitä toteutetaan sen varmistamiseksi, että a–e alakohtaa aletaan noudattaa uudelleen;

g) toimivalle johdolle tiedotetaan säännöllisesti vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokittelun arvioinneista ja f alakohdassa tarkoitettujen luokittelun arviointien mahdollisista viivästyksistä;

h) käytössä on asianmukaiset toimintaperiaatteet, jotta merkityksellisiä tietoja saadaan tosiasiallisesti ja päivitetään säännöllisesti, ja tämä otetaan asianmukaisesti huomioon vastapuolten kanssa tehtävien sopimusten ehdoissa.

3. Suorittaessaan 2 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava niiden vastuiden arvo ja lukumäärä, joita ei ole arvioitu 2 kohdan a–e alakohdan mukaisesti, ja tarkistettava, että kyseisiä vastuita käsitellään riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa varovaisuutta noudattaen. Arviointi ja tarkistaminen on suoritettava kunkin luokitusjärjestelmän ja riskiparametrin osalta erikseen.

6 LUKU

MAKSUKYVYTTÖMYYDEN TUNNISTAMISEN ARVIOINTIMENETELMÄT

26 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, tunnistaako laitos kaikki tilanteet, joita on pidettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1–5 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/171 ([5]) mukaisesti maksukyvyttömyyksinä, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevien tekijöiden yksityiskohtainen erittely ja soveltaminen käytäntöön 27 artiklan mukaisesti;

b) laitoksen vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamiseen käyttämän prosessin vankkuus ja tehokkuus 28 artiklan mukaisesti;

c) laukaisevat tekijät ja prosessi, joita laitos käyttää luokitelleessaan maksukyvyttömän vastapuolen uudelleen maksukykyiseksi, 29 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen sisäisiä kriteerejä, toimintaperiaatteita ja menettelyjä, joilla määritetään, onko maksukyvyttömyys tapahtunut, jäljempänä 'maksukyvyttömyyden määritelmä', ja käsitellään maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita;

b) tarkasteltava vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamiseen ja maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden hallintaan osallistuvien yksiköiden ja ylimpien hallintoelinten rooleja ja vastuualueita;

([5]) Komission delegoitu asetus (EU) 2018/171, annettu 19 päivänä lokakuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioimiseksi asetettavaa kynnysarvoa koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 32, 6.2.2018, s. 1).

c) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

d) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

e) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

f) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta;

g) tarkasteltava sen henkilöstön käyttämiä kriteerejä, joka vastaa vastapuolen tai vastuun manuaalisesta luokittelusta maksukyvyttömyystilaan ja vastapuolen tai vastuun palauttamisesta maksukykyiseen tilaan.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) tarkastella niitä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota, joita käytetään vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamisprosessissa;

b) suorittaa otantatestejä ja tarkastella asiakirjoja, jotka liittyvät vastapuolten ominaisuuksiin sekä vastuiden alullepanoon ja ylläpitoon;

c) testata laitoksen tietoja omilla testeillään tai vaatia laitosta suorittamaan erityisiä testejä;

d) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

27 artikla

Vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevat tekijät

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat laitoksen käyttämien vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevien tekijöiden yksityiskohtaista erittelyä ja soveltamista käytäntöön sekä sitä, ovatko ne asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1–5 kohdan ja delegoidun asetuksen (EU) 2018/171 mukaisia, niiden on tarkistettava, että

a) käytössä on asianmukaiset toimintaperiaatteet, jotka koskevat erääntyneiden päivien laskentaa, mukaan lukien järjestelyjen uudelleenerääntyminen, pidennysten myöntäminen, muutokset tai lykkäykset, uusimiset ja olemassa olevien tilien nettouttaminen;

b) laitoksen soveltama maksukyvyttömyyden määritelmä sisältää ainakin kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetyt maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevat tekijät;

c) jos laitos käyttää oikeushenkilöissään useampaa kuin yhtä maksukyvyttömyyden määritelmää, kunkin maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamisala on määritetty selkeästi ja määritelmien väliset erot ovat perusteltuja.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, sovelletaanko maksukyvyttömyyden määritelmää käytännössä ja onko se riittävän yksityiskohtainen, jotta kaikki henkilöstön jäsenet voivat soveltaa sitä johdonmukaisesti kaikentyyppisiin vastuisiin, ja ovatko kaikki seuraavat mahdolliset maksamisen epätodennäköisyyttä kuvaavat indikaattorit riittävän tarkasti eriteltyjä:

a) koron kerryttämisen lakkauttaminen;

b) tapahtumat, jotka merkitsevät erityisiä luottoriskinoikaisuja, jotka johtuvat luoton laadun havaitusta merkittävästä heikkenemisestä;

c) luottovelvoitteiden myynnit luottoon liittyvällä olennaisella taloudellisella tappiolla;

d) tapahtumat, jotka merkitsevät vastapuolen ahdingosta johtuvaa uudelleenjärjestelyä;

e) tapahtumat, jotka merkitsevät vastaavaa menettelyä kuin konkurssi;

f) muut maksamisen epätodennäköisyyttä kuvaavat indikaattorit.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että kyseisillä toimintaperiaatteilla ja menettelyillä varmistetaan, ettei vastapuolia luokitella maksukykyisiksi, jos maksukyvyttömyys tunnistetaan jonkin laukaisevan tekijän perusteella.

28 artikla

Vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamisprosessin vankkuus ja tehokkuus

1. Arvioidessaan maksukyvyttömyyden tunnistamisprosessin vankkuutta ja tehokkuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että kaikki maksukyvyttömyydet tunnistetaan hyvissä ajoin ja erityisesti, että merkitykselliset tiedot kerätään ja päivitetään tehokkaasti ja riittävän usein;

b) jos vastapuolen maksukyvyttömyys tunnistetaan automaattisten prosessien perusteella, suoritetaan testejä sen tarkistamiseksi, että maksukyvyttömyydet tunnistetaan asianmukaisesti tietotekniikkajärjestelmässä;

c) vastapuolen maksukyvyttömyyden tunnistamiseksi asiantuntija-arvioiden perusteella kriteerit, joilla vastapuolia arvioidaan, ja maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevat tekijät esitetään riittävän yksityiskohtaisesti sisäisissä asiakirjoissa, jotta varmistetaan, että kaikki maksukyvyttömyyksien tunnistamiseen osallistuvat henkilöstön jäsenet tunnistavat maksukyvyttömyyksiä yhdenmukaisesti;

d) jos laitos soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää vastapuolen tasolla, käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että kun vastapuoli tunnistetaan maksukyvyttömäksi, kaikki kyseiseen vastapuoleen liittyvät vastuut rekisteröidään maksukyvyttömyystilassa oleviksi kaikissa laitoksen ja sen tytäryritysten ja tapauksen mukaan laitoksen emoyrityksen ja sen tytäryritysten asiaankuuluvissa järjestelmissä, liiketoiminta-alueilla ja maantieteellisissä sijaintipaikoissa;

e) jos d alakohdassa tarkoitettu kaikkien vastapuoleen liittyvien vastuiden luokittelu maksukyvyttömyystilassa oleviksi viivästyy yhden tai useamman kyseiseen vastapuoleen liittyvän vastuun maksukyvyttömyystilan vuoksi, viivästyminen ei johda virheisiin tai epäjohdonmukaisuuksiin riskien hallinnassa, riskien raportoinnissa, omien varojen vaatimusten laskennassa tai riskien kvantifiointiin liittyvässä tietojen käytössä.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetyn olennaisuusrajan soveltamista maksukyvyttömyyden määritelmässä ja kyseisen olennaisuusrajan yhdenmukaisuutta erääntyneen luottovelvoitteen olennaisuusrajan kanssa, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet delegoidun asetuksen (EU) 2018/171 mukaisesti, ja tarkistettava, että

a) käytössä on riittävät menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että luokittelu maksukyvyttömyystilassa olevaksi suoritetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kyseisen asetuksen 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyn arvioinnin perusteella ja että siinä noudatetaan erääntyneen luottovelvoitteen kannalta merkityksellistä olennaisuusrajaa, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet delegoidun asetuksen (EU) 2018/171 mukaisesti;

b) erääntyneiden päivien laskentaprosessi on sopusoinnussa vastapuolen sopimusvelvoitteiden tai oikeudellisten velvoitteiden kanssa, siinä otetaan asianmukaisesti huomioon osasuoritukset ja sitä sovelletaan johdonmukaisesti.

3. Vähittäisvastuiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohdassa säädetyn tarkistamisen ja 2 kohdassa säädetyn arvioinnin lisäksi tarkistettava, että

a) laitoksella on selkeät toimintaperiaatteet, jotka koskevat maksukyvyttömyyden määritelmän soveltamista vähittäisvastuisiin joko vastapuolen tasolla tai yksittäisen luottojärjestelyn tasolla;

b) a alakohdassa tarkoitetut toimintaperiaatteet mukautetaan laitoksen riskienhallintaan ja niitä sovelletaan johdonmukaisesti;

c) jos laitos soveltaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisen luottojärjestelyn tasolla:

   i) käytössä on asianmukaiset menettelyt ja mekanismit sen varmistamiseksi, että kun luottojärjestely tunnistetaan maksukyvyttömyystilassa olevaksi, se merkitään sellaiseksi kaikissa laitoksen asiaankuuluvissa järjestelmissä;

   ii) jos i alakohdassa tarkoitettu luottojärjestelyn luokittelu maksukyvyttömyystilassa olevaksi kaikissa asiaankuuluvissa järjestelmissä viivästyy, viivästyminen ei johda virheisiin tai epäjohdonmukaisuuksiin riskien hallinnassa, riskien raportoinnissa, omien varojen vaatimusten laskennassa tai riskien kvantifiointiin liittyvässä tietojen käytössä.

29 artikla

Uudelleenluokittelu maksukykyiseen tilaan

1. Arvioidessaan, kuinka vankkoja ovat laukaisevat tekijät ja prosessi, joita käyttäen maksukyvytön vastapuoli luokitellaan uudelleen maksukykyiseen tilaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 5 kohdan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) uudelleenluokittelun laukaisevat tekijät määritetään kullekin maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevalle tekijälle ja vastapuolen ahdingosta johtuvan uudelleenjärjestelyn kohteena olevien luottovelvoitteiden tunnistaminen ja käsittely eritellään selkeästi;

b) uudelleenluokittelu on mahdollista vasta sen jälkeen, kun kaikki maksukyvyttömyyden tunnistamisen laukaisevat tekijät ovat lakanneet olemasta voimassa ja kaikki uudelleenluokittelun asiaankuuluvat edellytykset täyttyvät;

c) uudelleenluokittelun laukaisevat tekijät ja uudelleenluokitusprosessi määritellään varovaisuutta noudattaen ja erityisesti siten, että niillä varmistetaan, ettei uudelleenluokittelua maksukykyiseen tilaan suoriteta, jos laitos olettaa, ettei luottovelvoitetta makseta täysimääräisenä ilman, että laitos turvautuu esimerkiksi vakuuden realisoinnin kaltaisiin toimiin.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, etteivät laitoksen toimintaperiaatteet ja menettelyt anna mahdollisuutta siihen, että maksukyvytön vastapuoli luokitellaan uudelleen maksukykyiseksi pelkästään luottovelvoitteiden ehtojen muutosten perusteella, paitsi jos laitos on todennut, että kyseisten muutosten perusteella ei voida enää katsoa, että vastapuoli ei todennäköisesti maksa luottovelvoitettaan.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava analyysi, johon uudelleenluokittelua koskevat laitokset kriteerit perustuvat. Niiden on tarkistettava, että analyysissä otetaan huomioon laitoksen aiemmat maksukyvyttömyystapaukset ja niiden maksukyvyttömien vastapuolten prosenttiosuus, jotka on luokiteltu uudelleen maksukykyisiksi ja jotka ovat tulleet lyhyen ajan kuluessa uudelleen maksukyvyttömiksi.

7 LUKU

LUOKITUSJÄRJESTELMIEN RAKENTEEN, TOIMINNALLISTEN YKSITYISKOHTIEN JA DOKUMENTOINNIN ARVIOINTIMENETELMÄT

1 JAKSO

Yleistä

30 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, noudattaako laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja luokitusjärjestelmien rakennetta, hallintaa ja dokumentointia koskevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 175 artiklan mukaisen luokitusjärjestelmien perusteiden, rakenteen ja toiminnallisten yksityiskohtien dokumentoinnin asianmukaisuus 31 ja 32 artiklan mukaisesti;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklassa tarkoitetun luokitusjärjestelmien rakenteen asianmukaisuus 33–36 artiklan mukaisesti;

c) se, että laitos soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 174 artiklassa tarkoitettuja erityisvaatimuksia, jotka koskevat tilastollisia malleja ja muita mekaanisia menetelmiä, 37–40 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita;

b) tarkasteltava laitoksen teknistä dokumentaatiota, joka koskee luokitusjärjestelmien kehittämismenetelmiä ja -prosessia;

c) tarkasteltava kehittämiseen liittyviä käsikirjoja, menetelmiä ja prosesseja, joihin luokitusjärjestelmät perustuvat;

d) tarkasteltava luokitusjärjestelmien hyväksymisestä vastaavien laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen tai sen nimeämien komiteoiden, pöytäkirjoja;

e) tarkasteltava luokitusjärjestelmien suorituskykyä koskevia raportteja ja laitoksen luottoriskin valvontayksikön, validointitoiminnon, sisäisen tarkastuksen toiminnon tai muun valvontatoiminnon suosituksia;

f) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut valvonnan, validointien ja asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

g) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) pyytää ja analysoida luokitusjärjestelmien kehittämisprosessissa käytettäviä tietoja;

b) suorittaa omia estimointeja tai toistaa luokitusjärjestelmien kehittämisen ja valvonnan aikana suoritettuja laitoksen estimointeja laitoksen toimittamien merkityksellisten tietojen perusteella;

c) pyytää laitokselta lisäasiakirjoja tai pyytää, että laitos toimittaa analyysin luokitusjärjestelmän suunnittelumenetelmien valinnasta ja antaa tietoja saaduista tuloksista;

d) tarkastella niitä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota, jotka ovat merkityksellisiä luokitusjärjestelmien rakenteen, toiminnallisten yksityiskohtien ja dokumentoinnin arvioinnin laajuuden kannalta;

e) testata laitoksen tietoja toimivaltaisen viranomaisen omilla testeillä tai pyytää laitosta suorittamaan toimivaltaisen viranomaisen ehdottamia testejä;

f) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

2 JAKSO

Luokitusjärjestelmien perusteiden, rakenteen ja toiminnallisten yksityiskohtien dokumentoinnin arviointimenetelmät

31 artikla

Luokitusjärjestelmien dokumentoinnin kattavuus

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun ja 175 artiklassa säädetyn luokitusjärjestelmien rakenteen, toiminnallisten yksityiskohtien ja perusteiden dokumentoinnin kattavuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että dokumentaatio on kattavaa ja sisältää seuraavat seikat:

a) luokitusjärjestelmän ja luokitusjärjestelmässä käytettävien mallien asianmukaisuus ottaen huomioon salkkujen ominaisuudet;

b) kuvaus tietolähteistä ja tietojenpuhdistuskäytännöistä;

c) maksukyvyttömyyden ja tappion määritelmät;

d) menetelmävalinnat;

e) mallien tekniset eritelmät;

f) mallien heikkoudet ja rajoitukset ja niitä mahdollisesti lieventävät tekijät;

g) malleille tietotekniikkajärjestelmässä suoritettujen käyttöönottotestien tulokset, erityisesti tiedot siitä, oliko käyttöönotto onnistunutta ja virheetöntä;

h) asetuksen (EU) N:o 575/2013 169–191 artiklassa tarkoitettujen sisäisten luottoluokitusten menetelmää koskevien sääntelyvaatimusten noudattamisen itsearviointi.

2. Suorittaessaan 1 kohdan a alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) dokumentaatiossa esitetään selkeästi luokitusjärjestelmän tarkoitus ja mallit;

b) dokumentaatio sisältää kuvauksen luokitusjärjestelmän soveltamisalasta ja luokitusjärjestelmässä käytettävien mallien soveltamisalasta, toisin sanoen siinä eritellään luokitusjärjestelmän kunkin mallin soveltamisalaan kuuluvat vastuutyypit sekä laadullisesti että määrällisesti ja kunkin mallin tuottamien tulosten tyyppi ja tulosten käyttö;

c) dokumentaatio sisältää selvityksen siitä, miten luokitusjärjestelmän avulla saadut tiedot ja mallien tulokset otetaan huomioon 19 artiklassa tarkoitetuissa riskienhallinta-, päätöksenteko- ja luotonhyväksymisprosesseissa.

3. Suorittaessaan 1 kohdan b alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että dokumentaatio sisältää seuraavat:

a) yksityiskohtaiset tiedot kaikista mallin kehittämisessä käytetyistä tiedoista, mukaan lukien tarkka kuvaus mallin sisällöstä, lähteestä, muodosta ja koodauksesta ja tarvittaessa tietojen jättämisestä pois mallista;

b) kaikki tietojenpuhdistusmenettelyt, mukaan lukien menettelyt tietojen poisjättämistä, poikkeavia havaintoja ja niiden käsittelyä ja tietojen mukauttamista varten, sekä selkeät perustelut niiden käytölle ja niiden vaikutusten arvioiminen.

4. Suorittaessaan 1 kohdan c alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, onko mallin kehittämisessä käytetyt maksukyvyttömyyden ja tappion määritelmät dokumentoitu asianmukaisesti, erityisesti silloin, kun mallin määrittelyssä käytetään muita maksukyvyttömyyden määritelmiä kuin niitä, joita laitos käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti.

5. Suorittaessaan 1 kohdan d alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että dokumentaatio sisältää seuraavat:

a) yksityiskohtaiset tiedot mallin rakenteesta, teoriasta, oletuksista ja logiikasta;

b) yksityiskohtaiset kuvaukset mallin menetelmistä ja niiden perusteluista, tilastollisista tekniikoista ja approksimaatioista sekä tarvittaessa perustelut ja yksityiskohtaiset tiedot segmentointimenetelmistä, tilastoprosessien tuloksista ja vianmäärityksestä ja mallien ennustuskyvyn mittareista;

c) asiaankuuluvien liiketoiminta-alojen asiantuntijoiden rooli luokitusjärjestelmän ja mallien kehittämisessä, mukaan lukien yksityiskohtainen kuvaus asiantuntijoiden konsultoinnista luokitusjärjestelmän ja mallien suunnittelussa sekä asiantuntijoiden esittämät tulokset ja perustelut;

d) selvitys siitä, miten tilastollinen malli ja asiantuntija-arviot yhdistetään mallin lopullisten tulosten saamiseksi;

e) selvitys siitä, miten laitos ottaa huomioon tietojen epätyydyttävän laadun, homogeenisten vastuuryhmien puuttumisen sekä liiketoimintaprosessien, taloudellisen tai oikeudellisen ympäristön ja muiden tietojen laatuun liittyvien tekijöiden muutokset, jotka voivat vaikuttaa luokitusjärjestelmän tai mallin suorituskykyyn;

f) kuvaus tilastollisia malleja tai muita mekaanisia menetelmiä varten tehdyistä analyyseistä, tapauksen mukaan:

   i) yksiulotteinen analyysi huomioon otetuista muuttujista ja kyseisten muuttujien valintakriteerit;

   ii) monimuuttuja-analyysi valituista muuttujista ja kyseisten muuttujien valintakriteerit;

   iii) lopullisen mallin suunnittelumenettely, mukaan lukien

      — muuttujien lopullinen valinta;

      — asiantuntija-arvioihin perustuvat mukautukset monimuuttuja-analyysin tuloksena saatuihin muuttujiin;

— muuttujien muunnokset:

— painojen määrittäminen muuttujille;

— mallikomponenttien koostamismenetelmä erityisesti, kun yhdistetään laadullisia ja määrällisiä komponentteja.

6. Suorittaessaan 1 kohdan d alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että dokumentaatio sisältää seuraavat:

a) lopullisen mallirakenteen tekninen määrittely, mukaan lukien lopulliset mallin määrittelyt, syöttökomponentit, mukaan lukien valittujen muuttujien tyyppi ja muoto, muuttujiin ja tuloskomponentteihin sovellettavat painot, mukaan lukien tulostietojen tyyppi ja muoto;

b) viittaukset tietoteknisissä kielissä ja ohjelmissa käytettyihin tietokonekoodeihin ja -välineisiin, jotta kolmas osapuoli voi toisintaa lopulliset tulokset.

Sovellettaessa b alakohtaa kolmas osapuoli voi olla myyjä, jos on kyse myydyistä malleista.

7. Suorittaessaan 1 kohdan f alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että dokumentaatio sisältää kuvauksen mallin heikkouksista ja rajoituksista, arvion siitä, täyttyvätkö mallin keskeiset oletukset, ja sellaisten tilanteiden ennakoinnin, joissa malli voi toimia odotettua huonommin tai muuttuu riittämättömäksi, sekä arvion mallin heikkouksien merkityksestä ja niitä mahdollisesti lieventävistä tekijöistä.

8. Suorittaessaan 1 kohdan g alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) dokumentaatiossa määritellään prosessi, jota on noudatettava, kun uusi tai muutettu malli otetaan käyttöön tuotantoympäristössä;

b) dokumentaatio sisältää luokitusmalleille tietotekniikkajärjestelmässä suoritettujen käyttöönottotestien tulokset, mukaan lukien vahvistus siitä, että tuotantojärjestelmässä käyttöön otettu luokitusmalli on sama kuin dokumentaatiossa kuvattu ja toimii tarkoitetulla tavalla.

9. Suorittaessaan 1 kohdan h alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitoksen tekemä itsearviointi IRB-menetelmää koskevien sääntelyvaatimusten noudattamisesta tehdään erikseen kunkin luokitusjärjestelmän osalta ja että sisäinen tarkastus tai muu vastaava riippumaton tarkastusyksikkö tarkastaa sen.

32 artikla

Luokitusjärjestelmärekisteri

1. Arvioidessaan dokumentointijärjestelmää ja luokitusjärjestelmiä koskevien tietojen keräys- ja tallennusmenettelyjä asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 175 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos on ottanut käyttöön rekisterin, joka sisältää luokitusjärjestelmien kaikki nykyiset ja aiemmat versiot, jäljempänä 'luokitusjärjestelmärekisteri', ja on ylläpitänyt sitä vähintään kolmen edellisen vuoden ajan.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että luokitusjärjestelmärekisterin ylläpitomenettelyihin sisältyy seuraavien tietojen rekisteröiminen kustakin versiosta:

a) luokitusjärjestelmän soveltamisala, josta ilmenee, mitä vastuutyyppiä kullakin luokitusmallilla on luokiteltava;

b) hyväksynnästä vastaava johto ja sisäisen hyväksynnän päivämäärä, toimivaltaisille viranomaisille tehdyn ilmoituksen päivämäärä, tapauksen mukaan toimivaltaisten viranomaisten antaman hyväksynnän päivämäärä ja version käyttöönoton päivämäärä;

c) lyhyt kuvaus rekisterissä huomioon otetun aiemman version muutoksista, mukaan lukien kuvaus luokitusjärjestelmän muutetuista osatekijöistä ja viittaus mallia koskevaan dokumentaatioon;

d) delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 mukaisesti valittu muutosluokka ja viittaus muutosluokkaan luokittelun perusteisiin.

3 JAKSO

Luokitusjärjestelmien rakenteen arviointimenetelmät

33 artikla

Riskitekijät ja luokituskriteerit

1. Arvioidessaan luokitusjärjestelmässä käytettyjä riskitekijöitä ja luokituskriteerejä asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 1 kohdan a, c ja e alakohdan, 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) asiaankuuluvien riskitekijöiden ja luokituskriteerien valintaprosessi, mukaan lukien mahdollisten riskitekijöiden määrittely, riskitekijöiden valintakriteerit ja asiaankuuluvista riskitekijöistä tehdyt päätökset;

b) valittujen riskitekijöiden ja luokituskriteerien yhdenmukaisuus ja niiden vaikutukset riskinarviointiin ottaen huomioon luokitusjärjestelmän yrityskäyttäjien odotukset;

c) tilastollisten menetelmien perusteella valittujen riskitekijöiden ja luokituskriteerien yhdenmukaisuus kuhunkin luokkaan tai ryhmään liittyvää riskien eriyttämistä koskevan tilastollisen näytön kanssa.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti analysoitavien mahdollisten riskitekijöiden ja luokituskriteerien on sisällettävä seuraavat osatekijät, jos ne ovat käytettävissä kyseisen vastuutyypin osalta:

a) vastapuolten riskiominaisuudet, mukaan lukien

   i) yrityksiin ja laitoksiin liittyvien vastuiden osalta: tilinpäätökset, laadulliset tiedot, toimialariski, maariski, tuki emoyritykseltä;

   ii) vähittäisvastuiden osalta: tilinpäätökset tai henkilökohtaisia tuloja koskevat tiedot, laadulliset tiedot, käyttäytymistiedot, sosiodemografiset tiedot;

b) transaktioiden riskiominaisuudet, mukaan lukien tuotetyyppi, vakuustyyppi, etuoikeusasema, luototusaste;

c) erääntyneisyyttä koskevat tiedot: sisäiset tiedot tai ulkoisista lähteistä, kuten luottotietoyrityksiltä, saadut tiedot.

34 artikla

Vastapuolten ja vastuiden jakautuminen luokkiin tai ryhmiin

1. Arvioidessaan vastapuolten ja vastuiden jakautumista kunkin luokitusjärjestelmän luokkiin tai ryhmiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 1 kohdan b, d ja f alakohdan, 2 kohdan ja 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) luokitusluokkien ja -ryhmien lukumäärä on riittävä, jotta voidaan varmistaa riskien mielekäs eriyttäminen ja tappioiden ominaispiirteiden kvantifioiminen luokan tai ryhmän tasolla ja

   i) yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden sekä erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden tapauksessa vastapuolten luokitusasteikossa on vähintään niin monta luokkaa kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa säädetään;

   ii) vähittäisvastuiksi luokiteltujen ostettujen saamisten tapauksessa luokitus kuvastaa myyjän luotonantokäytäntöjä ja sen asiakkaiden heterogeenisuutta;

b) vastuut tai vastapuolet eivät lukumäärällisesti keskity liikaa mihinkään luokkaan tai ryhmään, paitsi jos tällaisen jakautumisen tueksi on vakuuttavaa empiiristä näyttöä kyseisiin vastuisiin tai vastapuoliin liittyvien riskien homogeenisuudesta;

c) vähittäisvastuiden luokittelun luokissa tai ryhmissä ja sopimustyyppien riskiluokissa tai -ryhmissä on riittävä määrä vastuita tai vastapuolia yhdessä luokassa tai ryhmässä, paitsi jos tällaisen jakautumisen tueksi on vakuuttavaa empiiristä näyttöä siitä, että kyseisten vastuiden tai vastapuolten ryhmittely on asianmukainen tai että yksittäisten vastapuolten tai vastuiden riskiparametrien suoria estimaatteja käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

d) yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden luokittelun luokissa tai ryhmissä ja sopimustyyppien riskiluokissa tai -ryhmissä, jos saatavilla on riittävästi tietoja, ei ole liian vähän vastuita tai vastapuolia yhdessä luokassa tai ryhmässä, paitsi jos vastuiden tai vastapuolten jakautumisen tueksi on vakuuttavaa empiiristä näyttöä siitä, että kyseisten vastuiden tai vastapuolten ryhmittely on asianmukainen tai että yksittäisten vastapuolten tai vastuiden riskiparametrien suoria estimaatteja käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 169 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn tarkistamisen lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa arvioitava kriteerit, joita laitos soveltaa määrittäessään seuraavat:

a) suurin ja pienin mahdollinen luokkien tai ryhmien kokonaismäärä;

b) kuhunkin luokkaan tai ryhmään luokiteltujen vastuiden ja vastapuolten osuus.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon vastuiden ja vastapuolten lukumäärän ja vastuuarvojen nykyiset ja aiemmin havaitut jakautumiset, mukaan lukien eri luokkien tai ryhmien väliset vastuiden ja vastapuolten siirtymät.

35 artikla

Riskien eriyttäminen

1. Arvioidessaan riskien eriyttämistä kussakin luokitusjärjestelmässä asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi vähittäisvastuiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) välineet, joilla riskien eriyttämistä arvioidaan, ovat moitteettomat ja riittävät ottaen huomioon saatavilla olevat tiedot, ja riskien asianmukainen eriyttäminen osoitetaan aikasarjoilla, jotka kuvaavat luokissa tai ryhmissä erilaisissa taloudellisissa olosuhteissa toteutuneita maksukyvyttömyysasteita tai tappioasteita;

b) laitos määrittelee luokitusjärjestelmän odotetun suorituskyvyn riskien eriyttämisen osalta asettamalla selkeästi määritellyt kiinteät tavoitteet ja toleranssit määritellyille mittareille ja välineille sekä toteuttamalla toimia, joilla korjataan poikkeamat näistä tavoitteista tai toleransseista; alkuperäiselle kehittämiselle ja vallitsevalle suorituskyvylle voidaan määritellä erilliset tavoitteet ja toleranssit;

c) määritellyille mittareille ja välineille asetetuilla tavoitteilla ja toleransseilla ja niillä välineillä, joita sovelletaan kyseisten tavoitteiden ja toleranssien saavuttamiseksi, varmistetaan riittävä riskien eriyttäminen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 1 kohtaa myös muihin vastuisiin kuin vähittäisvastuisiin liittyvien riskien eriyttämisen arviointiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos tätä varten on saatavilla riittävä määrä tietoja.

36 artikla

Homogeenisuus

1. Arvioidessaan samaan luokkaan tai ryhmään luokiteltujen vastapuolten tai vastuiden homogeenisuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 170 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kuhunkin luokkaan tai ryhmään kuuluvien vastapuolten ja transaktiotappioiden ominaispiirteiden samankaltaisuutta kaikkien seuraavien tekijöiden osalta:

a) sisäiset luokitukset;

b) PD-estimaatit;

c) tarvittaessa omat LGD-estimaatit;

d) tarvittaessa omat luottovasta-arvokertoimien estimaatit;

e) tarvittaessa omat kokonaistappioiden estimaatit.

Vähittäisvastuiden tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava nämä tekijät kunkin luokitusjärjestelmän osalta. Muiden vastuiden kuin vähittäisvastuiden tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava nämä tekijät vain niiden luokitusjärjestelmien osalta, joista on saatavilla riittävä määrä tietoja.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kuhunkin luokkaan tai ryhmään kuuluvien vastapuolten ja transaktiotappioiden ominaispiirteiden arvojen vaihteluväli ja jakautumiset.

4 JAKSO

Tilastollisia malleja tai muita mekaanisia menetelmiä koskevien erityisvaatimusten arviointimenetelmät

37 artikla

Tietovaatimukset

1. Arvioidessaan malliin syötettävien tietojen tarkastusprosessia asetuksen (EU) N:o 575/2013 174 artiklan b alakohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava

a) sisäisten ja ulkoisten tietolähteiden luotettavuus ja laatu sekä näistä lähteistä saatujen tietojen valikoima ja lähteiden kattama ajanjakso;

b) tietojen yhdistämisprosessi, jos malliin syötetään tietoja useista tietolähteistä;

c) tietojen poisjättämisen perustelut ja laajuus, jotka jaotellaan poisjättämisen syyn mukaan, käyttämällä tilastoja, jotka koskevat kukin poisjättämisen osuutta kokonaistiedoista, kun tietyt tiedot on jätetty pois otoksesta mallin kehittämisen yhteydessä;

d) menettelyt, joilla käsitellään virheellisiä ja puuttuvia tietoja, sekä poikkeavien havaintojen ja luokitellun aineiston käsittely, ja jos luokittelun tyyppi on muuttunut, on tarkistettava, ettei tämä johda tietojen laadun heikkenemiseen tai rakenteellisiin katkoksiin;

e) tietojen muuntamiseen liittyvät prosessit, mukaan lukien standardointi ja muut toiminnalliset muunnokset, ja kyseisten muunnosten asianmukaisuus ottaen huomioon mallin ylisovittamisen riski.

2. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 174 artiklan c alakohdassa tarkoitettua mallin laadinnassa käytettyjen tietojen edustavuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava

a) mallin laadinnassa käytetyissä tiedoissa huomioon otettujen vastapuolten tai sopimusten riskiominaisuuksien vertailukelpoisuus tietyn luokitusmallin soveltamisalaan kuuluvien vastuiden riskiominaisuuksien kanssa;

b) nykyisten luotonanto- ja palautumisstandardien vertailukelpoisuus sinä ajankohtana sovellettujen standardien kanssa, johon mallinnuksessa käytetyt liitetiedot liittyvät;

c) maksukyvyttömyyden määritelmän johdonmukaisuus pitkällä aikavälillä niissä tiedoissa, joita mallinnuksessa käytetään, ja tarkistettava, että

   i) on tehty mukautuksia, jotta maksukyvyttömyyden määritelmä olisi yhdenmukainen maksukyvyttömyyden nykyisen määritelmän kanssa, jos tätä määritelmää on muutettu havainnointijakson aikana;

   ii) laitos on toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä tietojen edustavuuden varmistamiseksi, jos laitos toimii useilla lainkäyttöalueilla, joilla on erilaiset maksukyvyttömyyden määritelmät;

   iii) mallin määrittelyssä käytetyllä maksukyvyttömyyden määritelmällä ei ole kielteistä vaikutusta luokitusmallin rakenteeseen ja suorituskykyyn, jos kyseinen määritelmä poikkeaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa säädetystä maksukyvyttömyyden määritelmästä;

d) jos mallin kehittämisessä käytetään ulkoisia tietoja tai eri laitoksista kerättyjä yhdistettyjä tietoja, tällaisten tietojen merkityksellisyys ja asianmukaisuus laitoksen vastuiden, tuotteiden ja riskiprofiilin kannalta.

38 artikla

Mallin suunnittelu

Arvioidessaan luokitusmallin suunnittelua asetuksen (EU) N:o 575/2013 174 artiklan a alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava

a) mallin asianmukaisuus ottaen huomioon sen erityinen soveltaminen;

b) laitoksen analyysi oletuksista tai menetelmistä, joita voitaisiin käyttää malliin valittujen oletusten tai menetelmien vaihtoehtoina;

c) laitoksen menetelmät mallin kehittämiseksi;

d) että laitoksen asianomainen henkilöstö ymmärtää täysin mallin mahdollisuudet ja rajoitukset ja erityisesti, että mallia koskevassa laitoksen dokumentaatiossa

   i) kuvataan, mitkä mallin rajoituksista liittyvät mallin syöttötietoihin, epävarmoihin oletuksiin ja mallin prosessointikomponenttiin ja saadaanko mallin tulokset manuaalisesti vai tietotekniikkajärjestelmässä;

   ii) yksilöidään tilanteet, joissa malli voi toimia odotettua huonommin tai muuttua riittämättömäksi, ja esitetään arvio mallin heikkouksien olennaisuudesta ja niitä mahdollisista lieventävistä tekijöistä.

39 artikla

Asiantuntija-arviot

Arvioidessaan, täydennetäänkö tilastomallia tai muuta mekaanista menetelmää asiantuntija-arvioilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 174 artiklan e alakohdan mukaisesti ja käytetäänkö asiantuntija-arvioita oikeasuhteisella ja asianmukaisella tavalla luokitusmallin kehittämisessä ja vastuiden luokittelussa luokkiin tai ryhmiin, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) tapa, jolla asiantuntija-arvioita käytetään, on perusteltu ja kokonaan dokumentoitu ja asiantuntija-arvioiden vaikutusta luokitusjärjestelmään arvioidaan mahdollisuuksien mukaan myös laskemalla niiden marginaalinen vaikutus luokitusjärjestelmän suorituskykyyn;

b) kaikki merkitykselliset tiedot, joita ei ole sisällytetty malliin, otetaan huomioon ja asianmukaista varovaisuutta noudatetaan;

c) jos prosessi, jossa vastuut luokitellaan luokitusjärjestelmässä luokkiin tai ryhmiin, edellyttää asiantuntija-arvioiden käyttöä subjektiivisten syöttötietojen muodossa tai jos luottopolitiikka sallii mallin syöttötietojen tai tulosten korvaamisen, sovelletaan kaikkia seuraavia:

   i) mallin käyttäjille tarkoitetussa käsikirjassa määritellään selkeästi syöttötiedot ja tilanteet, joissa syöttötietoja voidaan mukauttaa asiantuntija-arvioiden perusteella;

   ii) tilanteita, joissa syöttötietoja on tosiasiallisesti mukautettu, on rajallisesti;

   iii) mallin käyttäjille tarkoitetussa käsikirjassa määritellään selkeästi tilanteet, joissa luokitusmallien syöttötiedot tai tulokset voidaan korvata, sekä menettelyt, joilla ne korvataan;

   iv) luottoriskin valvontayksikkö tai validointitoiminto tallentaa ja analysoi määräajoin kaikki tiedot, jotka koskevat asiantuntija-arvioiden käyttöä ja tilanteita, joissa luokitusmallien syöttötiedot tai tulokset on korvattu, jotta voidaan varmistaa niiden vaikutus luokitusmalliin;

d) kussakin luokitusjärjestelmässä asiantuntija-arvioiden käyttöä hallitaan asianmukaisesti, ja se on oikeasuhteista vastuutyyppiin nähden.

40 artikla

Mallin suorituskyky

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 174 artiklan a alakohdassa edellytettyä mallin ennustuskykyä toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitoksen sisäiset standardit täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) niissä esitetään pääpiirteittäin oletukset ja teoria, joihin mittarit, jotka laitos on valinnut mallin suorituskyvyn arvioimiseksi, perustuvat;

b) niissä täsmennetään, miten mittareita käytetään, ja ilmoitetaan, onko kunkin mittarin käyttö pakollista vai harkinnanvaraista ja milloin mittaria on käytettävä, sekä varmistetaan, että mittareita käytetään johdonmukaisesti;

c) niissä täsmennetään mittareiden soveltamisedellytykset, hyväksyttävät kynnysarvot ja hyväksytyt poikkeamat ja ilmoitetaan, voidaanko mittareiden arvoihin liittyvät tilastolliset virheet ottaa huomioon arviointiprosessissa ja jos voidaan, millä tavalla, sekä vahvistetaan menetelmät, joilla useat testitulokset yhdistetään yhdeksi arvioksi, jos käytetään useampaa kuin yhtä mittaria;

d) niissä määritellään prosessi, jolla varmistetaan, että tapahtumat, joissa mallin suorituskyvyn heikkeneminen johtaa c alakohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen ylittymiseen, annetaan tiedoksi asiasta vastaaville toimivan johdon jäsenille, ja johdon jäsenet, jotka tekevät lopulliset päätökset mallin tarpeellisten muutosten toteuttamisesta, antavat selkeät ohjeet siitä, miten mittareiden tulokset otetaan huomioon.

8 LUKU

RISKIN KVANTIFIOINNIN ARVIOINTIMENETELMÄT

1 JAKSO

Yleistä

41 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, noudattaako laitos riskiparametrien kvantifiointia koskevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tarkistettava, että laitos

a) noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklassa estimaateille vahvistettuja yleisiä vaatimuksia, 42, 43 ja 44 artiklan mukaisesti;

b) noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklassa PD-estimaateille vahvistettuja erityisvaatimuksia, 45 ja 46 artiklan mukaisesti;

c) noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklassa laitoksen omille LGD-estimaateille vahvistettuja vaatimuksia, 47–52 artiklan mukaisesti;

d) noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklassa laitoksen omille luottovasta-arvokertoimia koskeville estimaateille vahvistettuja erityisvaatimuksia, 53–56 artiklan mukaisesti;

e) noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklassa takausten ja luottojohdannaisten vaikutusten arvioinnille vahvistettuja vaatimuksia, 57 artiklan mukaisesti;

f) noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 184 artiklassa ostetuille saamisille vahvistettuja vaatimuksia, 58 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita;

b) tarkasteltava laitoksen teknistä dokumentaatiota, joka koskee asiaankuuluvia estimointimenetelmiä ja -prosesseja;

c) tarkasteltava ja arvioitava kriittisesti riskiparametrien estimointia koskevia käsikirjoja, menetelmiä ja prosesseja;

d) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, mallikomitean tai muiden komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

e) tarkasteltava riskiparametrien suorituskykyä koskevia raportteja ja laitoksen luottoriskin valvontayksikön, validointitoiminnon, sisäisen tarkastuksen toiminnon tai muun valvontatoiminnon suosituksia;

f) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten, validointien ja valvonnan aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

g) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) pyytää toimittamaan täydentäviä asiakirjoja tai analyysejä, joilla perustellaan laitoksen menetelmävalintoja ja saatuja tuloksia;

b) suorittaa omia riskiparametrien estimointeja tai toistaa laitoksen estimointeja käyttämällä laitoksen toimittamia merkityksellisiä tietoja;

c) pyytää ja analysoida estimointiprosessissa käytettäviä tietoja;

d) tarkastella niitä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota, jotka ovat merkityksellisiä arvioinnin laajuuden kannalta;

e) testata laitoksen tietoja omilla testeillään tai pyytää laitosta suorittamaan toimivaltaisten viranomaisten ehdottamia testejä;

f) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

2 JAKSO

Riskiparametrien kvantifiointia koskevien yleisten vaatimusten arviointimenetelmät

42 artikla

Tietovaatimukset

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklassa vahvistettujen estimaatteja koskevien yleisten vaatimusten noudattamista sekä riskiparametrien kvantifioinnissa käytettäviä tietoja ja niiden laatua toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava seuraavat seikat:

a) määrällisten ja laadullisten sekä muiden tietojen täydellisyys riskiparametrien kvantifioinnissa käytettävien menetelmien yhteydessä, jotta voidaan varmistaa kaikkien asiaankuuluvien aiempien kokemusten ja empiirisen aineiston hyödyntäminen;

b) sellaisten määrällisten tietojen saatavuus, joissa toteutuneet tappiot eritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti asiaankuuluviin riskiparametreihin vaikuttavien tekijöiden perusteella;

c) tietyntyyppisten vastuiden riskiparametrien estimoinnissa käytettävien tietojen edustavuus;

d) kvantifioinnissa käytettävien otokseen kuuluvien vastuiden lukumäärän riittävyys ja havainnointijakson pituus 45, 47 ja 53 artiklan mukaisesti, jotta voidaan varmistaa laitoksen estimaattien tarkkuus ja realistisuus;

e) kaiken tietojen puhdistamisen perustelut ja dokumentointi, mukaan lukien mahdolliset havaintojen jättämiset pois estimoinnista ja vahvistus siitä, että nämä poisjättämiset eivät vääristä riskin kvantifiointia; erityisesti PD-estimaattien osalta perustelut sille, miten tietojen puhdistaminen vaikuttaa maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoon, ja tämän vaikutuksen dokumentointi;

f) riskiparametrien estimointiin käytettävien tietojen yhdenmukaisuus erityisesti maksukyvyttömyyden määritelmän, maksukyvyttömyyksien käsittelyn, mukaan lukien 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 49 artiklassa tarkoitetut monikertaiset maksukyvyttömyydet, ja otoksen koostumuksen suhteen.

2. Suorittaessaan 1 kohdan c alakohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava tiettyjen vastuutyyppien riskiparametrien estimoinnissa käytettävien tietojen edustavuus arvioimalla seuraavat seikat:

a) kunkin luokitusmallin soveltamisalaan kuuluvien vastuiden rakenne ja vastapuolten tai sopimusten erilaiset riskiominaisuudet sekä se, onko nykyinen salkku vaaditussa määrin verrattavissa salkkuihin, joista viitetiedot muodostuvat;

b) nykyisten luotonanto- ja palautumisstandardien vertailukelpoisuus viitetietojen ajankohtana sovellettujen standardien kanssa;

c) maksukyvyttömyyden määritelmän johdonmukaisuus havainnointijakson aikana:

   i) jos maksukyvyttömyyden määritelmää on muutettu havainnointijakson aikana, kuvaus mukautuksista, jotka on tehty, jotta saavutettaisiin vaadittu yhdenmukaisuuden taso nykyisen maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa;

   ii) jos maksukyvyttömyyden määritelmät ovat erilaisia eri lainkäyttöalueilla, joilla laitos toimii, laitoksen toteuttamien toimenpiteiden ja noudattaman varovaisuuden riittävyys;

d) jos riskiparametrien kvantifioinnissa käytetään ulkoisia tietoja tai eri laitoksista kerättyjä yhdistettyjä tietoja, tällaisten tietojen merkityksellisyys ja asianmukaisuus laitoksen vastuiden, tuotteiden, riskiprofiilin ja maksukyvyttömyyden määritelmän kannalta;

e) jos ulkoiset tai yhdistetyt tiedot eivät ole yhdenmukaisia laitoksen sisäisen maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa, kuvaus mukautuksista, jotka laitos on tehnyt ulkoisiin tai yhdistettyihin tietoihin, jotta saavutettaisiin vaadittu yhdenmukaisuuden taso nykyisen maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa.

3. Arvioidessaan sellaisten eri laitoksista kerättyjen tietojen laatua, joita käytetään riskiparametrien kvantifioinnissa, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 1 ja 2 kohdassa säädettyjä arviointimenetelmiä sen lisäksi, että ne tarkistavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattamisen.

43 artikla

Estimaattien tarkastelu

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua laitoksen suorittamaa riskiparametrien estimaattien tarkastelua toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) estimaattien tarkasteluprosessi ja tarkastelua koskeva vuotuinen suunnitelma mahdollistavat kaikkien estimaattien oikea-aikaisen tarkastelun;

b) on yksilöity sellaisten tilanteiden tunnistamiskriteerit, joiden perusteella tarkastelu suoritetaan tiheämmin;

c) riskiparametrien estimoinnissa käytettävät menetelmät ja tiedot kuvastavat muutoksia luotonantoprosessissa ja salkkujen koostumuksessa;

d) LGD:n estimoinnissa käytettävät menetelmät ja tiedot kuvastavat palautumisprosessin muutoksia, palautumistyyppejä ja palautumisprosessin kestoa;

e) luottovasta-arvokertoimen estimoinnissa käytettävät menetelmät ja tiedot kuvastavat nostamattomien määrien valvontaprosessin muutoksia;

f) riskiparametrien estimoinnissa käytettävät tiedot sisältävät viimeisimmän havainnointijakson merkitykselliset tiedot, ja ne päivitetään vähintään kerran vuodessa;

g) riskiparametrien estimaateissa otetaan huomioon tekninen kehitys ja muut merkitykselliset tiedot.

44 artikla

Varovaisuusmarginaali

1. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava seuraavissa tilanteissa, sisältyykö pääomavaatimusten laskennassa käytettävien riskiparametrien arvioihin asianmukainen varovaisuusmarginaali asetuksen (EU) N:o 575/2013 179 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti:

a) menetelmät ja tiedot eivät anna riittävää varmuutta riskiparametrien estimaateista, mukaan lukien tapaukset, joissa on suuria estimointivirheitä;

b) luottoriskin valvontayksikkö, validointitoiminto tai sisäisen tarkastuksen toiminto tai jokin muu laitoksen toiminto on havainnut menetelmissä ja tiedoissa merkityksellisiä puutteita;

c) luotonanto- tai palautumispolitiikassa tai laitoksen riskinottohalussa on merkityksellisiä muutoksia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitokset eivät käytä varovaisuusmarginaalia asetuksen (EU) N:o 575/2013 146 artiklan mukaisesti toteutettavien korjaavien toimien sijasta.

3 JAKSO

PD:n estimointia koskevien erityisvaatimusten arviointimenetelmät

45 artikla

Havainnointijakson pituus

Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 1 kohdan h alakohdassa ja 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettua havainnointijakson pituutta, ottaen huomioon aineistopoikkeusta koskevien lupien perusteita koskevista teknisistä sääntelystandardeista annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/72 ([6]) säädetyt edellytykset, sekä 180 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin sisäisiin maksukyvyttömyyshavaintoihin perustuvaa yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen laskentaa, niiden on tarkistettava, että

a) havainnointijakson pituus vastaa ainakin asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 2 kohdan e alakohdan ja, tapauksen mukaan, delegoidun asetuksen (EU) 2017/72 vaatimusten mukaista vähimmäispituutta;

b) jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta pidempi kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tai 180 artiklan 2 kohdan e alakohdassa vaadittu vähimmäisaika ja tästä tietolähteestä saadut tiedot ovat merkityksellisiä, kyseisen pidemmän ajanjakson tietoja käytetään estimoitaessa yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvoa;

c) kun on kyse vähittäisvastuista, joiden tapauksessa laitos ei anna yhtä suurta painoarvoa kaikille käytettäville aiemmille tiedoille, tämä on perusteltua, koska maksukyvyttömyysasteet voidaan ennustaa paremmin, ja nollan tai hyvin pienen painon soveltaminen tiettyyn ajanjaksoon on asianmukaisesti perusteltua tai johtaa varovaisempiin estimaatteihin;

d) luotonantostandardit ja käytössä olevat luokitusjärjestelmät ovat keskenään yhdenmukaisia ja sisäisten maksukyvyttömyystietojen tuottamisajankohtana on käytetty vastaavia luotonantostandardeja tai luotonantostandardien ja luokitusjärjestelmien muutoksia on käsitelty soveltamalla 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua varovaisuusmarginaalia;

([6]) Komission delegoitu asetus (EU) 2017/72, annettu 23 päivänä syyskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä aineistopoikkeusta koskevien lupien perusteita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 10, 14.1.2017, s. 1).

e) kun on kyse yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista, asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut korkean velkaantumisasteen vastapuolet ja vastapuolet, joiden omaisuuseristä suurin osa on kaupankäynnin kohteena, määritellään asianmukaisesti ja kyseisessä säännöksessä tarkoitetut ajanjaksot, joina volatiliteetteihin kohdistuu kyseisten vastapuolten osalta erityinen paine (stressed volatilities), tunnistetaan asianmukaisesti.

46 artikla

PD:n estimointimenetelmä

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklassa tarkoitettua PD:n estimointimenetelmää toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että yhden vuoden maksukyvyttömyysaste lasketaan kunkin luokan tai ryhmän osalta tavalla, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 78 alakohdassa määritellyn yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen ominaisuuksia, ja tarkistettava, että

a) yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen nimittäjä sisältää vastapuolet tai vastuut, jotka yhden vuoden ajanjakson alussa eivät ole maksukyvyttömyystilassa ja jotka luokitellaan kyseiseen luokkaan tai ryhmään;

b) yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen osoittaja sisältää sellaiset a alakohdassa tarkoitetut vastapuolet tai vastuut, jotka ovat joutuneet kyseisen yhden vuoden aikana maksukyvyttömyystilaan; saman vastapuolen tai vastuun moninkertaisia maksukyvyttömyyksiä, jotka on havaittu maksukyvyttömyysasteeseen liittyvän yhden vuoden aikana, pidetään 49 artiklan b alakohdan mukaisesti yhtenä maksukyvyttömyytenä, joka on tapahtunut samana päivänä kuin moninkertaisten maksukyvyttömyyksien ensimmäinen maksukyvyttömyys.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että menetelmä, jolla PD estimoidaan luokittain tai ryhmittäin, perustuu yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvoon.

Tätä varten niiden on tarkistettava, että ajanjakso, jota laitos käyttää yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvon estimoinnissa, edustaa kyseisen vastuutyypin maksukyvyttömyysasteiden todennäköistä vaihteluväliä.

3. Jos PD:n estimoinnissa käytettävät havaitut tiedot eivät edusta vastuutyypin maksukyvyttömyysasteiden todennäköistä vaihteluväliä, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) laitos käyttää asianmukaista vaihtoehtoista menetelmää estimoidakseen yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden keskiarvon ajanjaksolla, joka edustaa kyseisen vastuutyypin maksukyvyttömyysasteiden todennäköistä vaihteluväliä;

b) asianmukaista varovaisuusmarginaalia sovelletaan silloin, kun a alakohdassa tarkoitetun asianmukaisen menetelmän soveltamisen jälkeen maksukyvyttömyysasteiden keskiarvojen estimoinnin todetaan olevan epäluotettavaa tai siihen liittyy muita rajoituksia.

4. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että kaikki seuraavat seikat ovat kyseisen vastuutyypin osalta asianmukaisia:

a) estimointimenetelmän toiminnallinen ja rakenteellinen muoto;

b) oletukset, joihin estimointimenetelmä perustuu;

c) estimointimenetelmän syklisyys;

d) 45 artiklan mukaisesti käytettävän havainnointijakson pituus;

e) 44 artiklan mukaisesti sovellettava varovaisuusmarginaali;

f) asiantuntija-arviot;

g) tarvittaessa riskitekijöiden valinta.

5. Kun on kyse yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista korkean velkaantumisasteen vastapuolista tai vastapuolista, joiden omaisuuseristä suurin osa on kaupankäynnin kohteena, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että PD kuvastaa kyseisen säännöksen mukaisesti kohde-etuuksien kehitystä ajanjaksoina, joina volatiliteettiin kohdistuu erityinen paine.

6. Kun on kyse yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista ja laitos käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusasteikkoa, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava laitoksen analyysi asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 1 kohdan f alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattamisesta sekä se, että analyysissä käsitellään kysymystä siitä, edustavatko ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokittelemat vastuutyypit laitoksen vastuutyyppejä ja ulkoisen luottoluokituslaitoksen suorittaman luottoluokituksen aikahorisonttia.

7. Kun on kyse vähittäisvastuista ja laitos johtaa PD- tai LGD-estimaatit kokonaistappioiden estimaatista sekä asianmukaisesta PD- tai LGD-estimaatista asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava laitoksen analyysi kaikkien asetuksen (EU) N:o 575/2013 178–184 artiklassa säädettyjen PD:n ja LGD:n estimointia koskevien kriteerien noudattamisesta.

8. Kun on kyse vähittäisvastuista, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos säännöllisesti analysoi ja ottaa huomioon PD:n odotetut muutokset luottovastuiden voimassaolon aikana ('ajallinen riippuvuus') asetuksen (EU) N:o 575/2013 180 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti.

9. Arvioidessaan PD:n estimoinnin tilastollisia malleja toimivaltaisten viranomaisten on 1–8 kohdassa säädettyjen menetelmien lisäksi sovellettava tilastollisia malleja tai muita mekaanisia menetelmiä koskevien erityisvaatimusten arviointimenetelmiä, joista säädetään 37–40 artiklassa.

4 JAKSO

Laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevien erityisvaatimusten arviointimenetelmät

47 artikla

Havainnointijakson pituus

Arvioidessaan LGD:n estimoinnissa käytettävän ajanjakson pituutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan j alakohdan ja 2 kohdan 2 alakohdan sekä delegoidun asetuksen (EU) 2017/72 soveltamiseksi, jäljempänä 'havainnointijakso', toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) havainnointijakson pituus vastaa ainakin asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan j alakohdan ja 2 kohdan toisen alakohdan ja, tapauksen mukaan, delegoidun asetuksen (EU) 2017/72 vaatimusten mukaista vähimmäispituutta;

b) jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta pidempi kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan j alakohdan ja 2 kohdan 2 alakohdan mukainen vähimmäisaika ja tästä tietolähteestä saadut tiedot ovat merkityksellisiä LGD:n estimoinnin kannalta, käytetään kyseisen pidemmän ajanjakson tietoja;

c) kun on kyse vähittäisvastuista, joiden tapauksessa laitos ei anna yhtä suurta painoarvoa kaikille käytettäville aiemmille tiedoille, tämä on perusteltua, koska maksukyvyttömyysasteet voidaan ennustaa paremmin, ja nollan tai hyvin pienen painon soveltaminen tiettyyn ajanjaksoon on asianmukaisesti perusteltua tai johtaa varovaisempiin estimaatteihin.

48 artikla

LGD:n estimointimenetelmä

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklassa tarkoitettua laitoksen omien LGD:iden estimointimenetelmää toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos arvioi LGD:n sopimustyypin homogeenisen riskiluokan tai riskiryhmän mukaan;

b) keskimääräinen riskiluokka- tai riskiryhmäkohtainen toteutunut LGD lasketaan käyttämällä maksukyvyttömyyksien lukumäärällä painotettua keskiarvoa;

c) käytetään kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyyksiä, ja erityisesti on tarkistettava, että keskeneräiset palautumisprosessit otetaan LGD:n estimoinnissa huomioon varovaisuutta noudattaen ja että lainajärjestelykauden valinta ja menetelmät, joilla arvioidaan lisäkustannuksia ja palautumisia kyseisen kauden jälkeen ja tarvittaessa sen aikana, ovat asiaankuuluvia;

d) vakuudellisten vastuiden LGD-estimaatit eivät perustu yksinomaan vakuuden arvioituun markkina-arvoon ja niissä otetaan huomioon vakuuksien aiemmista realisoinneista saadut tulot ja laitoksen mahdollinen kyvyttömyys saada vakuus hallintaansa ja realisoida se;

e) vakuudellisten vastuiden LGD-estimaateissa otetaan huomioon vakuuden arvon mahdolliset alenemiset LGD:n estimoinnin ja mahdollisen palautumisen välisenä aikana;

f) vastapuoleen liittyvän riskin ja vakuuteen liittyvän riskin välinen riippuvuussuhde sekä vakuuden realisointikustannukset otetaan huomioon varovaisuutta noudattaen;

g) mahdolliset maksamattomat myöhässä olevat palkkiot, jotka on ennen maksukyvyttömyyttä kirjattu laitoksen tuloslaskelmaan, lisätään laitoksen vastuun ja tappion arvioihin; maksamattomat viivästyneet palkkiot, jotka on aktivoitu laitoksen tuloslaskelmassa ennen maksukyvyttömyyttä, lisätään laitoksen vastuun ja tappion arvioihin;

h) mahdollisuus tehdä uusia nostoja maksukyvyttömyyden jälkeen otetaan asianmukaisesti huomioon;

i) kaikki seuraavat seikat ovat asianmukaisia sen vastuutyypin osalta, johon niitä sovelletaan:

   i) estimointimenetelmän toiminnallinen ja rakenteellinen muoto,

   ii) estimointimenetelmää koskevat oletukset,

   iii) laskusuhdannevaikutuksen estimointimenetelmä,

   iv) käytettävien tietosarjojen pituus,

   v) varovaisuusmarginaali,

   vi) asiantuntija-arvioiden käyttö,

   vii) tarvittaessa riskitekijöiden valinta.

49 artikla

Moninkertaisten maksukyvyttömyyksien käsittely

Kun on kyse sellaisten vastapuolten käsittelystä, jotka tulevat maksukyvyttömiksi ja palautuvat maksukykyisiksi useita kertoja laitoksen määrittelemän rajoitetun ajanjakson aikana, jäljempänä 'moninkertaiset maksukyvyttömyydet', toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava laitoksen käyttämien menetelmien asianmukaisuus ja tarkistettava, että

a) nimenomaiset ehdot määritellään ennen kuin sopimuksen katsotaan palanneen maksukykyiseen tilaan;

b) laitoksen määrittämän ajanjakson aikana havaittuja moninkertaisia maksukyvyttömyyksiä pidetään LGD:tä estimoitaessa yhtenä maksukyvyttömyytenä ja ensimmäisen havaitun maksukyvyttömyyden maksukyvyttömyyspäivää käytetään asiaankuuluvana maksukyvyttömyyspäivänä, ja palautumisprosessi otetaan huomioon kyseisestä päivästä alkaen palautumisprosessiin loppuun saakka viimeisen kyseisen ajanjakson aikana havaitun maksukyvyttömyyden jälkeen;

c) sen ajanjakson pituus, jonka aikana moninkertaiset maksukyvyttömyydet kirjataan yhdeksi maksulaiminlyönniksi, määritetään ottaen huomioon laitoksen sisäiset toimintaperiaatteet ja maksukyvyttömyyshavaintojen analyysi;

d) PD:n ja luottovasta-arvokertoimien estimoinnissa käytettäviä maksukyvyttömyyksiä käsitellään yhdenmukaisesti LGD:n estimoinnissa käytettävien maksukyvyttömyyksien kanssa.

50 artikla

Talouden laskusuhdanteeseen soveltuvien LGD-estimaattien käyttö

Arvioidessaan, täyttyykö asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettu vaatimus käyttää talouden laskusuhdanteeseen soveltuvia LGD-estimaatteja, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos käyttää talouden laskusuhdanteeseen soveltuvia LGD-estimaatteja, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo;

b) laitos toimittaa sekä pitkän aikavälin keskiarvot että talouden laskusuhdanteeseen soveltuvat LGD-estimaatit perustellakseen valintansa;

c) laitos soveltaa tiukkaa ja hyvin dokumentoitua prosessia, jolla tunnistetaan talouden laskusuhdanne, arvioidaan sen vaikutuksia palautumisasteeseen ja tuotetaan talouden laskusuhdanteeseen soveltuvia LGD-estimaatteja;

d) laitos sisällyttää LGD-estimaatteihin kaikki kielteiset riippuvuussuhteet, jotka on havaittu toisaalta valittujen taloudellisten indikaattorien välillä ja toisaalta palautumisasteiden välillä.

51 artikla

LGD:n, odotettua tappiota koskevan parhaan estimaatin ja odottamattoman tappion estimointi maksukyvyttömyystilassa oleville vastuille

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jotka koskevat maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden LGD-estimaatteja ja odotettujen tappioiden parasta estimaattia, jäljempänä 'EL_{BE}', toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos käyttää jompaakumpaa seuraavista menetelmistä, ja arvioitava laitoksen käyttämä menetelmä:

a) maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden LGD:n, jäljempänä 'maksukyvyttömyystilaa koskeva LGD', suora estimointi ja EL_{BE}:n suora estimointi;

b) EL_{BE}:n suora estimointi ja maksukyvyttömyystilaa koskevan LGD:n estimointi laskemalla yhteen EL_{BE} ja korotus, jossa otetaan huomioon palautumisjakson aikana mahdollisesti syntyvä odottamaton tappio.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista laitoksen menetelmän arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) maksukyvyttömyystilaa koskevan LGD:n estimointimenetelmissä, joilla tehdään suora estimointi tai lisätään EL_{BE}:hen korotus, otetaan huomioon mahdolliset uudet odottamattomat tappiot palautumisjakson aikana ja otetaan erityisesti huomioon mahdolliset kielteiset muutokset taloudellisissa olosuhteissa palautumisprosessin odotetun keston aikana;

b) maksukyvyttömyystilaa koskevassa LGD:ssä, joka saadaan suorana estimointina tai lisäämällä EL_{BE}:hen korotus, otetaan huomioon tiedot maksukyvyttömyysajasta ja jo toteutuneista palautumisista;

c) jos laitos käyttää maksukyvyttömyystilaa koskevan LGD:n suoraa estimointia, estimointimenetelmät ovat yhdenmukaisia 47, 48 ja 49 artiklan vaatimusten kanssa;

d) maksukyvyttömyystilaa koskeva LGD on suurempi kuin EL_{BE} tai, jos ne ovat yhtä suuria, tällaiset tapaukset ovat yksittäisten vastuiden osalta rajallisia ja laitos perustelee ne asianmukaisesti;

e) EL_{BE}:n estimointimenetelmissä otetaan huomioon kaikki parhaillaan saatavilla olevat ja merkitykselliset tiedot ja erityisesti vallitsevat taloudelliset olosuhteet;

f) jos erityiset luottoriskioikaisut ylittävät EL_{BE}-estimaatit, näiden väliset erot analysoidaan ja perustellaan asianmukaisesti;

g) maksukyvyttömyystilaa koskeva LGD, joka saadaan suorana estimointina tai lisäämällä EL_{BE}:hen korotus, ja EL_{BE}:n estimointimenetelmät ovat selkeästi dokumentoituja.

52 artikla

Vakuuksien hallintaa, oikeusvarmuutta ja riskienhallintaa koskevat vaatimukset

Arvioidessaan, onko laitos vahvistanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti vakuuksien hallintaa, oikeusvarmuutta ja riskienhallintaa koskevia sisäisiä vaatimuksia, jotka vastaavat yleisesti kyseisen asetuksen 4 luvun 3 jakson vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että ainakin laitoksen toimintaperiaatteet ja menettelyt, jotka liittyvät vakuuksien arvostusta ja oikeusvarmuutta koskeviin sisäisiin vaatimuksiin, ovat täysin yhdenmukaisia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 4 luvun 3 jakson vaatimusten kanssa.

5 JAKSO

Laitoksen omaa luottovasta-arvokerrointa koskevien erityisvaatimusten arviointimenetelmät

53 artikla

Havainnointijakson pituus

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/72 tarkoitetun luottovasta-arvokertoimien estimoinnissa käytettävän ajanjakson pituutta, jäljempänä 'havainnointijakso', toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) havainnointijakson pituus vastaa ainakin asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja, tapauksen mukaan, delegoidun asetuksessa (EU) 2017/72 vaadittua vähimmäispituutta;

b) jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta pidempi kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklan 2 ja 3 kohdassa vaadittu vähimmäisaika ja tästä tietolähteestä saadut tiedot ovat merkityksellisiä luottovasta-arvokertoimien estimoinnin kannalta, käytetään kyseisen pidemmän ajanjakson tietoja;

c) kun on kyse vähittäisvastuista, joiden tapauksessa laitos ei anna yhtä suurta painoarvoa kaikille käytettäville aiemmille tiedoille, tämä on perusteltua, koska nostot limiiteistä voidaan ennustaa paremmin, ja nollan tai hyvin pienen painon soveltaminen tiettyyn ajanjaksoon on asianmukaisesti perusteltua tai johtaa varovaisempiin estimaatteihin.

54 artikla

Luottovasta-arvokertoimien estimointimenetelmä

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklassa tarkoitettua luottovasta-arvokertoimien estimointimenetelmää toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos arvioi luottovasta-arvokertoimet sopimustyypin riskiluokan tai riskiryhmän mukaan

b) keskimääräiset riskiluokka- tai riskiryhmäkohtaiset toteutuneet luottovasta-arvokertoimet lasketaan käyttämällä maksukyvyttömyyksien lukumäärällä painotettua keskiarvoa;

c) luottovasta-arvokertoimien estimoinnissa käytetään kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyyksiä;

d) mahdollisuus lisänostoihin otetaan huomioon varovaisuutta noudattaen, ei kuitenkaan vähittäisvastuiden tapauksessa, kun ne sisältyvät LGD-estimaatteihin;

e) luottovasta-arvokertoimien estimoinnissa otetaan huomioon laitoksen menettelyt ja strategiat, jotka liittyvät tilien valvontaan, mukaan lukien limiittien valvonta, ja maksujen käsittelyyn;

f) kaikki seuraavat seikat ovat asianmukaisia sen vastuutyypin osalta, johon niitä sovelletaan:

   i) estimointimenetelmän toiminnallinen ja rakenteellinen muoto;

   ii) oletukset, joihin estimointimenetelmä perustuu;

   iii) tarvittaessa laskusuhdannevaikutuksen estimointimenetelmä;

   iv) 53 artiklan mukainen havainnointijakson pituus;

   v) 44 artiklan mukaisesti sovellettava varovaisuusmarginaali;

   vi) asiantuntija-arviot;

   vii) tarvittaessa riskitekijöiden valinta.

55 artikla

Talouden laskusuhdanteeseen soveltuvien luottovasta-arvokertoimien estimaattien käyttö

Arvioidessaan, täyttyykö asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettu vaatimus käyttää talouden laskusuhdanteeseen soveltuvia luottovasta-arvokertoimien estimaatteja, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos käyttää talouden laskusuhdanteeseen soveltuvia luottovasta-arvokertoimien estimaatteja, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo;

b) laitos toimittaa sekä pitkän aikavälin keskiarvot että talouden laskusuhdanteeseen soveltuvat luottovasta-arvokertoimien estimaatit perustellakseen valintansa;

c) laitos soveltaa tiukkaa ja hyvin dokumentoitua prosessia, jolla tunnistetaan talouden laskusuhdanne, arvioidaan sen vaikutuksia luottolimiiteistä tehtäviin nostoihin ja tuotetaan talouden laskusuhdanteeseen soveltuvia luottovasta-arvokertoimien estimaatteja;

d) laitos sisällyttää luottovasta-arvokertoimien estimaatteihin kaikki kielteiset riippuvuussuhteet, jotka on havaittu toisaalta valittujen taloudellisten indikaattorien välillä ja toisaalta palautumisasteiden välillä.

56 artikla

Tilien valvontaan ja maksujen käsittelyyn liittyviä menettelyjä ja strategioita koskevat vaatimukset

Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida asetuksen (EU) N:o 575/2013 182 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen, luottovasta-arvokertoimien estimointia koskevien vaatimusten noudattamista, niiden on tarkistettava, että laitoksella on käytössään tilien valvontaan ja maksujen käsittelyyn liittyvät menettelyt ja strategiat ja että laitoksella on asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla sopimuksiin liittyviä määriä seurataan päivittäin.

6 JAKSO

Takausten ja luottojohdannaisten vaikutusten arviointimenetelmät

57 artikla

Takaajien ja takausten hyväksyttävyys

Arvioidessaan niiden asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista, jotka koskevat takauksista ja luottojohdannaisista johtuvien, riskiparametreihin kohdistuvien vaikutusten arvioimista, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitoksella on selkeästi määritellyt kriteerit sellaisten tilanteiden tunnistamiseksi, joissa PD- tai LGD-estimaatteja on mukautettava, jotta niissä voidaan ottaa huomioon takausten lieventävät vaikutukset, ja näitä kriteerejä käytetään johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä;

b) jos luottosuojan tarjoajan PD:tä on tarkoitus käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti riskipainotetun vastuuerien yhteismäärän oikaisemiseen, takauksien lieventäviä vaikutuksia ei sisällytetä vastapuolen LGD- tai PD-estimaatteihin;

c) laitoksella on selkeästi määritellyt kriteerit, joilla takaajia ja takauksia hyväksytään riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, erityisesti omien LGD- tai PD-estimaattien välityksellä;

d) laitos dokumentoi kriteerit, joilla omia LGD- tai PD-estimaatteja mukautetaan kuvastamaan takausten vaikutuksia;

e) laitos hyväksyy omiin LGD- tai PD-estimaatteihinsa ainoastaan sellaiset takaukset, jotka täyttävät seuraavat kriteerit:

   i) jos laitos antaa takaajalle sisäisen luokituksen luokitusjärjestelmällä, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat jo hyväksyneet IRB-menetelmän soveltamiseen, takaus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimukset;

   ii) jos laitos on saanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 ja 150 artiklan nojalla luvan käyttää standardimenetelmää takaajan kaltaisiin yhteisöihin liittyviin vastuisiin, molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

— takaaja luokitellaan vastuuryhmään asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan mukaisesti laitoksena, valtiona, keskuspankkina tai yrityksenä, jolle ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen;

— takaus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 213–216 artiklassa vahvistetut vaatimukset;

f) laitos täyttää a ja e alakohdan vaatimukset myös yhteen riskikohteeseen perustuvien luottojohdannaisten osalta.

7 JAKSO

Ostettuja saamisia koskevien vaatimusten arviointimenetelmät

58 artikla

Ostettujen yrityssaamisten riskiparametrien estimaatit

1. Arvioidessaan ostettujen yrityssaamisten PD- ja LGD-estimaattien asianmukaisuutta, kun laitos johtaa ostettujen yrityssaamisten PD:n tai LGD:n EL-estimaatista 160 artiklan 2 kohdan ja 161 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti ja asianmukaisesta PD- tai LGD-estimaatista, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) EL estimoidaan yhden vuoden yhteenlaskettujen tappioasteiden pitkän aikavälin keskiarvosta tai muulla asianmukaisella tavalla;

b) kokonaistappion estimointiprosessi on yhdenmukainen asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn LGD:n käsitteen kanssa;

c) laitos pystyy jakamaan EL-estimaattinsa PD:iksi ja LGD:iksi luotettavalla tavalla;

d) kun on kyse ostetuista yrityssaamisista, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 6 kohtaa, käytetään riittävästi ulkoisia ja sisäisiä tietoja.

2. Arvioidessaan ostettujen yrityssaamisten PD- ja LGD-estimaattien asianmukaisuutta muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on

a) arvioitava kyseiset estimaatit 42–52 artiklan mukaisesti;

b) tarkistettava, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 184 artiklan vaatimukset täyttyvät.

9 LUKU

VASTUIDEN VASTUULUOKKIIN LUOKITTELUN ARVIOINTIMENETELMÄT

59 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, noudattaako laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklassa vahvistettua vaatimusta, jonka mukaan kukin vastuu on luokiteltava yhteen vastuuryhmään johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava seuraavat seikat:

a) laitoksen luokitusmenetelmät ja niiden soveltaminen 60 artiklan mukaisesti;

b) järjestys, jossa vastuut luokitellaan vastuuryhmiin, 61 artiklan mukaisesti;

c) se, onko laitos ottanut huomioon vähittäisvastuuryhmää koskevat erityiset näkökohdat, 62 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita, menettelyjä ja luokitusmenetelmiä;

b) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

c) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

d) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

e) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta;

f) tarkasteltava kriteerejä, joita vastuiden manuaalisesta vastuuryhmiin luokittelusta vastaava henkilöstö käyttää.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) suorittaa otantatestejä ja tarkastella asiakirjoja, jotka liittyvät vastapuolten ominaisuuksiin sekä vastuiden alullepanoon ja ylläpitoon;

b) tarkastella asiaankuuluvien tietotekniikkajärjestelmien toiminnallista dokumentointia;

c) verrata laitoksen tietoja julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, mukaan lukien tiedot, jotka on tallennettu EPV:n asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti ylläpitämään tietokantaan tai toimivaltaisten viranomaisten ylläpitämiin tietokantoihin;

d) tarkistaa, noudattaako laitos komission täytäntöönpanopäätöstä 2014/908/EU ([7]) tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi;

e) testata laitoksen tietoja omilla testeillään tai pyytää laitosta suorittamaan toimivaltaisten viranomaisten ehdottamia testejä;

f) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

60 artikla

Luokitusmenetelmät ja niiden soveltaminen

1. Arvioidessaan laitoksen luokitusmenetelmiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) menetelmät on dokumentoitu kokonaan ja ne täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan vaatimukset;

b) menetelmissä otetaan huomioon 61 artiklassa säädetty luokittelujärjestys;

c) menetelmiin sisältyy luettelo kolmansien maiden sääntely- ja valvontajärjestelmistä, joiden katsotaan vastaavan unionissa sovellettavia sääntely- ja valvontajärjestelmiä täytäntöönpanopäätöksen 2014/908/EU mukaisesti, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 107 artiklan 4 kohdassa, 114 artiklan 7 kohdassa, 115 artiklan 4 kohdassa ja 116 artiklan 5 kohdassa säädetään, kun tällaista vastaavuutta edellytetään vastuun luokittelemiseksi tiettyyn vastuuluokkaan.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luokitusmenetelmien täytäntöönpanoa toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) menettelyt tietojen syöttämiseksi ja muuntamiseksi tietotekniikkajärjestelmissä ovat riittävän vankkoja, jotta voidaan varmistaa, että kukin vastuu luokitellaan vastuuryhmään oikealla tavalla;

b) vastuiden luokittelusta vastaavalla henkilöstöllä on käytettävissään riittävän yksityiskohtaiset kriteerit johdonmukaisen luokittelun varmistamiseksi;

([7]) Komission täytäntöönpanopäätös 2014/908/EU, annettu 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 155).

c) oman pääoman ehtoisten sijoitusten, arvopaperistamispositioiden ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 8 kohdan mukaisesti erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi yksilöitävien vastuiden luokittelun suorittaa henkilöstö, joka on tietoinen liiketoimen ehdoista ja merkityksellisistä yksityiskohdista, jotka määräävät kyseisten vastuiden yksilöimisen;

d) luokittelu suoritetaan käyttämällä tuoreimpia saatavilla olevia tietoja.

3. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitokset pyrkivät kaikin tavoin luokittelemaan arvopaperistetut vastuut asianmukaisiin vastuuryhmiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 152 artiklan mukaisesti.

61 artikla

Luokittelujärjestys

Arvioidessaan, luokitteleeko laitos vastuut vastuuryhmiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että luokittelu suoritetaan seuraavassa järjestyksessä:

a) ensiksi vastuut, jotka voidaan luokitella oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin, sekä arvopaperistamispositiot ja muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät luokitellaan kyseisiin luokkiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 2 kohdan e, f ja g alakohdan mukaisesti;

b) toiseksi vastuut, joita ei ole luokiteltu a alakohdan mukaisesti ja jotka voidaan luokitella valtioihin ja keskuspankkeihin, laitoksiin ja yrityksiin liittyviksi vastuiksi, luokitellaan kyseisiin luokkiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdan mukaisesti;

c) kolmanneksi kaikki luottovelvoitteet, joita ei ole luokiteltu a tai b alakohdan mukaisesti, luokitellaan yritysvastuiden ryhmään asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

62 artikla

Vähittäisvastuita koskevat erityisvaatimukset

1. Arvioidessaan vastuiden luokittelua vähittäisvastuuryhmään asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos erottaa luonnollisiin henkilöihin ja pk-yrityksiin liittyvät vastuut toisistaan johdonmukaisesti selkeiden kriteerien perusteella;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetyn rajan noudattamisen valvomiseksi laitoksella on käytössään asianmukaiset menettelyt ja mekanismit, joilla

   i) yksilöidään asiakaskokonaisuuksia ja yhdistetään asiaankuuluvat vastuut, joita kukin laitos ja sen emoyritys tai tytäryritykset pitävät tiettyyn asiakaskokonaisuuteen liittyen;

   ii) arvioidaan tapaukset, joissa raja on ylitetty;

   iii) varmistetaan, että pk-yritykseen liittyvä vastuu, jonka osalta raja on ylitetty, luokitellaan uudelleen yritysvastuuryhmään ilman aiheetonta viivytystä.

2. Tarkistaessaan, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti vähittäisvastuita ei hallinnoida yhtä yksilöidysti kuin yritysvastuuryhmään kuuluvia vastuita, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon ainakin seuraavat luottoprosessin osatekijät:

a) markkinointi- ja myyntitoiminta;

b) tuotetyyppi;

c) luokitusprosessi;

d) luokitusjärjestelmä;

e) luottopäätösprosessi;

f) luottoriskien vähentämistekniikat;

g) valvontaprosessit;

h) perintä- ja palautumisprosessi.

3. Määrittäessään, täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklan 5 kohdan c ja d alakohdassa säädetyt kriteerit, toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava, vastaako vastuiden luokittelu laitoksen liiketoiminta-alueita ja tapaa, jolla vastuita hallinnoidaan.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos luokittelee asetuksen (EU) N:o 575/2013 154 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin vähittäisvastuun yhteen vastuuryhmään, johon sovelletaan asiaankuuluvaa korrelaatiokerrointa:

a) tarkistaakseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 154 artiklan 4 kohdan d ja e alakohdan noudattamisen toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

   i) hyväksyttävistä uudistettavista vähittäisvastuista koostuvassa salkussa tappioasteiden volatiliteetti on vähäistä verrattuna niiden keskimääräiseen tappioasteeseen, jolloin toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, miten laitos vertailee hyväksyttävistä uudistettavista vähittäisvastuista koostuvan salkun tappioasteita muihin vähittäisvastuisiin tai muihin vertailuarvoihin;

   ii) hyväksyttävistä uudistettavista vähittäisvastuista koostuvan salkun riskienhallinta on yhdenmukaista taustalla olevien riskiominaisuuksien kanssa, tappioasteet mukaan lukien;

b) tarkistaakseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 154 artiklan 3 kohdan noudattamisen toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että kaikkiin vastuisiin, joiden tapauksessa kiinteistövakuuksia käytetään laitoksen omissa LGD-estimaateissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 154 artiklan 3 kohdassa säädettyä korrelaatiokerrointa.

10 LUKU

VAKAVARAISUUDEN ARVIOINNISSA KÄYTETTÄVIEN STRESSITESTIEN ARVIOINTIMENETELMÄT

63 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen vakavaraisuuden arvioinnissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 177 artiklan mukaisesti käytettävien stressitestien asianmukaisuuden toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) stressitestien suunnittelussa käytettävien menetelmien asianmukaisuus 64 artiklan mukaisesti;

b) stressitestausprosessin organisoinnin vankkuus 65 artiklan mukaisesti;

c) stressitestien integroiminen riskienhallinta- ja pääomanhallintaprosesseihin 66 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava stressitestien suunnittelua ja toteuttamista koskevia laitoksen sisäisiä toimintaperiaatteita, menetelmiä ja menettelyjä;

b) tarkasteltava laitoksen stressitestien tuloksia;

c) tarkasteltava stressitestien suunnitteluun, hyväksymiseen ja toteuttamiseen osallistuvien yksiköiden ja ylimpien hallintoelinten rooleja ja vastuualueita;

d) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

e) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

f) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

g) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) tarkastella stressitestissä käytettäviä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota;

b) pyytää laitosta suorittamaan stressitestilaskelman vaihtoehtoisten oletusten pohjalta;

c) suorittaa omat stressitestilaskelmansa tietyntyyppisiä vastuita koskevien laitoksen omien tietojen pohjalta;

d) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

64 artikla

Stressitestien suunnittelussa käytettävien menetelmien asianmukaisuus

1. Arvioidessaan, ovatko laitoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 177 artiklan mukaisesti vakavaraisuuden arvioinnissa käyttämät stressitestit asianmukaisia, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) testit ovat tarkoituksenmukaisia ja kohtuullisen varovaisia ja niillä voidaan havaita vaikutukset laitoksen luottoriskin kokonaispääomavaatimuksiin vakavissa mutta mahdollisissa taantumaskenaarioissa;

b) testien soveltamisalaan kuuluvat ainakin kaikki olennaiset IRB-menetelmän soveltamisalaan kuuluvat salkut;

c) menetelmät ovat asianmukaisessa määrin yhdenmukaisia niiden menetelmien kanssa, joita laitos käyttää sisäisen pääoman kohdentamista koskevissa stressitesteissä;

d) stressitestimenetelmiä koskeva dokumentaatio, mukaan lukien sisäiset ja ulkoiset tiedot ja asiantuntija-arviot, on riittävän yksityiskohtaista, jotta kolmannet osapuolet voivat ymmärtää valittujen skenaarioiden perustelut ja toistaa stressitestin.

2. Suorittaessaan 1 kohdan a alakohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että stressistresseihin kuuluvat ainakin seuraavat vaiheet:

a) skenaarioiden, myös vakavien mutta mahdollisten taantumaskenaarioiden, tunnistaminen ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 3 kohdan mukainen sellaisen skenaarion mukauttaminen, jossa ennakoidaan luottosuojan tarjoajien luottoluokituksen heikkenemistä;

b) arviointi tunnistettujen skenaarioiden vaikutuksesta laitoksen riskiparametreihin, luokitusten muuttumiseen, odotettuihin tappioihin ja luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen;

c) arviointi omien varojen vaatimusten asianmukaisuudesta.

3. Arvioidessaan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen skenaarioiden asianmukaisuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava seuraavien menetelmien moitteettomuus:

a) menetelmät, joilla tunnistetaan joukko edistäviä taloudellisia tekijöitä;

b) stressiskenaarioiden rakentamismenetelmät, mukaan lukien niiden vakavuus, kesto ja esiintymistodennäköisyys;

c) menetelmät, joilla ennakoidaan kunkin skenaarion vaikutusta merkityksellisiin riskiparametreihin.

65 artikla

Stressitestausprosessin organisointi

Arvioidessaan, kuinka vankkaa on laitoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 177 artiklan mukaisesti vakavaraisuuden arvioinnissa käyttämän stressitestauksen organisoiminen, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) stressitesti suoritetaan säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa;

b) stressitestin suunnittelusta ja toteuttamisesta vastaavan yksikön tai vastaavien yksiköiden roolit ja vastuualueet on määritelty selkeästi;

c) stressitestien tulokset hyväksytään asianmukaisella johtotasolla ja toimivalle johdolle ilmoitetaan tuloksista hyvissä ajoin;

d) tietotekniikkainfrastruktuuri tukee tehokkaasti stressitestien suorittamista.

66 artikla

Stressitestien integroiminen riskienhallinta- ja pääomanhallintaprosesseihin

Arvioidessaan stressitestien integroimista laitoksen riskienhallinta- ja pääomanhallintaprosesseihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 177 artiklan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitos ottaa stressitestien tulokset huomioon päätöksentekoprosessissaan erityisesti riskien- ja pääomanhallinnan osalta;

b) laitos ottaa stressitestien tulokset huomioon pääomanhallintaprosessissa ja yksilöi mahdolliset tapahtumat tai taloudellisten olosuhteiden tulevat muutokset pääomavaatimuksia varten.

11 LUKU

OMIEN VAROJEN VAATIMUSTEN LASKENNAN ARVIOINTIMENETELMÄT

67 artikla

Yleistä

1. Arvioidakseen, laskeeko laitos omien varojen vaatimukset käyttämällä eri vastuuryhmiä koskevia riskiparametrejaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 110 artiklan 2 ja 3 kohdan, 144 artiklan 1 kohdan g alakohdan ja 151–168 artiklan mukaisesti ja pystyykö se suorittamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklassa vaaditun raportoinnin, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kaikki seuraavat seikat:

a) omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävän järjestelmän luotettavuus 68 artiklan mukaisesti;

b) tietojen laatu 69 artiklan mukaisesti;

c) menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanon asianmukaisuus eri vastuuryhmien osalta 70 artiklan mukaisesti;

d) omien varojen vaatimusten laskentaprosessin organisointi 71 artiklan mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ryhmien osalta otettava 1 kohdan mukaisessa arvioinnissa huomioon pankkiryhmän rakenne sekä emoyrityksen ja sen tytäryritysten vahvistetut roolit ja vastuualueet.

3. Suorittaessaan 1 ja 2 kohdan mukaista tarkistamista toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen sisäisiä toimintaperiaatteita ja menettelyjä omien varojen vaatimusten laskentaprosessin osalta, mukaan lukien tietolähteet, laskentamenetelmät ja sovellettu valvonta;

b) tarkasteltava omien varojen vaatimusten laskentaprosessiin osallistuvien eri yksiköiden ja sisäisten elinten asiaankuuluvia rooleja ja vastuualueita;

c) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

d) tarkasteltava laskentajärjestelmän testejä koskevaa dokumentaatiota, mukaan lukien testien soveltamisalaan kuuluvat skenaariot, niiden tulokset ja hyväksynnät;

e) tarkasteltava asiaankuuluvia tarkastuskertomuksia, mukaan lukien eri lähteistä peräisin olevien tietojen täsmäyttämisen tulokset;

f) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

g) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

h) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

4. Suorittaessaan 1 ja 2 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) tarkastella omien varojen vaatimusten laskennassa käytettäviä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota;

b) pyytää laitosta laskemaan omien varojen vaatimukset reaaliaikaisesti tietyntyyppisille vastuille;

c) suorittaa omien varojen vaatimusten laskentaa koskevia omia otantatestejä tietyntyyppisten vastuiden osalta käyttämällä laitoksen tietoja;

d) testata laitoksen tietoja omilla testeillään tai pyytää laitosta suorittamaan toimivaltaisten viranomaisten ehdottamia testejä;

e) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

68 artikla

Omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävän järjestelmän luotettavuus

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetussa omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävän järjestelmän luotettavuutta toimivaltaisten viranomaisten on tietojen keräämisen ja säilyttämisen arviointimenetelmiä koskevissa 72–75 artiklassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi tarkistettava, että

a) tarkastustestit, jotka laitos suorittaa sen varmistamiseksi, että omien varojen vaatimusten laskenta on asetuksen (EU) N:o 575/2013 151–168 artiklan mukaista, ovat täydellisiä;

b) kyseiset tarkastustestit ovat luotettavia ja erityisesti, että omien varojen vaatimusten laskentajärjestelmässä tehdyt laskelmat ovat yhdenmukaisia vaihtoehtoisessa laskentavälineessä tehtyjen laskelmien kanssa;

c) laitos suorittaa tarkastustestejä riittävän usein ja testit suoritetaan ainakin silloin, kun omien varojen vaatimusten laskentaan tarkoitetut algoritmit otetaan käyttöön ja kaikissa muissa tapauksissa, joissa järjestelmään tehdään muutoksia.

69 artikla

Tietojen laatu

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetussa omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävien tietojen laatua toimivaltaisten viranomaisten on 73 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi tarkistettava mekanismit ja menettelyt, jotka laitos on ottanut käyttöön määrittääkseen vastuuarvot kaikkine merkityksellisine ominaisuuksineen, mukaan lukien tiedot, jotka liittyvät riskiparametreihin ja luottoriskin vähentämistekniikoihin. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) riskiparametrit ovat täydellisiä myös sellaisissa tapauksissa, joissa puuttuvat parametrit korvataan oletusarvoilla ja, jos korvaaminen on tehty, se on varovaista, perusteltua ja dokumentoitua;

b) parametriarvojen vaihteluväli on asetuksen (EU) N:o 575/2013 160–164 artiklassa säädettyjen sääntely- ja vähimmäisarvojen mukainen;

c) omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävät tiedot ovat yhdenmukaisia muissa sisäisissä prosesseissa käytettävien tietojen kanssa;

d) riskiparametrien soveltaminen on vakuuden ominaisuuksien mukaista ja erityisesti, että annettu LGD on tarkka ja yhdenmukainen vastuutyypin ja vastuun vakuuden kanssa asetuksen (EU) N:o 575/2013 164 artiklan ja 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

e) vastuuarvo lasketaan oikein ja erityisesti nettoutussopimuksia ja taseen ulkopuolisten erien luokitusta käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 166 artiklan mukaisesti;

f) kun oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovelletaan PD-/LGD-menetelmää, vastuiden luokittelu ja riskiparametrien soveltaminen on asianmukaista asetuksen (EU) N:o 575/2013 165 artiklan mukaisesti.

2. Arvioidessaan omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävien tietojen yhdenmukaisuutta niiden tietojen kanssa, joita käytetään sisäisiin tarkoituksiin käyttötestin ja kokemustestin arviointimenetelmiä koskevien 18–22 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) käytössä on asianmukaiset valvonta- ja täsmäytysmekanismit sen varmistamiseksi, että omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävien riskiparametrien arvot ovat yhdenmukaisia sisäisiin tarkoituksiin käytettävien parametrien arvojen kanssa;

b) käytössä on asianmukaiset valvonta- ja täsmäytysmekanismit sen varmistamiseksi, että niiden vastuiden arvo, joiden osalta omien varojen vaatimukset lasketaan, on yhdenmukainen kirjanpitotietojen kanssa;

c) omien varojen vaatimusten laskenta on täydellistä kaikkien laitoksen pääkirjaan sisältyvien vastuiden osalta ja IBR-menetelmän soveltamisalaan ja standardimenetelmän soveltamisalaan kuuluvien vastuiden välinen jako on asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 ja 150 artiklan mukainen.

70 artikla

Menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanon asianmukaisuus eri vastuuryhmien osalta

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetussa omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävien menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanon asianmukaisuutta eri vastuuryhmien osalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) riskipainokaavaa käytetään asianmukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 ja 154 artiklan mukaisesti ottaen huomioon vastuiden luokittelu vastuuryhmiin;

b) korrelaatiokertoimen laskenta perustuu vastuiden ominaisuuksiin ja erityisesti, että kokonaismyyntiä kuvaavaa parametria sovelletaan konsolidoitujen taloudellisten tietojen pohjalta;

c) jos riskipainotettujen vastuiden yhteismäärää mukautetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti, mukautus perustuu kaikkiin seuraaviin näkökohtiin:

   i) luottosuojan tarjoajan PD:tä koskevia tietoja käytetään oikein;

   ii) luottosuojan tarjoajan PD estimoidaan käyttämällä luokitusjärjestelmää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet IRB-menetelmän mukaisesti;

d) maturiteettia koskeva parametri lasketaan oikein ja erityisesti, että

   i) sopimuksen erääntymispäivää käytetään maturiteettia koskevan parametrin laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti;

   ii) jos maturiteettia koskeva parametri on alle yhden vuoden pituinen, tämä perustellaan ja dokumentoidaan asianmukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi;

e) asuinkiinteistövakuudellisille vähittäisvastuille ja liikekiinteistövakuudellisille vähittäisvastuille, jotka asetuksen (EU) N:o 575/2013 164 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti eivät ole valtion takaamia, vastuilla painotetun keskimääräisen LGD:n alarajat lasketaan kaikkien asuinkiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden ja liikekiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden yhteismäärätasolla kummankin vastuutyypin osalta ja, jos vastuilla painotettu keskimääräinen LGD yhteismäärätasolla on alle sovellettavien alarajojen, laitos soveltaa asiaankuuluvia mukautuksia johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä;

f) eri menetelmien soveltaminen eri osakesalkkuihin, kun laitos itse käyttää sisäiseen riskienhallintaan eri menetelmiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 155 artiklan mukaisesti, on asianmukaista ja erityisesti, että menetelmän valinta

   i) ei johda omien varojen vaatimusten arvioimiseen liian pieniksi;

   ii) tehdään johdonmukaisesti, myös pitkällä aikavälillä;

   iii) perustellaan sisäisillä riskienhallintakäytännöillä;

g) kun käytetään yksinkertaisen riskipainon menetelmää asetuksen (EU) N:o 575/2013 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti, riskipainoja sovelletaan oikein ja erityisesti, että 190 prosentin riskipainoa käytetään ainoastaan riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin, jos laitos on osoittanut, että salkun hajauttamisen tuloksena on saavutettu merkittävä riskin väheneminen verrattuna salkun yksittäisiin vastuisiin liittyvään riskiin;

h) odotettujen tappioiden yhteismäärän ja luottoriskioikaisujen, muiden arvonoikaisujen ja muiden omien varojen vähennysten välinen erotus lasketaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 159 artiklan mukaisesti oikein ja erityisesti, että

   i) laskenta suoritetaan erikseen maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista koostuvan salkun ja muista kuin maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista koostuvan salkun osalta;

   ii) jos maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista koostuvan salkun osalta tehty laskelma johtaa negatiiviseen määrään, tätä määrää ei käytetä kuittaamaan positiivisia määriä, jotka saadaan muista kuin maksukyvyttömyystilassa olevista vastuista koostuvan salkun osalta;

   iii) laskenta suoritetaan ottamatta huomioon verovaikutuksia;

i) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien vastuiden eri käsittelytapoja sovelletaan oikein ja erityisesti, että

   i) laitos erottaa asianmukaisesti toisistaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat vastuut, joihin sovelletaan läpikatsomisperiaatetta asetuksen (EU) N:o 575/2013 152 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ja muut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat vastuut;

   ii) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat vastuut, jotka käsitellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 152 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, täyttävät kyseisen asetuksen 132 artiklan 3 kohdassa säädetyt hyväksyttävyyskriteerit;

iii) jos laitos laskee keskimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän asetuksen (EU) N:o 575/2013 152 artiklan 4 kohdassa säädetyllä menetelmällä:

— ulkopuolinen tilintarkastaja vahvistaa laskelman oikeellisuuden;

— asetuksen (EU) N:o 575/2013 152 artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä kertoimia sovelletaan oikein;

— jos laitos antaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennan kolmannen osapuolen tehtäväksi, kyseinen kolmas osapuoli täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 152 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset.

71 artikla

Omien varojen vaatimusten laskentaprosessin organisointi

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun omien varojen laskentaprosessin asianmukaisuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laskentaprosessin valvonnasta ja hallinnoinnista vastaavan yksikön tai vastaavien yksiköiden vastuunjako, erityisesti laskentaprosessin kussakin vaiheessa suoritettavia erityisiä valvontatoimia koskeva vastuunjako, on selkeästi määritelty;

b) asianmukaisilla menettelyillä, myös varmistusmenettelyillä, varmistetaan, että omien varojen vaatimukset lasketaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan mukaisesti;

c) kaikki syöttötiedot, mukaan lukien riskiparametrien arvot ja järjestelmän aiemmat versiot, tallennetaan, jotta omien varojen vaatimusten laskenta voidaan toistaa;

d) laskennan tulokset hyväksytään asianmukaisella johtotasolla ja laskennan mahdollisista virheistä tai puutteista ja toteutettavista toimenpiteistä ilmoitetaan toimivalle johdolle.

12 LUKU

TIETOJEN KERÄÄMISEN JA SÄILYTTÄMISEN ARVIOINTIMENETELMÄT

72 artikla

Yleistä

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 176 artiklassa vahvistettujen tietojen keräämistä ja säilyttämistä koskevien vaatimusten noudattamista toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kaikki seuraavat seikat:

a) sisäisten, ulkoisten tai yhdistettyjen tietojen laatu, mukaan lukien tietojen laadunhallintaprosessi, 73 artiklan mukaisesti;

b) tietojen dokumentointi ja raportointi 74 artiklan mukaisesti;

c) asiaankuuluva tietotekniikkainfrastruktuuri 75 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava tietojen laadun hallintaperiaatteita, -menetelmiä ja -menettelyjä, jotka ovat merkityksellisiä IRB-menetelmässä käytettävien tietojen kannalta;

b) tarkasteltava tietojen laatua koskevia asiaankuuluvia raportteja sekä niiden päätelmiä, havaintoja ja suosituksia;

c) tarkasteltava tietotekniikkainfrastruktuuria koskevia toimintaperiaatteita ja tietotekniikkajärjestelmien hallintamenettelyjä, mukaan lukien valmiussuunnittelua koskevat toimintaperiaatteet, jotka ovat merkityksellisiä IRB-menetelmässä käytettävien tietotekniikkajärjestelmien kannalta;

d) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

e) tarkasteltava laitoksen sisäisen tarkastuksen tai muiden valvontatoimintojen asiaankuuluvia havaintoja;

f) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut asiaankuuluvien tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

g) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) testata laitoksen tietoja omilla testeillään tai pyytää laitosta suorittamaan toimivaltaisten viranomaisten ehdottamia testejä;

b) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

73 artikla

Tietojen laatu

1. Arvioidessaan sellaisten sisäisten, ulkoisten tai yhdistettyjen tietojen laatua, joita tarvitaan tukemaan tehokkaasti luottoriskien mittaus- ja valvontaprosessia asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 176 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava seuraavat seikat:

a) arvojen täydellisyys attribuuteissa, jotka edellyttävät arvoja;

b) tietojen oikeellisuus sen varmistamiseksi, ettei tiedoissa ole olennaisia virheitä;

c) tietojen johdonmukaisuus sen varmistamiseksi, että tietty tietokokonaisuus voidaan sovittaa yhteen laitoksen eri tietolähteiden kanssa;

d) tietoarvojen ajantasaisuus sen varmistamiseksi, että arvot ovat päivitettyjä;

e) tietojen ainutlaatuisuus sen varmistamiseksi, että koostetuissa tiedoissa ei ole suodattimista tai muusta lähdetietojen muuntamisesta johtuvia päällekkäisyyksiä;

f) tietojen pätevyys sen varmistamiseksi, että tiedot perustuvat asianmukaiseen luokittelujärjestelmään, joka on riittävän tiukka hyväksynnän saamiseksi;

g) tietojen jäljitettävyys sen varmistamiseksi, että tarkasteltavien tietojen historia, käsittely ja sijainti ovat helposti jäljitettävissä.

2. Arvioidessaan tietojen laadunhallintaprosessia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) kaikki seuraavat ovat käytössä:

   i) asianmukaiset tietojen laatuvaatimukset, joissa vahvistetaan tietojen laadunhallintaprosessin tavoitteet ja yleinen soveltamisala;

   ii) asianmukaiset toimintaperiaatteet, standardit ja menettelyt tietojen keräämistä, tallentamista, siirtämistä, ajantasaistamista ja käyttöä varten;

   iii) käytäntö, jolla tietojen laadunhallintaprosessia päivitetään ja parannetaan jatkuvasti;

   iv) joukko kriteerejä ja menettelyjä, joilla määritetään tietojen laatuvaatimusten noudattaminen, ja erityisesti yleiset kriteerit ja prosessi tietojen täsmäyttämiseksi järjestelmien välillä ja sisällä, mukaan lukien kirjanpitotiedot ja sisäisiin luokituksiin perustuvat tiedot;

   v) asianmukaiset prosessit tietojen laadun sisäistä arviointia ja jatkuvaa parantamista varten, mukaan lukien prosessi, jossa annetaan sisäisiä suosituksia ongelmien ratkaisemiseksi parannuksia vaativilla osa-alueilla, ja näiden suositusten täytäntöönpanoprosessi, jossa tärkeysjärjestys perustuu suositusten olennaisuuteen, ja erityisesti prosessi, jossa puututaan tietojen täsmäytysprosessin aikana ilmeneviin olennaisiin eroihin;

b) tietojen keruuprosessi on riittävän riippumaton tietojen laadunhallintaprosessista, mukaan lukien tarvittaessa organisaatiorakenteen ja henkilöstön erottaminen toisistaan.

74 artikla

Tietojen dokumentointi ja raportointi

1. Arvioidessaan sellaisten tietojen dokumentointia, joita tarvitaan tukemaan tehokkaasti luottoriskien mittaus- ja valvontaprosessia asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 176 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kaikki seuraavat seikat:

a) tietokantojen erittely ja erityisesti

   i) yleisesitys tietokannoista, joita käytetään IRB-menetelmässä käytettävissä laskentajärjestelmissä;

   ii) asiaankuuluvat tietolähteet;

   iii) asiaankuuluvat tietojen haku- ja muuntamisprosessit ja tässä yhteydessä käytetyt kriteerit;

   iv) tietokantojen asiaankuuluva toiminnallinen eritelmä, mukaan lukien tietokantojen koko, perustamisajankohta ja tietohakemistot, joissa esitetään kenttien ja niihin syötettävien eri arvojen sisältö sekä tietoalkioiden selkeät määritelmät;

   v) tietokantojen asiaankuuluva tekninen eritelmä, mukaan lukien tietokannan tyyppi, taulukot, tietokannan hallintajärjestelmä ja tietokannan rakenne, sekä tietomallit missä tahansa tietomallinnuksen vakioesitysmuodossa;

   vi) tietojen keräämiseen ja tallentamiseen liittyvät työnkulut ja menettelyt;

b) tietojenhallintapolitiikka ja vastuunjako, mukaan lukien käyttäjäprofiilit ja tietojen omistajat;

c) tietojenhallintakehyksessä toteutettujen valvontatoimien avoimuus, saatavuus ja johdonmukaisuus.

2. Arvioidessaan tietojen raportointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava erityisesti, että tietojen raportointi täyttää seuraavat vaatimukset:

a) siinä esitetään raporttien tai arviointien laajuus, havainnot ja tarvittaessa suositukset havaittujen heikkouksien tai puutteiden korjaamiseksi;

b) raportoitavat tiedot toimitetaan laitoksen toimivalle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle riittävän usein ja tietojen vastaanottaja on laitoksen organisaatiorakenteen sekä tietojen tyypin ja merkityksen kannalta asianmukaisessa asemassa;

c) raportointi suoritetaan säännöllisesti ja tarvittaessa myös tapauskohtaisesti;

d) siinä annetaan asianmukainen näyttö siitä, että laitos ottaa suositukset riittävällä tavalla huomioon ja panee ne asianmukaisesti täytäntöön.

75 artikla

Tietotekniikkainfrastruktuuri

1. Arvioidessaan laitoksen luokitusjärjestelmien ja IRB-menetelmän soveltamisen kannalta merkityksellisten tietotekniikkajärjestelmien arkkitehtuuria asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kaikki seuraavat seikat:

a) tietotekniikkajärjestelmien arkkitehtuuri, mukaan lukien kaikki sovellukset, niiden rajapinnat ja vuorovaikutukset;

b) tietovuokaavio, jossa esitetään IRB-menetelmän soveltamiseen ja siihen kuuluviin luokitusjärjestelmiin liittyvät keskeiset sovellukset, tietokannat ja tietotekniset komponentit;

c) tietotekniikkajärjestelmien omistajien valtuudet;

d) tietotekniikkajärjestelmien kapasiteetti, skaalattavuus ja tehokkuus;

e) tietotekniikkajärjestelmiä ja tietokantoja koskevat käsikirjat.

2. Arvioidessaan laitoksen luokitusjärjestelmien ja IRB-menetelmän soveltamisen kannalta merkityksellisen tietotekniikkainfrastruktuurin asianmukaisuutta, luotettavuutta ja turvallisuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) tietotekniikkainfrastruktuuri voi tukea laitoksen tavanomaisia ja poikkeuksellisia prosesseja oikea-aikaisesti, automaattisesti ja joustavasti;

b) tietotekniikkainfrastruktuurin toiminnan keskeytymisen ('häiriöiden') riski, tietojen menettämisen riski ja virheellisten arvioiden ('virheiden') riski otetaan asianmukaisesti huomioon;

c) tietotekniikkainfrastruktuuria suojataan asianmukaisesti tietoihin tai järjestelmiin kohdistuvilta varkauksilta, petoksilta, manipuloinnilta tai sabotoinnilta, joita suorittavat epärehelliset henkilöt laitoksessa tai sen ulkopuolella.

3. Arvioidessaan laitoksen luokitusjärjestelmien ja IRB-menetelmän soveltamisen kannalta merkityksellisen tietotekniikkainfrastruktuurin vankkuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) tietotekniikkajärjestelmien, tietojen ja asiakirjojen varmistusmenettelyjä sovelletaan ja testataan säännöllisesti;

b) kriittisten tietotekniikkajärjestelmien toiminnan jatkuvuutta koskevia suunnitelmia pannaan täytäntöön;

c) menettelyt tietotekniikkajärjestelmien toimintakyvyn palauttamiseksi häiriötilanteessa on määritelty ja niitä testataan määräajoin;

d) tietotekniikkajärjestelmien käyttäjien hallinnointi on laitoksen asiaankuuluvien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen mukaista;

e) kriittisiä tietotekniikkajärjestelmiä varten otetaan käyttöön jäljitysketjuja;

f) tietotekniikkajärjestelmien muutosten hallinnointi on asianmukaista, ja muutosten valvonta käsittää kaikki tietotekniikkajärjestelmät.

4. Arvioidessaan, tarkastellaanko laitoksen luokitusjärjestelmien ja IRB-menetelmän soveltamisen kannalta merkityksellistä tietotekniikkainfrastruktuuria säännöllisesti ja tapauskohtaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) säännöllisen valvonnan ja tapauskohtaisten tarkastelujen perusteella annetaan suosituksia heikkouksien tai puutteiden korjaamiseksi, jos niitä havaitaan;

b) a alakohdassa tarkoitetut havainnot ja suositukset annetaan laitoksen toimivalle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle tiedoksi;

c) on asianmukainen näyttöä siitä, että laitos ottaa suositukset huomioon ja panee ne täytäntöön asianmukaisella tavalla.

13 LUKU

OMAN PÄÄOMAN EHTOISIA SIJOITUKSIA KOSKEVIEN SISÄISTEN MALLIEN ARVIOINTIMENETELMÄT

76 artikla

Yleistä

1. Arvioidessaan, pystyykö laitos kehittämään ja validoimaan sisäisen mallin oman pääoman ehtoisia sijoituksia varten ja luokittelemaan kunkin vastuun oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevan sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan f ja h alakohdassa sekä 186, 187 ja 188 artiklassa edellytetyllä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kaikki seuraavat seikat:

a) käytettävien tietojen asianmukaisuus 77 artiklan mukaisesti;

b) mallien asianmukaisuus 78 artiklan mukaisesti;

c) stressitestausohjelman kattavuus 79 artiklan mukaisesti;

d) mallin ja mallintamisprosessin asianmukaisuus 80 artiklan mukaisesti;

e) vastuiden sisäisten mallien soveltamisalaan luokittelun asianmukaisuus 81 artiklan mukaisesti;

f) validointitoiminnon asianmukaisuus 82 artiklan mukaisesti.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen asiaankuuluvia sisäisiä toimintaperiaatteita ja menettelyjä;

b) tarkasteltava laitoksen teknistä dokumentaatiota, joka koskee oman pääoman ehtoisille sijoituksille tarkoitetun sisäisen mallin kehittämismenetelmiä ja -prosessia;

c) tarkasteltava ja arvioitava kriittisesti asiaankuuluvia kehittämistä koskevia käsikirjoja, menetelmiä ja prosesseja;

d) tarkasteltava oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevan sisäisen mallin suunnitteluun, validointiin ja soveltamiseen osallistuvien eri yksiköiden ja sisäisten elinten rooleja ja vastuualueita;

e) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, tai komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

f) tarkasteltava oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevien sisäisten mallien suorituskykyä koskevia asiaankuuluvia raportteja ja laitoksen luottoriskin valvontayksikön, validointitoiminnon, sisäisen tarkastuksen toiminnon tai muun valvontatoiminnon suosituksia;

g) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia asiaankuuluvia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut valvonnan, validointien ja tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

h) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa myös seuraavia lisämenetelmiä:

a) pyytää ja analysoida oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevien sisäisten mallien kehittämisessä käytettäviä tietoja;

b) suorittaa omia tai toistaa laitoksen value-at-risk-estimointeja (VaR-estimoinnit) käyttämällä laitoksen toimittamia merkityksellisiä tietoja;

c) pyytää toimittamaan täydentäviä asiakirjoja tai analyysejä, joilla perustellaan menetelmävalintoja ja saatuja tuloksia;

d) tarkasteltava VaR-laskennassa käytettäviä tietotekniikkajärjestelmiä koskevaa toiminnallista dokumentaatiota;

e) tarkastella laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

77 artikla

Tietojen asianmukaisuus

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 186 artiklan mukaisesti niiden tietojen asianmukaisuutta, joita käytetään laadittaessa oman pääoman ehtoisten sijoitusten todellista tuottojakaumaa, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) tiedot kuvaavat laitoksen erityisten oman pääoman ehtoisten sijoitusten riskiprofiilia;

b) tiedot riittävät tilastollisesti luotettavien tappioestimaattien tekemiseen tai niitä on mukautettu asianmukaisesti, jotta mallilla saadaan riittävän realistisia ja varovaisia tuloksia;

c) tiedot, joita käytetään, ovat peräisin ulkoisista lähteistä tai, jos käytetään sisäisiä tietoja, laitoksen asianomainen valvontatoiminto on tarkastanut ne itsenäisesti;

d) tiedot kuvaavat pisintä käytettävissä olevaa ajanjaksoa, jotta saadaan varovainen arvio mahdollisista tappioista asianmukaiselta pitkältä aikaväliltä tai suhdannejaksolta ja erityisesti, että tietoihin sisältyy laitoksen salkun kannalta merkityksellinen vaikean rahoitustilanteen ajanjakso;

e) jos käytetään lyhyemmältä ajanjaksolta kerättyjä neljännesvuosittaisiksi muunnettuja tietoja, muuntamismenettelyä tukee empiirinen näyttö sekä pitkälle kehitetty ja dokumentoitu menetelmä ja sitä sovelletaan varovaisesti ja johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä;

f) valitaan pisin aikahorisontti, jolla saadaan 99. prosenttipisteen estimointi ei-päällekkäisine havaintoineen.

78 artikla

Mallien asianmukaisuus

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 186 artiklan mukaisesti niiden mallien asianmukaisuutta, joita käytetään arvioitaessa oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuottojakaumaa omien varojen vaatimusten laskemiseksi, toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) malli on tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen osakesalkun monimutkaisuuteen ja riskiprofiiliin ja, jos laitoksella on olennaisia omistusosuuksia, jotka ovat arvojensa suhteen hyvin ei-lineaarisia, tämä otetaan mallissa asianmukaisella tavalla huomioon;

b) yksittäisten positioiden kuvaaminen niiden arvoa jäljittelevien muuttujien, markkinaindeksien ja riskitekijöiden avulla tapahtuu uskottavasti sekä asiantuntevaan näkemykseen ja vankkaan käsitteistöön perustuen;

c) valitut riskitekijät ovat asianmukaisia ja kattavat tosiasiallisesti sekä yleiset että erityiset riskit;

d) malli kuvaa riittävän hyvin aiempia hintojen muutoksia;

e) malli kuvaa potentiaalisten keskittymien suuruutta ja niissä tapahtuvia muutoksia.

79 artikla

Stressitestausohjelman kattavuus

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 186 artiklan g alakohdassa edellytettyä stressitestausohjelman kattavuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että laitos pystyy toimittamaan tappioestimaatteja vaihtoehtoisten epäsuotuisten skenaarioiden pohjalta ja että kyseiset skenaariot poikkeavat sisäisessä mallissa käytettävistä skenaarioista mutta niiden esiintyminen on kuitenkin todennäköistä.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) vaihtoehtoiset epäsuotuisat skenaariot ovat merkityksellisiä laitoksen omistusosuuksien kannalta, kuvastavat laitokselle aiheutuvia merkittäviä tappioita ja kuvaavat vaikutuksia, jotka eivät ilmene mallin tuloksista;

b) mallin tuloksia, jotka saadaan vaihtoehtoisten epäsuotuisten skenaarioiden pohjalta, käytetään osakesalkun varsinaisessa riskienhallinnassa ja niistä raportoidaan toimivalle johdolle määräajoin;

c) vaihtoehtoisia epäsuotuisia skenaarioita tarkastellaan ja päivitetään määräajoin.

80 artikla

Mallin ja mallintamisprosessin asianmukaisuus

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 187 artiklassa edellytettyä mallien ja mallintamisprosessin asianmukaisuutta toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) sisäinen malli on integroitu kokonaan kaupankäyntivarastoon kuulumattoman osakesalkun hoitoon, laitoksen johdon tietojärjestelmiin ja laitoksen riskienhallintainfrastruktuuriin ja sitä käytetään sijoitusrajojen ja oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyvän riskin valvontaan;

b) mallintamisyksikkö on pätevä ja riippumaton yksittäisten sijoitusten hallinnoinnista vastaavasta yksiköstä.

2. Suorittaessaan 1 kohdan a alakohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto osallistuvat aktiivisesti riskien valvontaan siten, että ne ovat hyväksyneet joukon sijoitusrajoituksia, jotka perustuvat muiden tekijöiden ohella sisäisen mallin tuloksiin;

b) johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä otettuja positioita että kokonaisriskiä;

c) käytössä on toimintasuunnitelmat sellaisten markkinakriisitilanteiden varalta, jotka vaikuttavat mallin soveltamisalaan kuuluviin toimiin, ja näissä suunnitelmissa kuvataan tapahtumat, jotka käynnistävät niiden toteuttamisen ja suunnitellut toimet.

3. Suorittaessaan 1 kohdan b alakohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että

a) mallintamisyksiköstä vastaava henkilöstö ja toimiva johto eivät suorita yksittäisten sijoitusten hallinnointiin liittyviä tehtäviä;

b) mallintamisyksiköiden johtajilla ja yksittäisten sijoitusten hallinnoinnista vastaavien yksiköiden johtajilla on erilaiset raportointisuhteet laitoksen ylimmän hallintoelimen tai sen nimeämän komitean tasolla;

c) mallintamisyksiköstä vastaavan henkilöstön ja toimivan johdon palkitseminen ei ole kytköksissä yksittäisten sijoitusten hallinnointiin liittyvien tehtävien suorittamiseen.

81 artikla

Vastuiden sisäisten mallien soveltamisalaan luokittelun asianmukaisuus

Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti, onko kunkin vastuun luokittelu oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevan menetelmän soveltamisalueella sisäisten mallien menetelmään asianmukaista, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava luokitteluun tai luokittelun arviointiin liittyvät määritelmät, prosessit ja kriteerit.

82 artikla

Validointitoiminnon asianmukaisuus

Arvioidessaan validointitoiminnon asianmukaisuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 144 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 188 artiklassa vahvistettujen vaatimusten osalta toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 10–13 artiklaa ja tarkistettava, että

a) laitos vertaa todellisen oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuoton ensimmäistä prosenttipistettä mallinnettuihin estimaatteihin vähintään neljännesvuosittain;

b) a alakohdassa tarkoitetussa vertailussa käytetään vähintään yhtä vuotta vastaavaa havainnointijaksoa ja aikahorisonttia, jonka avulla ensimmäinen prosenttipiste voidaan laskea ei-päällekkäisten havaintojen perusteella;

c) jos sellaisten havaintojen prosenttiosuus, jotka ovat oman pääoman ehtoisten sijoitusten tuottojen ensimmäisen prosenttipisteen alapuolella, on yli 1 prosenttia, tämä perustellaan asianmukaisesti ja laitos toteuttaa asianmukaiset korjaavat toimet.

14 LUKU

LUOKITUSJÄRJESTELMIEN MUUTOSTEN HALLINNOINNIN ARVIOINTIMENETELMÄT

83 artikla

Yleistä

1. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida, noudattaako laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 175 artiklan 2 kohdan mukaisesti vaatimuksia, jotka koskevat luokitusjärjestelmän soveltamisalaan tai oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavan sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan liittyvien muutosten hallinnointia ja dokumentointia, niiden on tarkistettava, että tällaisia muutoksia koskevat laitoksen toimintaperiaatteet, jäljempänä 'muutosperiaatteet', on pantu asianmukaisesti täytäntöön ja että ne täyttävät delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 2–5 artiklan, 8 artiklan ja liitteen I vaatimukset.

2. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kaikkia seuraavia menetelmiä:

a) tarkasteltava laitoksen muutosperiaatteita;

b) tarkasteltava laitoksen sisäisten elinten, myös ylimmän hallintoelimen, mallikomitean tai muiden komiteoiden asiaankuuluvia pöytäkirjoja;

c) tarkasteltava luokitusjärjestelmien muutosten hallinnointia koskevia asiaankuuluvia raportteja ja laitoksen luottoriskin valvontayksikön, validointitoiminnon, sisäisen tarkastuksen toiminnon tai muun valvontatoiminnon suosituksia;

d) tarkasteltava sellaisia toimia koskevia asiaankuuluvia edistymisraportteja, jotka laitos on toteuttanut valvonnan, validointien ja tarkastusten aikana havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja riskien vähentämiseksi;

e) saatava kirjalliset lausunnot tai haastattelu laitoksen asianomaiselta henkilöstöltä ja toimivalta johdolta.

3. Suorittaessaan 1 kohdan mukaista arviointia toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella myös laitoksen muita merkityksellisiä asiakirjoja.

84 artikla

Muutosperiaatteiden sisältö

Arvioidessaan laitoksen muutosperiaatteita toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, että muutosperiaatteilla pannaan täytäntöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimukset sekä delegoidun asetuksen (EU) N:o 529/2014 1–5 artiklassa, 8 artiklassa ja liitteessä I vahvistetut kriteerit ja että niissä määrätään kyseisten vaatimusten ja kriteerien soveltamisesta käytäntöön ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) vastuualueet, raportointisuhteet ja menettelyt muutosten sisäistä hyväksyntää varten ottaen huomioon laitoksen organisatoriset ominaisuudet ja menetelmän erityispiirteet;

b) muutosten luokittelua koskevat määritelmät, menetelmät ja tarvittaessa mittarit;

c) menettelyt, joilla muutokset yksilöidään, niitä valvotaan, niistä ilmoitetaan ja niihin haetaan lupaa toimivaltaisilta viranomaisilta;

d) muutosten toteuttamista koskevat menettelyt, mukaan lukien niiden dokumentointi.

15 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖS

85 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä lokakuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN